

& Verborum.

palem jurisdictionem, habent facultatem faciendi concurrem. 2.183.42

Inferior nullus gerere potest illa, quae Supremo Principi reservantur. 3.328.2

Inferiores Episcopo possunt ex praescriptione, consuetudine, vel privilegio quarere facultatem cognoscendi de causis matrimonialibus. 3.333.5

Inferiores Ordinarii etiam exempti, & immediatè Sedi Apost. subjecti, non possunt excommunicationes pro rebus deperditis dare. 3.388.32

Infidelis.

Infideles subjiuntur Summo Pont. etiam quoad potestatem temporalem gubernativam, quatenus opus fuerit ad defensionem Ecclesiae, & expediendam praedicationem Evangelicam.

Infideles immediatè ab ipsa natura potestatem supremam civilem habent, ita ut per eam gubernari possint suo modo in ordine ad propriam conservationem. *ibid.* 36

Infideles non potest Summus pontifex debellare pro eo quod eum recognoscere nolint in Dominum suum, & totius Orbis temporalem. *ibid.* 38

Infideles, quantumvis sceleratos, non poterit Summus Pont. aut quilibet alius Princeps fidelis, utpote ipsius imperio non subiecto, privare sua ipsorum potestate civili publica, & dominio rerum suarum. *ibid.* 40

Infidelium terras inter Reges Portugaliae, & Castellae optimo jure potuit dividere Summus Pontifex Alexander VI. sub ea conditione, ut in conversionem praedictorum infidelium tenerentur mittere praedicatores Fidei. *ibid.* 41

Infideles, & haeretici ab ordinibus repelluntur. 2.222.33

Infidelis, uti incapax praesentari non potest. 3.249.80

Infirmaria.

Infirmaria non subjiuntur clausurae. 3.440.9

Infirmitas.

Infirmitas est causa justa resignandi beneficium coram Ordinario. 3.226.33

Infirmitas leprae, cuius occasione Moniales possunt e monasterio egredi, potest etiam extendi ad quamvis infirmitatem adeo contagiosam, quod si ipsius radix foris non ejiciatur, cito omnes ejusdem monasterii sorores inficiet. 3.428.24

Infirmitas quomodo, & quibus testibus sit probanda. 3.498.4

Infirmus.

Infirmus, qui personaliter divinis officiis adesse non potest, quotidianas percipit distributiones. 3.99.166

Intellige si solitus erat residere, & interesse divinis, dum bene valebat. *ibid.* 167

Ac etiam si quis propria culpa in morbum inciderit. 3.100.168

Informatio.

Informatio de genere nunquam praestat exceptionem rei iudicatae. 1.110.49

Informationes pro novitiis volentibus profiteri quomodo sint faciendae, ostenditur. 3.421.41.42

Inhabilis.

Inhabilis quis judicandus est ad beneficia, si talis reperitur tempore praesentationis, nec prodest habilitas si superveniat. 3.251.104

Inhabiles ad testimonium ferendum vi monitorij tenentur revelare. 3.394.62

Inhabilitas.

Inhabilitas procedens de lute divino suppleri non potest. 2.184.12

Inimicitia.

Inimicitias capitales etiam sua culpa contrahens, propter quas non valet Romam adire, potest ab hujusmodi excommunicatione per Episcopum absolvi. 2.422.9

Inimicitiae capitales quae dicantur. *ibid.* 10

Inimicitia capitalis oritur ex lite super omnibus bonis, vel majori illorum parte. *ibid.* 11

Inimicitiam capitalem inducit accusatio criminalis. *ibid.* 12

Inimicitiam capitalem inducit status quaestio. *ibid.* 13

Inimicitiae graves quando legitimae sint causae propter quas quis residere non tenetur in Parochiali. 3.91.89

Inimicitias in Episcopatu ortas debent Episcopi componere 3.304.1

Iniuria.

Iniuria levis judicanda est arbitrio boni viri. 2.421.4

Iniurias, seu violentias esse manifestas dum non constiterit, non poterunt ipsi Conservatores inhibere Iudicibus Ordinariis, ne in illis procedant. 3.466.26

Inops.

Inops possunt per Episcopum absolvi ob violentam manuum injectionem in Clericos. 2.423.23

Inops Clericum percussus quando possit ab excommunicatione per Episcopum absolvi. *ibid.*

Inquisitio.

Inquisitionis officium impediens, vel perturbans incidunt in excomm. Papalem, 3.23.121

Inquisitionis officiales occidentes verberantes, &c. incidunt in excommunicationem nemini reservatam. 3.37.238

Inquisitores.

Inquisitores Apostolici, aut eorum Vicarij, sive commissarij in foro conscientiae absolvere non possunt occultos haereticos virtute Extravag. Clem. VII. 2.416.26

Inquisitoribus Apostol. solum in praedicta Extravag. tribuitur potestas, ut possit in suo auditorio haereticos excipere, ac secretam abjurationem, & secretas quoque poenitentias. *ibid.* 27

Inquisitores Apostol. an hodie extante revocatione facta per processum Bullae in Coena Domini, possit absolvere ab haeresi in foro conscientiae. *ibid.* 28

Inquisitores contra haereticam pravitatem in foro exteriori absolvere possunt quoscumque haereticos, credentes, fautores, &c. non obstante cujuscumque Canonis, Concilij aut processus Bullae in Coena Domini decreto. 2.418.36

Inquisitores hujusmodi sunt viri gravissimi, & aequissimi ac prudentissimi. *ibid.* 37

Inquisitores poenis, & censuris contra inobedientes procedere possunt. 2.420.50

Inquisitores si alicui crimen haeresis falso imponant, & innocentes infament, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.19.95

Inquisitores qui praetextu sui officij illicitè sumunt pecuniam aliquam. 3.34.228

Inquisitores, advocatos, aliumve ministrum S. Officij occidens, aut verberans. 3.37.258

Inquisitorum generalium S. R. E. Cardinalium praecipis, & mandatis non obedientes. *ibid.* 259

Inquisitores contra haereticam pravitatem privatè cognoscunt de blaphemiis haereticis, & contra consuetum blasphemare, & monitum blasphemare non cessantem. 3.58.89

Inquisitores contra haereticam pravitatem habent auctoritatem, & jus inquirendi contra divinantes, & sortilegos, quotiescumque aliqua admiscant, quae haesim sapiunt. 3.62.124

Inquisitoris officium à residentia Parochialis non excusat. 3.91.87

Inquisitores contra haereticam pravitatem habentur in suis praebendis, & dignitatibus pro praesentibus, & residentibus, non tamen in beneficiis curam animarum habentibus. 3.98.156

Inquisitores contra haereticam pravitatem non possunt cognoscere de causa haeresis Episcoporum. *ibid.*

Inquisitores non possunt libros damnatos legere, nisi eis ab Apostolica sede, vel per sacram Congregationem Inquisitionis fiat facultas. 3.362.8

Inquisitores omnes haereticae pravitatis possunt procedere, & severè animadvertere in Regulares, qui personas ad inhonestam perpetranda in actu Confessionis Sacramentalis induxerint. 3.458.60

Inquisitores contra haereticam pravitatem non possunt cognoscere de causa haeresis Episcoporum. 3.497.14

Instantia.

Instantia in Cura Romana nunquam extinguitur, nisi per sententiam. 3.313.11

Instituere, Instituens.

Instituendi factas potest ab Episcopo specialiter delegari, etiam ante vacationem. 3.259.178

Instituendi jus, vide *Ius.*

Instituendi ad conferendum ex negligentia patroni etiam laici sex menses à die devolutionis, & notitiae reservantur. 3.549.67

Instituere praesentatum si nolit Episcopus, ipsam instituit Archiepiscopus proximus superior. 1.160.20

Institutio.

Institutio accipitur pro titulo. 2.219.13

Institutio proprie, per quam praesentatus à patrono instituitur, dicitur translatio juris non libera, à superiore facta, ex qua plenum jus datur instituto. 3.242.1

Requisita ad institutionem obtinendam sunt beneficij vacatio, existentia juris patronatus, habilitas praesentati, & praesentatio facta in tempore. 3.243.2

Institutio, ac instituere in beneficiis, quibus modis accipiatur in jure, ostenditur. 3.259.172

Institutio pro investitura, seu missione in corporalem beneficij possessionem accipitur. *ibid.* 173

Institutio est concessio Ecclesiae, seu beneficij auctoritate legitima Episcopi, vel alterius Ordinarii facta ei, qui est à patrono nominatus, & oblatus. *ibid.* 174

Institutio dicitur translatio juris non libera, à superiore facta, ex qua plenum jus datur instituto. *ibid.* 175

Institutio duplex, una collativa tituli, altera autorizabilis. *ibid.*

Institutionis nullitas non inficit praesentationem factam per patronos. *ibid.* 180

Institutio autorizabilis praescriptione acquiri potest. 3.260.

Index Rerum,

- Institutio quod spectat ad inferiorem de consensu Episcopi, potest in ipsa fundatione conditio apponi. *ibid.* 187
- Institutio est actus extrajudicialis, & potest fieri die feriato, atque extra territorium, & diocesim. 3.262.195
- Institutio hæredis alterius voluntati commissa favore piæ causæ valida est. 3.325.35
- Institutio authorizabilis præscribi non potest. 3.554.11
- Contrarium verius. *ibid.* 12
- Institutio beneficiorum, vide *Collatio*.
- Interamnensis.*
- Interamnensis regio, Duriminea appellata, quod Durio, & Minio fluminibus intercluditur, amœnitate celeberrima. 146.3
- Interdicere.*
- Interdicti non potest civitas à sacris ob debitum pecuniarium Domini, vel officialium privatarum personarum, sine speciali Papæ consensu. 3.11.42
- Interdictum, & Interdictus.*
- Interdicti effectus in ejus prolatione potest Episcopus dividere & limitare. 2.396.8
- Interdictum à Papa promulgatum non licet Episcopo per se, vel per alium violare, nisi in casibus à jure permissis. *ibid.* num.9.
- Interdicti tempore an Chrisma possit confici. 2.347.22
- Interdicti tempore Confirmationis Sacramentum conferri potest. *ibid.* 23
- Interdicti tempore, & à personis interdictis matrimonium absque peccato mortali contrahi non potest. 2.375.197
- Interdicti tempore contrahi possunt sponsalia. 2.376.204
- Interdicti tempore benedictiones matrimoniales fieri prohibentur. *ibid.* 205
- Interdictum ad tempus an possit suspendere Episcopus pro certa festivitate, vel occasione. 2.395. à num.1
- in Interdicti prolatione potest Episcopus ipsius effectus dividere, & limitare, non autem in excommunicatione. 2.396.8
- Interdicti tempore tenentur Missam audire sub præcepto peccati mort. hi quibus ex privilegio vel à Jure conceditur ut possint divinis interesse. 2.397.12
- Interdicto in loco, & personis interdictis non licet Episcopo Ordines conferre. *ibid.* 15
- Etiã primam Tonsuram, nec aquam, palmas, vel cineres solemniter benedicere. *ibid.* 16
- Episcopo non licet ponere interdictum generale personale pro culpa unius privati hominis, nisi ex speciali commissione Papæ. *ibid.* 17
- Interdictum generale loci ob non solutionem debiti pecuniarii privati non potest Episcopus ponere sine licentia Papæ. *ibid.* 18
- Interdicti tempore licet Episcopis exercere jurisdictionem circa spiritualia. *ibid.* 19
- Benedictionem privatam in itinere licet Episcopo dare tempore interdicti. *ibid.* 20
- Interdictum suum Episcopus violans incurrit pœnas juris, & irregularitatem. *ibid.*
- Interdicto in loco qui celebrare cogunt, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.20.101
- Interdicti tempore si Minores Religiosi admittant in suis Ecclesiis Fratres tertij Ordinis ad audienda divina Officia, in excommunicationem Papalem incidunt. *ibid.* 102
- Interdictam Sedis Apost. violantes incidunt in excommunicationem Papalem. *ibid.* & seq. 106
- Interdicta relaxare non potest Vicarius generalis, nisi speciali mandato. 3.116.96
- Interdictus.*
- Interdictus injuste, vel nulliter ab ingressu Ecclesiæ, recuperat quotidianas distributiones, constituto de injustitia, vel nullitate. 3.101.176
- Interdictus non potest præsentari ad beneficium. 3.251.99
- Interpretatio.*
- Interpretatio in dubio semper fieri debet, ut quis excusetur à perjurio. 3.52.28
- Interstitium.*
- Interstitia temporum inter unum, & alterum Ordinem minorem quæ debeant concurrere. 2.129.18
- Interstitiis temporum servatis Ordines sunt conferendi, & quare. 2.258.1
- in Interstitiis dispensare possunt Abbates cum suis subditis, quibus primam Tonsuram, & minores Ordines possunt conferre. *ibid.* 3
- in Interstitiis cum ordinandis potest Episcopus dispensare, data aliqua legitima causa. *ibid.* 4
- in Interstitiis possunt dispensare Capitulum Sede vacante, & ejus Vicarius. 2.259.6
- in Interstitiis cum ordinando dispensare censetur Episcopus, si illum ad Ordines assumat, sciens non elapsum anni curriculum. *ibid.* 7
- in Interstitiis cum Religioso dispensare potest Episcopus. *ibid.* 10
- Interstitiis non servatis Episcopus ordinans subditum, nullam pœnam incurrit. *ibid.* 11
- Interstitiis non servatis Ordines recipiens, peccat, si faciat absque licentia Episcopi. *ibid.* 12
- An possint in interstitiis dispensare cum Prælati Regularibus sibi subditis ostenditur. *ibid.*
- Intrusus.*
- Intrusus in beneficio sine auctoritate superioris, an habeat jurisdictionem sufficientem, ita ut Confessio illi facta à suis subditis non sit iteranda, ostenditur. 2.301.39
- Invasor.*
- Invasorem occidens, etiam ex odio, & cum intentione sumenda vindictæ, quando non potest aliter se defendere, non fit irregularis. 2.409.56
- Invasorem licet occidere pro defendendis propriis bonis, quando sunt ordinata ut media ad conservationem vitæ. 2.49.6
- Invasorem licet occidere pro defensione sui honoris, vel integritate sui corporis. *ibid.* 7
- Inventarium.*
- Inventarium illarum rerum debet facere Episcopus, quas ipse ex suo patrimonio comparavit tempore quo Episcopatum consequitur. 3.503.10
- Inventus.*
- Inventus dicitur, qui fuit inventus, & captus. 2.234.16
- Invocatio.*
- Invocatio facta ad id, quod est dæmonis natura, non sapit hæresim. 3.62.125
- S. Ioannes.*
- S. Ioannes Alexandrinus Patriarcha, cum primum decimum-quattum annum ageret, misericordiam sibi desponsavit. 1.84.16
- Ioannes Hurtado Dominicanus Archiepiscopatum Tolerantum ab Imperatore Carolo V. sibi oblatum lachrymis, ac omnidenique conatu rejecit. 1.55.24
- Ioseph.*
- Iosoph relicto in mulierum manibus pallio, fuge se dedit, mulierem fugit, & vicit. 1.81.23
- Irregularis, & Irregularitas.*
- Irregularis an fiat suspensus à Pontificalibus in illis celebrando. 2.103.19
- Irregularis fit promotus ante legitimam ætatē, & in susceptis Ordinibus ministrans. 2.252.11
- Irregularis ut efficiatur promotus ad sacros Ordines ante legitimam ætatem, requiritur ipsum dolose, & in contemptum suscepisse sacros Ordines, & administrasse. 2.253.19
- Irregularis, quia celebravit in excommunicatione, poterit ab Episcopo dispensari, quando excommunicatio est occulta, licet celebratio sit manifesta. 2.404.27
- Irregularis occultus ob reiterationem Baptismi potest ab Episcopo dispensari. 2.405.36
- Irregularis occultus ob duos Sacros Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die susceptos, potest ab Episcopo dispensari. *ibid.* 37
- Irregularis ob administrationem in Ordinibus malè susceptis, si sit occultus, potest ab Episcopo dispensari. *ibid.* 41
- Irregularis ob exercitationem Ordinum, quos non habebat, potest dispensari ab Episcopo, ut exerceat susceptos, ac alios suscipiat, modò delictum sit occultum. *ibid.* 43
- Irregularis efficitur quis homicidium committens transgrediendo moderamen inculpatæ tutelæ. 2.408.55
- Irregularis quando fiat digito carens. 2.428.18
- Et pollicis parte carens. *ibid.* 20
- Et habens faciem deformem. *ibid.* 25
- Irregularis non est digito illo carens, qui medius est. *ibid.* 21
- Nec digitos senos habens in manibus. *ibid.* 22
- Nec carens oculi sinistri, sive canonis virtute visiva, si tanta polleat virtute in dextero, ut sine deformi faciei conversione possit legere Canonem. *ibid.* 31
- Irregularis est auribus carens propria culpa, aut notorij peccati causa. 2.429.39
- Et podagra, vel scabie laborantes, si nimiam inducant deformitatem. *ibid.* 44
- Et paralyti, vel apoplexia laborantes. *ibid.* 45
- Irregularis est illiteratus. 2.444.10
- Irregularis non fit defendens proximum usq; ad occisionem vel mutilationem aggressoris. 3.50.10
- Irregularis non potest præsentari, cum non valeat ad Ordines promoveri, & collatio, seu provisio de beneficio illi facta est nulla. 3.250.82
- Irregularitatem incurrit non solum qui functiones Ordinum sacrorum absque dimissoriis susceptorum exercuerit, antequam absolvatur à suspensione; sed etiam qui exercuerit solemniter actum Ordini minori sic suscepto deputatum. 2.213.12
- Irregularitatem non incurrit, qui Ordines sic bona fide susceptos ab alieno Episcopo exercuerit. *ibid.* 14
- Irregularitatem non incurrit qui etiam temerariè ordinatur, bona fide.

& Verborum.

fide, & ex simplicitate ordinem exercuerit. ibid. 15
 Irregularitas, quam contrahunt hæretici, an duret postquam per penitentiam revertuntur. 2.222.35
 Irregularitatem contrahit qui in expleto anno 24. suscepit Ordinem Presbyterij, aut in tempore interdicto, vel sine titulo, vel ab alieno Episcopo, aut sine dimissoriis. 2.153.16
 Irregularitatem incurrit promotus ante legitimam ætatem ascendendo ad altiores Ordines. ibid.
 Irregularitatem inducit nasi abscissio. 1.429.33
 Irregularitas occulta ex defectu natalium an sit ab Episcopo dispensabilis quoad sacros Ordines, remissivè. 2.442.33
 Irregularitatem incurrit promotus per saltum. 1.445.2
 Irregularitatem contrahit, qui non expleto anno 24. aut in tempore interdicto, vel sine titulo, vel ab alieno Episcopo, aut sine dimissoriis, vel extra tempus statutum, suscepit Ordinem Presbyterij. 2.451.16
 Irregularitas bigamiæ veræ solo jure Pontificio inducta. 2.452.20
 Irregularitatem non incurrit celebrans ante legitimam ætatem bona fide, credens id sibi licere; peccat tamen mortaliter celebrando, sciens se non habere legitimam ætatem. ibid. 21

Irreprehensibilis.

Irreprehensibiles esse convenit quos præesse necesse est corrigendis. 1.61.4
 Irreprehensibilis ideo requiritur Episcopus, ut virtutes omnes in eo comprehendantur. 1.62.9

Judex.

Judex Ecclesiasticus ex proterva sæcularis negligentia, & remissione offensarum potest cognoscere. 1.128.54
 Judex est Ordinarius omnium Episcoporum suæ provinciæ Archiepiscopus. 1.160.27
 Judex Ecclesiasticus cognoscit, an scilicet habitus, in quo fuit repertus, sit conveniens. 2.234.16
 Judex Ecclesiasticus non tenetur stare processui, & sententiæ Judicis sæcularis in clerico remisso. 2.238.35
 Judex reum suspendens intra Ecclesiam, eam polluit. 2.235.25
 Judices sæculares tenentur Inquisitorum litteras, & illorum mandata celeriter exequi. 2.420.49
 Judex sæcularis in causa hæresis est merus exequutor, nec de processu, nec de sententiâ, aut mandato Inquisitorum, nec crimine illo cognoscere potest. ibid. 50
 Judices in vim privilegij antecedentis præservantur ab incurso irregularitatis. 2.455.9
 Judices sæculares, qui Ecclesiasticas personas trahunt ad sua Tribunalia, quique Ecclesiasticam libertatem tollunt, aut in aliquo perturbant, excommunicantur in Bulla. 3.15.72
 Judices sæculares qui se interponunt in causis capitalibus, seu criminalibus contra Ecclesiasticas personas, excommunicantur in Bulla. 3.16.76
 Judices, & alij quicumque etiam Cardinales, qui in causis ad officium A. C. spectantes se intromittere præsumunt, incidunt in excomm. Papæ reservatam. 3.28.172
 Judex fori exterioris postquam suam tulit sententiâ definitivam, non potest pœnam in ea appositam revocare. 3.40.279
 Judex Ecclesiasticus, si prius de crimine mixti fori cognoscens pœnam levem imposuerit, jure optimo poterit sæcularis de eadem causa judicare, supplerèque usque ad condignam condemnationem. 8.59.95
 Judices ordinarij qui dicantur. 3.109.26
 Judex decretum quod interloquendo pronuncavit, mutare, seu emendare potest non solum semel, sed millies. 3.112.51
 Judices laici omninò prohibiti, & incapaces sunt ad cognoscendum de his, quæ sine spiritualium supernaturalium cognitione decidi nequeunt. 3.334.17
 Judices incompetentes ad cognoscendum principaliter de causa aliqua, possunt cognoscere de incidentia. ibid. 18
 Judex Ecclesiasticus, qui respectu temporalium incompetens est, potest cognoscere de causa temporali, si ea in Ecclesiasticam, quæ coram eo vertitur, inciderit. ibid. 19
 Judex sæcularis cognoscens de causa civili hæreditatis, an possit decidere quæstionem nativitatæ, vel aliud dubium matrimoniale, ponitur distinctio Bart. ibid. 20
 Alia Abbatis. ibid. 21
 Judex criminalium causarum de civili incidenter, & judex civilium de criminali incidenter cognoscere potest. ibid. 22
 Judices alij dicuntur competentes simpliciter, alij incompetentes, prorogabiles tamen; alij incompetentes, & improrogabiles, & inter eos differentia constituitur. 3.335.24
 Judex Ecclesiasticus an possit cognoscere de incidentibus solum ad decisionem causæ principalis, ostenditur. ibid. 25
 Judices laici de quæstione facti circa spiritualia cognoscere non possunt. 3.336.31
 Judices sæculares de causa matrimonij, seu natalium etiam summarè cognoscere non possunt. ibid. 32
 Judices sæculares etiam super possessorio in matrimonio co-

Barbosa de Episcop. Pars II.

gnoscere non possunt. 3.337.34
 Judices in causa propria potest esse Episcopus, subsistente manifesta, & rationabili causa, quæ spectet ad dignitatem, & honorem Ecclesiæ, 3.348.6
 Judex Ecclesiasticus de jure competens censetur adversus laicos in criminibus mixti fori, si sæcularem præveniat. 3.478.33
 Judex Ecclesiasticus in crimine violationis monialis, vel ejus attentatione contra laicum procedere potest. ibid. 34
 Judex Ecclesiasticus laico delegare potest causas civiles, & temporales Clericorum, non tamen generaliter. 3.480.7
 Judex Ecclesiasticus ad eundem est in causa commissa clerico, & laico, si ab eorum sententiâ appellari contingat. ibid. 9
 Judicium inferiorum dationes suat odiosæ, & Ordinariorum præjudicium includunt. 3.534.2
 Opponitur contra principalem conclusionem. ibid. 3
 Judices Ordinarij, & generales quando sunt plures, & uni ex illis certum genus causarum specialiter committitur, videtur concessum privatè ad collegam. 3.536.12

Judicium.

Judicium possessorium pro honore competit. 3.303.40
 Judicium propriè post litem contestatam dicitur. 2.404.31

Judicans, & Judicare.

Judicans, justè misericordiam cum justitia servat. 1.96.19
 Judicandi facultas olim fuit apud Sacerdotes, & Sacrorum ministros. 3.480.12
 Judicandum est in dubio pro pia causa. 3.325.32

Julius III.

Julius III. quas pœnas adversus blasphemos inflixerit, ostenditur. Vide *Blasphemia.*

Juramentum.

Juramentum in rebus, & personis alicujus momenti solus¹ Papa relaxat, commutat, & interpretatur. 3.113.37
 Juramentum ut licitum, & honestum sit, tres comites habere debet. 3.51.17
 Juramentum promissorium, cui deest veritas, an semper inducat peccatum mortale. ibid. 21
 Juramenti promissorii violatio in re levi, & parva solum inducit peccatum veniale. ibid. 22
 Juramentum factum de non acceptando Episcopatum, an sit validum ostenditur. 3.83.27
 Juramenta illa non sunt obligatoria, quæ melioris boni fuerint directè impeditiva. ibid. 28
 Juramentum purgationis canonicæ non defertur Vicario sine mandato. 3.117.109
 Juramentum in supplementum probationis non præstantur in causa matrimoniali. 3.333.10
 Juramentum de non alienando sine Papæ licentia non contrinet solita alienari. 3.380.30

Jurans.

Jurans resignare beneficium, vel procuratorem constituere ad resignandum illud, ad cujus titulum fuit promotus, non potest compelli resignare cum effectu, imò procuratorem revocare valebit. 2.267.46
 Jurans se Titio soluturum mille cum perveniret ad pinguiorem fortunam, si postmodum Episcopalem sit adeptus dignitatem, non tenetur jam dictam persolvere summam de fructibus Episcopalibus. 2.268.51
 Jurare facientes illicita, vel de observandis ordinationibus, & statutis contrariis decretis Concil. Trid. in excommunicationem Papalem incidunt. 3.26.159
 Jurans falsum putans esse verum, quando peccet. 3.51.20
 Jurans se non facturum aliquod opus consilij, & perfectionis, venialiter tantum peccat; jurans tamen se nunquam illud facturum, mortaliter peccabit. 3.83.31

Jurisdiclio.

Jurisdictionis potestas in Episcopis quæ dicatur, ostenditur. 1.3.11
 Jurisdictionis potestas quamvis à Deo Episcopis sit concessa, voluit tamen ut in illa submissi essent Petro. 1.4.18
 Jurisdictio non est necessariò conjuncta ut naturalis proprietatis cum consecratione Episcopali. ibid. 23
 Jurisdictionem in subditos suffraganeorum potest Archiepiscopus exercere in concernentibus totam provinciam. 1.161.31
 Jurisdictionem in provincia potest exercere Archiepiscopus, consuetudine sibi permittente. ibid. 36
 Jurisdictionem fori contentiosum in subditos Episcopi suffraganei exercere non potest Archiepiscopus. 1.163.50
 Jurisdictionem potest exercere Archiepiscopus, & vacante Sede Metropolitana Capitulum, Ecclesia Cathedralis non habet Capitulum actus, sed habitus, & quando nullus Canonicus est in sacris, &c. ibid. 54
 Pertinentia ad jurisdictionem Ordinariam Episcoporum multæ sunt, quæ sine eorum permissione, & consensu fieri præcipue à clericis legitime nequeunt. 2.171.84
 Jurisdictio Episcopi in quibus restringatur, ostenditur. 2.172.103.

Index Rerum,

- Jurisdictionem contentiosam extra suam diocesim quando exercere possit Episcopus. 2.201.18
- Jurisdictione Episcopalis expirat morte Episcopi, & mandatum morte mandantis. 2.210.46
- Jurisdictionem quasi Episcopalem habentes, nullique Diocesano subditi, possunt remittere denuntiationes. 2.354.10
- Jurisdictionem habens quasi Episcopalem potest facultatem concedere assistendi Matrimonii suorum diocesano. 2.366.121
- Abbas Ecclesie nulli Episcopo subiecto potest huiusmodi facultatem concedere. ibid.122
- Capitulum Sede vacante potest etiam huiusmodi licentiam concedere. ibid.123
- Legatus respectu provincie suae legationis eandem habet potestatem. ibid.124
- Jurisdictione ex Principis privilegio competens non personae, sed perpetuo dignitati, vel officio, non est delegata, sed ordinaria. 2.385.15
- Jurisdictionem temporalem habentes, qui non obediunt Episcopis, & Inquisitoribus in perquirendis haereticis. 3.33.215
- Jurisdictione eadem penes duos in solidum esse non potest. 3.110.31
- Jurisdictione ordinaria ea dicitur, quae a lege datur, & descendit. ibid.12.
- Jurisdictione ordinaria perpetua est. ibid.33
- Jurisdictione ordinaria mortuo adhuc concedente permanet, delegata vero re integra morte delegantis expirat. ibid.35
- Jurisdictionem rerum Ecclesiarum habet Vicarius Episcopi. 3.119.134
- Jurisdictione Vicarij ab Episcopo revocari potest. ibid.145
- Jurisdictionem exercere non potest Vicarius a Capitulo Sede vacante, si suspensionis censura sit irritum. 3.125.180
- Jurisdictionem Ecclesiasticam, tam voluntariam, quam contentiosam in tota diocesi exercere potest Episcopus. 3.308.3
- Jurisdictionem suam de jure communi Episcopus potest exercere in quacumque parte, seu loco suae diocesis. ibid.5. *verf. nam de jure.*
- Jurisdictionem in laicos habet Episcopus in concernentibus pietatem, & officium charitatis. 3.320.1
- Jurisdictione quando Judici Ordinario a lege, seu Principe committitur, quae alias semota commissione ei competeat, adjecta clausula, auctoritate nostra, vel tanquam delegatus a nobis, & similibus, fit delegata. 3.366.8
- Jurisdictione, quae absolute conceditur per illa verba auctoritate Apostol. seu tanquam Sedis Apostol. delegatus, est delegata, licet fiat circa illa, ad quae alias Episcopus jurisdictionem habebat. 3.367.10
- Jurisdictione cum conceditur adjecta particula, Etiam, veluti cum dicitur, etiam tanquam Sedis Apostol. delegatus, vel etiam auctoritate nostra, ordinaria, & delegata est. ibid.11
- Jurisdictione quando Episcopo conceditur cum remotione obstaculi exemptionis, aut privilegiorum, ordinaria restituta censetur. ibid.15
- Jurisdictione Episcopi specialiter concessa, simpliciter tamen nulla adjecta clausula, si non personae, sed muneri, aut dignitati perpetuo datur, ordinaria est. ibid.16
- Jurisdictione ubicumque competit alicui respectu certae qualitatis debet ante omnia eidem de illa qualitate constare. 3.465.19
- Jurisdictione ordinaria sine territorio subsistere non potest. 3.474.4
- Jurisdictione concessa, omnia licent, quae ad illam tuendam necessaria sunt. ibid.7
- Jurisdictione temporalis alicujus loci competens Episcopo, non censetur reservata reservatorio fructuum Episcopatus, nisi Papa expresserit. 3.520.12
- Jurisdictionem eo ipso quod Episcopus exercet in una parte Diocesis, videtur constitui in quasi possessione exercendi jurisdictionem quoad alias partes, in quibus alter non habet particularem quasi possessionem. 3.533.36
- Jurisdictione in dubio cumulativè, & non privativè quaeritur. 3.534.1
- Jurisdictione quando privativè data est alicui Judici, an possint subditi sine ejus consensu, alterius Judicis jurisdictionem prorogare, ostenditur. 3.535.7
- Jurisdictione quando privativè quaeritur, vel data judicanda sit, ostenditur. ibid.5
- Jurisdictione quando assignatur alicui castro, vel loco, ut ubi tractetur causa per Judicem illius loci, est privativa. ibid.n.9
- Jurisdictione quando concessa est Praelatis Regularibus in suos vel Monachos, vel Fratres, privativè praesumitur concessa ad Episcopum. ibid.10
- Jurisdictionis, seu possessionis cumulativè data praesumptione, quid probandum ad eam praescribendam contra illum, qui jurisdictionem exercet, vel possessionem habet cum alia cumulativè. 3.536.13
- Jurisdictione contentiosa est illa, quae redditur in invitos. 3.539.4
- Jurisdictione voluntaria dicitur illa, quae in volentes exercetur. ibid.5
- Jurisdictione contentiosa Episcopi excommunicati non tantum non devolvitur ad Archiepiscopum pro suis culpis. 3.540.num.9
- Sed nec etiam pro illius negligentia contra aliquos citatos. ibid.10
- ad Jurisdictionem voluntariam spectantia, si per negligentiam omittantur, multoties supplentur per alios, & ad hunc finem ad eos saepe devolvitur potestas negligentibus competens. 3.541.15
- Jurisdictione, & jura Episcopalia possunt per Romanum Pontif. privilegio concedi aliis quam Episcopis. 3.553.1
- Jurisdictione, & Jura Episcopalia etiam cum territorio praescribi possunt ab inferioribus. ibid.3
- Jurisdictione Episcopi non praescribitur per jurisdictionales actus ab alio factos nomine ipsius Episcopi. ibid.6
- Jurisdictione, & potestas specialis alicui communicata intelligitur cumulativè, non vero privativè respectu illius, qui ordinariam de jure habet. 3.555.16
- Jurisdictione privativè Episcopo praescribi non potest, quia saltem penes eum remaneat habitus, licet actus sit penes inferiorem, quo negligente, revertitur ad Episcopum. ibid.19
- Jurisdictionem exercendi in omnibus Ecclesiis diocesis fundaram intentionem habet Episcopus de jure communi. ibid.23
- Jurisdictionis spiritualis exercitium quoad omnes personas suae diocesis habet Episcopus de jure communi. ibid.24
- Jus*
- Jura loquentia de ingredientibus monasteria, intelliguntur cum effectu, sequuta scilicet professione. 2.197.62
- Jus ad rem considerabile non tribuit oppositio facta in concursu Parochialis vacantis. 3.183.46
- Jura duo quando concurrunt in eadem persona, quorum quodlibet producit jus dandae vocis, debet talis persona habere duas voces. 3.203.26
- Jus in re acquiritur in beneficio per collationem acceptatam ante adeptam possessionem. 3.215.17
- Jus ordinariis competens cognoscendi in primis instantiis de causis subditorum suorum, fuit in favorem utrorumque introductum. 3.314.3
- Jus instituendi.*
- Jus instituendi ob negligentiam Praelati in instituendis praesentatis etiam idoneis, non devolvitur ad proximum superiorem, sed Patronus legitimo tempore praesentans potest interpellare Episcopos pro institutione facienda. 3.541.19
- Jus conferendi.*
- Jus conferendi quando spectat simul ad Episcopum, & Capitulum, qui inter se provisionem diviserunt per turnos, si Capitulum in suo turno non confert intra tempus a jure statutum, aut confert indigno, non fit devolutio ad Episcopum, sed ad Archiepiscopum. 3.551.77
- Jus naturale, gentium, &c.*
- Jus naturale, gentium, aut divinum positivum ex gravissima causa potest declarare Summus Pontif. 1.12.7.45
- Jus canonicum.*
- Jus Canonicum studentes eodem privilegio gaudent quo sacrae Scripturae operam navantes. 3.133.26
- Jus Canonicum docentes tunc percipiunt fructus praebendarum suarum, cum conducti, seu salariati docent, aut ratione stipendij, seu cathedrae, quam habent. ibid.27
- Jus Canonicum docentes quoad privilegium percipiendi fructus non habent ullam temporis determinationem, sed eo gaudent quandiu docuerint. ibid.32
- Et non tenentur licentiam ab Episcopo obtinere, sicut studentes. ibid.33
- Jus Ecclesiasticum.*
- Jus Ecclesiasticum totum ad officium, potestatem Episcopi pertinet. 2.166.1
- Jus Episcopale.*
- Jura Episcopalia ardua, & quae solis Episcopis reservantur, praescribi possunt ab inferioribus. 3.554.7
- Non procedit in reservatis Ordini. ibid.8
- Jura Episcopalia praescripta non competunt praescripenti accumulativè cum Episcopo, sed privativè. ibid. & seq. 14
- Contrarium non est improbabile. 3.555.15
- Jura Episcopalia licet regulariter praescribi possint, nonnulla tamen excipiunt speciatim jure prohibita. ibid.22
- Vide Jurisdictione.*
- Jusjurandum.*
- Jusjurandum in rebus, & personalis alicujus momenti solus Papa relaxat, commutat, & interpretatur. 3.11.37
- Vide Juramentum.*
- Jus patronatus.*
- Jus patronatus ad Reges, & alios Principes spectans non comprehendit

& Verborum.

comprehenduntur in reservationibus, quæ per Regulas Cancellariæ factæ sunt. 1.15.32

Iuspatronatus ex causa donationis, foundationis, vel constructionis alicui reservare speciali concessione non potest vicarius. 3.115.74

Iurispatronatus donationi decretum, seu auctoritatem interponere sine speciali mandato non potest vicarius. *ibid.* 75

Iuspatronatus ad aliquem Regem, vel Principem pertinens non censetur derogatum, nisi specialis de illo mentio fiat. 3.151.87

Iuspatronatus mixtum quando cadat sub reservatione regulæ nonæ Cancellariæ, ostenditur. 3.159.144

Iuspatronatus devolutum ad Ordinarium confertur per concursum pro ea vice. *ibid.* 145

Iuspatronatus Ecclesiasticum, tam per laicos, quam per clericos, tribus potissimum modis acquiritur, scilicet fundatione, constructione, & dotatione. 3.230.1

Iuspatronatus ex constructione quando acquiritur. 3.231.3

Iuspatronatus nõ acquiritur ex sola reparatione, seu refectione Ecclesiæ nisi de novo construatur. *ibid.* 6

Iuspatronatus ut ex reparatione acquiritur, totalis Ecclesiæ funditus dirutæ restauratio requiritur. *ibid.* 7

Iuspatronatus ut acquiritur ex dotatione de novo facta, debet constare dotem primam fuisse reductam de esse ad non esse. 3.232.14

Iuspatronatus ex dotis augmento non acquiritur. *ibid.* 15

Episcopus nõ potest erigere iuspatronatus ex augmento dotis. *ibid.* 16

Iuspatronatus præscriptione, vel consuetudine possunt laici acquirere. *ibid.* 17

Iuspatronatus ex fundatione, constructione, & dotatione acquiritur, interveniente auctoritate, & consensu Ordinarij, non aliàs. 3.233.20

Iuspatronatus de uno in alium quatuor principaliter modis transferri potest. 3.236.1

Iuspatronatus successione transfertur, quando cum vera universitate venit, id est cum hæreditate, in qua quis succedit. *ibid.* 2

Iuspatronatus cum vera universitate ad hæredes transmittitur, sive sint sui, sive extranei, sive succedant ex testamento, sive ab intestato. *ibid.* 3

Iuspatronatus hæreditate vendita, alicui villæ vel castro annexum in emptorem transit. *ibid.* 7

Contrarium verius, quando iuspatronatus esset de per se principale, & distinctum. *ibid.* 8

Iuspatronatus in fideicommissarium, cui restituta est hæreditas, non transit, sed remanet penes hæredem. *ibid.* 9

Iuspatronatus ubi cum universitate, sive cum hæreditate transfertur, non requirit Episcopi consensum, secus verò si de per se transferatur. 3.237.10

Iurispatronatus translatio in Ecclesiam, seu locum religiosum valet sine Episcopi consensu. *ibid.* 11

Iurispatronatus translatio in laicum sine Episcopi consensu fieri non potest. *ibid.* 12

Iuspatronatus per donationem de uno in alium transit, *ibid.* 20

Iuspatronatus in donatione omnium bonorum, jurium, & actionum venit. *ibid.* 21

Iuspatronatus in donatione generali facta à Rege non venit, nisi de eo fiat specifica mentio. *ibid.* 22

Iurispatronatus donatio si fiat de laico in laicum, necessariò intervenire debet Episcopi consensus. *ibid.* 23

Iuspatronatus per permutationem de uno in alium transferri potest: quod si fiat in laicum, Episcopi consensus requiritur, secus verò si in Ecclesiam, aut clericum nomine Ecclesiæ. 3.218.31

Iuspatronatus de uno in alium per venditionem veræ universitatis cui inseparabiliter adhæret, transferri potest. *ibid.* 33

Iurispatronatus sub bonorum generalitate vendi, seu alienari potest. *ibid.*

Iuspatronatus de per se vendi non potest; tunc enim patronus vendens suo jure privatur, & Ecclesia manet libera. *ibid.* 34

Iuspatronatus sicut principaliter vendi non potest, ita nec actio ad ipsam. *ibid.* 37

Iuspatronatus annexum villæ, vel castro, transit cum ipsa villa, vel castro dato in dotem. *ibid.* 38

Iuspatronatus transfertur cum universitate, vel villa, cui est annexum, data in feudum, vel emphyteusim. *ibid.* 41

Iurispatronatus quo fructu præscripto, puta præsentationis, utilitatis, aut alterius honoris, non intelliguntur præscripti alij fructus, quorum usus non est præscriptibilis. 1.339.43

Iuspatronatus ut præscribatur, quod tempus requiratur, ostenditur. *ibid.* 44

Bonis omnibus confiscatis, an iuspatronatus illis annexum publicatum censetur, remissivè. *ibid.* 45

Iurispatronatus titulus ex fundatione, vel dotatione debet esse, qui ex authentico documento, & aliis à jure requisitis ostenditur. 3.24.20

Barbosa de Episcop. Pars II.

Iuspatronatus probatur ex fundatione, vel dotatione per antiquissimum temporis cursum. 3.244.28

Iuspatronatus ex fundatione probatum præsumitur, probata immemorabili, licet hoc non appareat. *ibid.* 29

Iuspatronatus plenè probatur ex pluribus enunciativis antiquorum instrumentorum à centum annis, & citra, etiamsi enunciativæ haberent originem ab eisdem patronis, & personis suspectis. 3.245.40

Iuspatronatus etiam secundum juris dispositionem probari potest. *ibid.* 42

Iuspatronatus per famam, concurrente longissima præsentandi possessione, probari potest. *ibid.* 43

Iuspatronatus in dubio præsumitur ex fundatione, dotatione, vel constructione. *ibid.* 45

Iuspatronatus non probatur ex certo subsidio alicui tanquam patrono præstito. *ibid.* 46

Iuspatronatus ex usurpatione præsumitur in potente. 3.247.61

Iuspatronatus in Universitatibus, etiam parvis, ex usurpatione acquisitum præsumitur. *ibid.* 62

Iuspatronatus usurpatione non præsumitur, nisi cõstet de dolosa occupatione, cujus contrarium in persona potenti, magnate vel universitate cõsuet Sacra Congregatio, & Rota Romana. *ibid.* 63

Iuspatronatus ex usurpatione acquisitum non præsumitur, si non totius universitatis, sed illius partis esse prætendatur. *ibid.* 64

Iuspatronatus privatorum non admittit præsumptionem usurpationis. 3.248.66

Iuspatronatus dicitur privatorum, quando patroni non sunt domini temporales loci, ubi fundatum est. *ibid.* 67

Iuspatronatus potest præscribi ab uno contra alium compatronum spatio quadraginta annorum, cum titulo colorato. *ibid.* 69

Iuspatronatus Ecclesiasticum quod dicatur, ostenditur. 3.254.128

Iuspatronatus quando est commune, & laici Ecclesiastici, omnes simul ratio communionis habent semestrem ad præsentandum. *ibid.* 131

Iuspatronatus mixtum, licet quoad privilegia, & commoda dicatur Ecclesiasticum, tamen quoad derogationem censetur laicale. *ibid.* 132

Iurispatronatus ubi in dubio, sic mentio, intelligitur de Ecclesiastico. *ibid.* 133

Iuspatronatus clerici ratione sui patrimonij æquiparatur laicali. 3.256.153

Iuspatronatus, jus eligendi ad beneficium, jus decimandi, & similia, licet non emanent, nec transferantur aliquo temporali dato, sunt tamen in commercio, quatenus per aliquos titulos acquiruntur, transferuntur, & retinentur. 3.553.5

Iustitia.

Iustitiæ rigor est sub justo moderamine temperandus. 1.10.25

Iustitiam facere recusantes postquam fuerint admoniti ab Episcopis, vel Ecclesiasticis personis. 3.31.191

L

Labor.

Labor ac sudor cujusconque virtuosâ operantis, & in Republica auxilium afferentis, remunerandus est. 3.339.12

Laicus.

Laicus non potest in Episcopum eligi. 1.17.45

Laici, & neophyti propter merita dispensatur ut possint Episcopi fieri. *ibid.* 46

Laicus absque Summi Pontificis auctoritate, vel literis dimissionis sui Prælati primam Tonsuram accipiens, ad arbitrium sui Ordinarij puniri potest. 2.112.7

Laicus proprium habet Episcopum, tum respectu spiritualium, & annexorum, tum pro suscipiendis Ordinibus. *ibid.* 9

Laicus communi errore habitus pro Sacerdote, de Parochi licentia validè Matrimonio assistit. 2.354.104

Laicus, qui Ecclesiasticum relegaverit, aut proseripserit, & qui proseriptionem scripserit, incidit in excommunicationem Papalem. 4.22.114

Laicus non potest esse Episcopi Vicarius. 3.107.4

Laicus potest constitui vicarij assessor, & consultor, etiam in causis criminalibus contra clericos. *ibid.* 7

Laicus uti minister judicis Ecclesiastici, cum assistentia alicujus clerici potest cognoscere de causis clericorum. *ibid.* 8

Laicus potest duputari vicarius Episcopi tantum in temporalibus. *ibid.*

Laicus potest esse Episcopi vicarius ex dispensatione Summi Pontificis. *ibid.* 10

Laici quare consuetudine non possint in electionibus Episcoporum vocem habere, & possint iuspatronatus acquirere, dubitatur. 3.232.18

Index Rerum,

Differentiæ ratio inter utrumque constituitur. *ibid.* 19
 Laicus est incapax beneficiorum, etiamsi incedat in habitu, & tonsura, & communiter reputetur clericus. 3.249
 73
 Laicus non potest presentari ad beneficium, *ibid.* 74
 Laicus ad beneficium non potest presentari, quamvis statim postea sumpserit clericatum, quia Ordo debet necessario præcedere. *ibid.* 77
 Laicos potest cogere Episcopus, eodem pretio merces, & res victui necessarias peregrinis, & hospitibus vendant, quo publicè ab incolis vendi soleat. 3.320.5
 Laici charitativum subsidium solvere non compelluntur. 3.350.40
 Laico non potest demandari ab Episcopo potestas concedendi indulgentias. 3.357.11
 Laici superiores pro festorum observatione possunt etiam statuere, & pœnas violantibus imponere. 3.456.42
 Laicos percutientes Monachos ipse Episcopus absolvit, non verò eorum Superiores. 3.457.54
 Laicus etiam conjunctus cum clerico de causa criminali clerici cognoscere non potest. 3.479.2
 Laici possunt in Episcopalem jurisdictionem consentire, & illam in profanis controversiis prorogare. 3.480.10
 Laici à communi vita primùm recedere cœperunt. 3.500.2
 Laici in causis in quibus contra eos iudex Ecclesiasticus competens est, an possit in alium iudicem Ecclesiasticum sine Diœcesani voluntate consentire. 3.526.6. & seqq.
Lapis.
 Lapis profanatus Altaris vendi, & teneri licitè potest ab emptore, sed in loco decenti, & honesto. Vide *Altare.*
 Lapides, & alia ornamenta de Ecclesia, vel aliis locis sacris auferentes, & auferenti, servanti, & retinenti auxilium, vel favorem dantes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.22.117
 Lapides, sive alia ornamenta Ecclesiarum subripientes incurrunt excomm. Papalem. 3.28.183
 Lapides altarium, vel Ecclesiarum destructarum potest Episcopus vendere, non tamen in sordidos usus convertere. 3.207.14
 Lapides, seu columnæ, quibus litteræ incisæ sunt, probant confinia. 3.246.52
Largiri.
 Largiendi prudentia in quibus consistat, ostenditur. 1.83.10
Lectio, & Lector.
 Lectio sacræ Scripturæ in iis Ecclesiis haberi debet, in quibus præbenda, aut præstimonium pro lectoribus deputatum reperitur. 3.130.1
 Lectio sacræ Scripturæ in monasteriis Monachorum, ubi id commodè fieri potest, haberi debet, ad quod per Episcopum ipsi Regulares compelli possunt. 3.132.16
 Lectio sacræ Scripturæ in Conventibus Regularium potest haberi absque licentia, seu examine Ordinarij. *ibid.* 17
 Lectiones, quas Regulares ad populum habuerint, debent desumi ex Evangelijs, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis utitur illis diebus festis. 3.455.35
 Lector debet habere ætatem annorum duodecim. 2.226.2
 Lector quis dicatur, & quæ sit ejus forma, materia, & officium, ostenditur. 2.227.10
 Lectores Regulares perentes licentiam audiendi sæcularium Confessiones, possunt ab Episcopis, si voluerint examinari. 2.302.46
Legatum.
 Legata facta pro Magistris Grammatices, qui pueros pauperes edocent, possunt applicari Seminario cum onere erudiendi pueros, sicut testator iussit. 3.294.11
 Legatum ad pias causas est validum, & præstandum etiamsi relictum fuerit in testamento. 3.325.33
 Legari potest ad pias causas ei, qui hæres institui de iure non potest. *ibid.* 36
 Legatum ad pias causas factum potest alteri simili usui præstari. *ibid.* 37
 Legatum ad pias causas peti potest, si hæres differat adire hæreditatem. *ibid.* 8
 Legatum factum loco construendo in favorem piæ causæ valet. *ibid.* 40
 Legatum factum Ecclesiæ, quam in specie non expressit defunctus, valet. *ibid.* 41
 Legata in pias causas non subjiciuntur solemnitatibus Juris Civilis. 3.326.42
 Legatum relictum respectu Ecclesiæ censetur pium, respectu verò personæ, sæculare. 3.510.9
 in Legatis pro anima relictis non est habendus respectus ad nomen proprium, vel appellativum. *ibid.* 10
 Legatum quodcumque pium ad certum usum relictum, in alium pium Episcopus commutare potest ob causam,

quæ suo iudici videatur justa, cum hæredis consensu. 3.328.6
 Legatus usus quando non potest adimpleri, in alium pium per Episcopum commutari potest. 3.329.8
 Legata res, quæ pro usu destinato impedimento juris, vel facti deservire non potest, auctoritate Episcopi in alios pios usus commutari valet. *ibid.* 9
 Legatum factum pro construendo monasterio in loco campestri, quod construi prohibet Concil. Trident. poterit Episcopus commutare. *ibid.* 11
 Legatum quando esset factum ad aliquem usum non ita necessarium, potest per Episcopum in alium pium magis necessarium commutari. *ibid.* 12
 Legatum factum Ecclesiæ pro fabrica, & ornamentis, quibus non indiget, potest commutari de consensu Episcopi in alium fructuosum, & consimilem pium usum. *ibid.*
 Legatum ubi non respicit certam personam, & causam non potest per Episcopum commutari. *ibid.* 16
 Legatum relictum Episcopo ab extraneo valde amico, præsumitur relictum intuitu personæ, non Ecclesiæ. 3.330.17
 Legatum factum pauperibus concurrentibus ad portâ testatoris, non potest distribui pauperibus infirmis in hospitalibus. *ibid.* 20
 Deputatus ad certa bona distribuenda inter pauperes, potest eligere pauperes, sibi conjunctos, & seipsum uti pauperem, si egeat, & filios suos pauperes, fraude cessante. *ibid.* 21
 22 23
 Legatum quando relinquitur alicui personæ determinatæ ut matrimonium inerat, ferè certum est deberi si Religionem ingrediatur. 3.331.27
 Legatum relictum sub hac forma. Lego tibi mille si nubas, centum verò si religionem ingrediaris, an mille debeantur monasterio, ostenditur. *ibid.* 28
 Legatum quando alicui factum est, eo adjecto, ut illo contentus, nihil amplius petat, eo ipso quod acceptat, videtur debito renunciare. 3.344.31
 Repudiare legatum, vel hæreditatem, aut rem Ecclesiæ incorporatam potest Prælati absque solemnitatibus. 3.383.52
 In dubio quando legatum relinquitur alicui sub nomine proprio, solum habetur respectus ad personam. 3.510.3
 Legatum conceptum sub nomine appellativo dignitatis, trāsit in successione regulariter in dubio. *ibid.* 4
 Quando sub utroque nomine insimul relinquitur legatum, ad illud quod præcedit recurrendum. *ibid.* 6
 Legatum Episcopo relictum à propinquo, præsumitur relictum intuitu personæ, non Ecclesiæ. *ibid.* 12
 Probata affinitate, eo ipso præsumitur legatum relictum intuitu personæ. 3.511.16
Legatarius.
 Legatarios possunt Episcopi etiam tanquam Sedis Apostol. delegati cogere ad exequendas pias dispositione, etiamsi executores sint exempti à sua jurisdictione, vel officiales S. Inquisitionis. 3.321.41
Legatus.
 Legati Christi, de Episcopis, 1.7.8
 Legatus de latere insigniis, & ornamentis Romani Pontificis uti potest. 1.116.33
 Legatus respectu provinciæ suæ legationis potest facultatem concedere assistendi matrimoniis suorum diœcesanorum. 2.366.124.
 Legati, seu Vicelegati, aut gubernatores, quemcumque in officiis notariatum per Cameram Apostol. venditis intrmittere præsumentes, &c. 3.36.255
 Legatus non potest conferre beneficia ad Episcopum devoluta ex negligentia Prælati Regularis exempti, quæ Episcopus confert auctoritate propria. 3.172.14
 Legatus à latere potest beneficia suæ provinciæ, quæ conferre valeat, ex causa rationabili, & legitima unire. 3.124.12
 Legati nati, vel à latere possunt visitare ex officio legationis sibi à Sede Apostolica demandatæ. 3.268.21
 Legatus Papæ habet jus exigendi charitativum subsidium ab Ecclesiis Provinciæ sibi delegatæ. 3.348.16
 Legatus à latere, & Nuncius Apostolicus excommunicationes pro rebus deperditis concedere possunt. 3.388.11.
 Legatus de latere absque speciali mandato Papæ, Episcopos deponere non potest. 3.495.3
Legitimitio.
 Legitimitio à Pontifice præstita, non suadente causa boni spiritualis, &c non prodest ad successione hæreditariam, & alios sæculares effectus. 1.13.103
 Legitimitio quæ fit per subsequens matrimonium, juris fictione retrahitur ad tempus nativitatis. 3.180.34
Legisimatus.

& Verborum.

Legitimus.
Legitimi per subsequens matrimonium, ad Episcopatum habiles dicuntur. *ibid.* 33

Lenitas.
Lenitas mansuetudinis sine reſtitutione ſeveritatis, & zelus reſtitutionis ſine mansuetudine non debet inveniri. 1.96.
20

Leo III.
Leo III. Summus Pont. ex circumſtantiis ſuo tempore occurrentibus, poſtulate ſine ſupernaturali, ac Eccleſiæ deſenſione, potuit transferre in perſonam Caroli Magni imperium à Græcis in Germanos, & diſponere de Imperatoris electione, coronatione, & confirmatione. 1.131.84

Leprosus.
Leprosus promoveri non debet. 2.430.49

Lex.
Lex diœceſana, & lex iuriſdictionis quæ dicantur, oſtenditur. 1.4.15
Lex conſtituens generis differentiam, generaliter dicitur facta in odium certarum perſonarum, & eſt nulla. 1.107.23
Lex canonica in foro civili ſervanda eſt, quando agitur de peccato, etiam attentata Ordin. Regia Luſitanorum, quæ de quantumvis veniali etiam eſt intelligenda. 1.132.96
Lex abſque temporis præſcriptione pœnam imponens, cenſetur illam perpetuò infligere. 2.257.16
Legem condendi potestas ſoli Principi competit. 3.11.33
Legibus per fundatorem beneficii ſibi poſtrectis, ſi Episcopus ſine legitima cauſa conſentire denegat, poterit fundator recurrere ad ſuperiorem, qui cum cogat ad conſentendum; vel ſi contumax ſit, ipſe ſuperior conſentiet. 3.234.
35
Leges illas per fundatorem ſibi poſtrectas poterit Episcopus rejicere, quæ vel natura impoſſibiles ſunt, vel turpes, vel contra ſubſtantiam beneficii, vel denique contra perpetuam legum prohibitionem illas improbantium. *ibid.*
Lex fundatoris, qua mendatur puerum, quinimò infantem inſtitui in beneficio, eſt toleranda. *ibid.*
Vide *Fundator*

Liber.
Liber in quo conjuges, teſtes, dies, mors, & annus à Parocho ſcribunt, mortuis teſtibus & Parocho, plenè probat matrimonium contractum. 2.372.175
Liber Baptiſmi à Parocho conſectus, plenè probat quem baptizatum, & illius ætatem, & quomodo ſit faciendus, oſtenditur. 2.373.176
Liber eorundem Curatorum probat mortem, excommunicationem, & ſepulturam. *ibid.* 177
Parochi quomodo fidem de his libris facere debeant, advertitur. *ibid.* 178
Libros moventes, & monumenta quæcumque ex bibliothecis Ordinum Fratrum Carmelitarum, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.7.161
Libri viſitationum non ſufficiunt ad probandam juſpationatus, 3.246.49.
Librorum ſana doctrina ad virtutem homines trahit, & à vitiis eos abducit. 3.361.1
Libri improbi, religionique noxii, ſunt apti ad diſſenſiones, & tumultus excitandos. *ibid.* 2
Librorum Hæreticorum perverſa dogmata melius eſt ignorare, quam per experientiam in aliquem laqueum erroris incurrere. *ibid.* 3
Libri Hæreticorum, tanquam aſpidum ova ſunt fugiendi. *ibid.* 4
Libros prohibitos habentes non ſatisfaciunt illos comburendo, ſed neceſſario eos deſerre debent Superiori. 3.362.5
Reverendiſſimus Sacri Palatii Magiſter viris doctrinæ, ac morum honeſtate pollentibus dare ſolet in Romana Curia licentiam legendi libros prohibitos. *ibid.* 6
Episcopi locorum Ordinarij hodie non poſſunt dare licentiam legendi libros prohibitos, cum hoc tantum tribuatur Illuſtr. Cardinalibus Inquiſitoribus in plena Congregatione. *ibid.* 7
Inquiſitores ipſi non poſſunt libros damnatos legere, niſi eis ab Apoſt. Sede, vel per Sacram Cong. Inquiſitionis fiat facultas. *ibid.* 8
Libri in Urbe imprimi non poſſunt abſque examine, & approbatione in ſcriptis Vicarij, & Palatii Apoſtol. magni Magiſtri. *ibid.* 9
Episcopi, & Inquiſitoris hæreticæ pravitatis examen, & approbatio librorum imprimendorum extra Urbem requiritur. *ibid.* 10
Pœna impoſita contra imprimentes libros abſque requiſita licentia, quæ ſit, oſtenditur. *ibid.* 11
Libros vendere, aut apud ſe retinere ſub excommunicationis & pecuniæ pœnis, nullus valet, niſi primùm approbati, & examinati fuerint ab Ordinario. 3.363.12
Excommunicatio impoſita à Concilio contra vendentes, aut apud ſe retinentes libros ſine Episcopi licentia, illi eſt re-

Barboſa de Episcop. Pars II.

ſervata, niſi tales libri eſſent hæreticorum. *ibid.* 1
Regulares volentes libros imprimere, ultra Episcopi, & Inquiſitoris examinationem, & approbationem licentiam quoque à ſuis Superioribus impetrare tenentur. *ibid.*
24

Liberalitas.
in Liberalitatis executione quæ circumſtantiæ attendendæ ſint, oſtenditur. 1.83.9

Liberatio.
Liberationem, qua novitius tutorem, ſeu curatorem ſuum à reddendis rationibus liberat, comprehendit diſpoſitio Conc. Trid. ſeſſ. 25. de Regular. cap. 16 3.411.25

Libertas.
Libertatem Eccleſiaſticam, aut interdictum Sedis Apoſtolicæ violantes, incidunt in excommunicationem Papalem. 3.20.
106

Libertas non veniendi ad Synodum, an præſcribi poſſint, remiſſivè. 3.370.10

Libertus.
Libertus ſi promoveri petat, ab illo Præſule erit aſſumendus ad Ordines, qui eſt ſuperior ejus loci unde patronus trahit originem. 2.195.36

Libido.
Libido ſævus criminum ſtimulus eſt. 1.78.4

Licentia.
Licentia ordinandi ſuffraganeo conſeſſa, an expiret per mortem Episcopi concedentis, contingentem poſt deſcriptionem ordinandorum in matricula, & an hoc caſu res dicatur adhuc integra. 2.210.34

Licentia danda per Episcopum clerico, ut in certa Eccleſia interviat ad effectum gaudendi fori privilegio, debet eſſe expreſſa; ſufficit tamen quod fuerit ore tenus conſeſſa. 2.234.13

Licentia audiendi Confeſſiones debet gratis dari. 2.295.11
Licentia delegata audiendi Confeſſiones, non expirat mortuo, vel amoto delegante. 2.301.43

Licentia ad audiendas Confeſſiones ſub conditione data, illa non impleta, ceſſat facultas. 2.303.53

Licentia conſeſſa ab Episcopo pro audiendis Confeſſionibus ad ſui arbitrium, poteſt per illum revocari. 2.304.55

Licentia reconciliandi Eccleſias conſeſſatas, non poteſt ab Episcopo delegari ſimplici Sacerdoti, etiam ſi in contrarium ſit conſuetudo. 2.314.56

Licentia ad aſſiſtendum Matrimonio debet eſſe expreſſa. 2.366.126

Licentia generalis ad adminiſtranda Sacramenta vel exercenda omnia intra ſuam Parochiam ad curam animarum ſpeſtancia, ſufficit. *ibid.* 127

Licentia hæc verbalis ſufficit, non autem requiritur in ſcriptis conſeſſa. *ibid.* 128

Licentia debet actum præcedere. 2.367.129

Licentia hæc non debet eſſe revocata, quæ tunc talis cenſetur, quando illis, quibus conſeſſa fuit, per certum nuntium, aut litteras ſignificata ſit. *ibid.* 131

Licentia data à proprio Parocho alicui Sacerdoti, ſi interim Parochus moriatur, non expirat. *ibid.* 132

Licentia obſeſſa metu, vel dolo, ſufficit, niſi per dolum, & mendacia verſantia circa ſubſtantiam, vel cauſam finalem extorqueatur. *ibid.* 133

Licentia data contra prohibitionem Episcopi valida eſt. *ibid.* 134

Licentia conſeſſa alicui ab Episcopo abſolvendi à caſibus reſervatis, extenditur ad eos, quos ipſe reſervavit. 3.72.10.

Licentia diſcedendi requiritur ab Episcopo, etiam in duobus menſibus à Conc. Trid. Parocho conſeſſis. 3.92.96

Licentia ut quis abeſſe poſſit cauſâ ſtudij à ſervitio ſuæ Eccleſiæ, vel ſui Canonicatus, non ſuffragatur, ultra quinquennium à die quo cœpit ſtudere. 3.133.31

Licentiam, quam Episcopi, vel eorum Vicarij concedunt novitiis diſponendi de ſuis bonis temporalibus, poſſunt alteri delegare. 3.406.9

Licentia, quam Episcopi, & habentes Episcopalem iuriſdictionem, eorumque Vicarij concedere poſſunt novitiis faciendi diſpoſitiones bonorum temporalium, non exigitur quod ſit in ſcriptis, nec ſatis eſt petita, ſed debet eſſe obſeſſa. *ibid.* 10

Licentiam ad exeundum in anno novitiatus, ut ille non interruptatur, concedunt miniſtri Provinciales. 3.419.28

Licentia in ſcriptis neceſſaria non eſt ad intrandum Monialium Monasteria in caſibus permiſſis, qui communiter ſolent occurrere. 3.434.57

Licentiam eundi ad ſtudia abſq; Abbatis conſenſu, non poteſt Episcopus Monacho concedere. 3.450.7

Licentiam non poteſt Episcopus concedere, ut Religioſus munus executoris teſtamenti, aut cujuſcumque ultimæ voluntatis ſuſcipere valeat. *ibid.* 8

Licentia pro acceſſu ad Monialium monasteria exempta utriusque

Y y 3 petenda

Index Rerum,

Differentiæ ratio inter utrumque constituitur. *ibid.* 19
 Laicus est incapax beneficiorum, etiamsi incedat in habitu, & tonsura, & communiter reputetur clericus. 3.249
 73
 Laicus non potest præsentari ad beneficium, *ibid.* 74
 Laicus ad beneficium non potest præsentari, quamvis statim postea sumpserit clericatum, quia Ordo debet necessariò præcedere. *ibid.* 77
 Laicos potest cogere Episcopus, eodem pretio merces, & res victui necessarias peregrinis, & hospitiis vendant, quo publicè ab incolis vendi solent. 3.320.5
 Laici charitativum subsidium solvere non compelluntur. 3.350.40
 Laico non potest demandari ab Episcopo potestas concedendi indulgentias. 3.357.11
 Laici superiores pro festorum observatione possunt etiam statuerè, & pœnas violantibus imponere. 3.456.42
 Laicos percutientes Monachos ipse Episcopus absolvit, non verò eorum Superiores. 3.457.54
 Laicus etiam conjunctus cum clerico de causa criminali clerici cognoscere non potest. 3.479.2
 Laici possunt in Episcopalem iurisdictionem consentire, & illam in profanis controversiis prorogare. 3.480.10
 Laici à communi vita primùm recedere ceperunt. 3.500.2
 Laici in causis in quibus contra eos iudex Ecclesiasticus competens est, an possit in alium iudicem Ecclesiasticum sine Diœcesani voluntate consentire. 3.526.6. & seqq.
Lapis.
 Lapis profanatus Altaris vendi, & teneri licitè potest ab emptore, sed in loco decenti, & honesto. Vide *Altare.*
 Lapides, & alia ornamenta de Ecclesia, vel aliis locis sacris auferentes, & auferenti, servanti, & retinenti auxilium, vel favorem dantes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.22.117
 Lapides, sive alia ornamenta Ecclesiarum subripientes incurunt excomm. Papalem. 3.28.183
 Lapides altarium, vel Ecclesiarum destructarum potest Episcopus vendere, non tamen in sordidos usus convertere. 3.207.14
 Lapides, seu columnæ, quibus litteræ incisæ sunt, probant confinia. 3.246.52
Largiri.
 Largiendi prudentia in quibus consistat, ostenditur. 1.83.10
Lectio, & Lector.
 Lectio sacræ Scripturæ in iis Ecclesiis haberi debet, in quibus præbenda, aut præstimonium pro lectoribus deputatum reperitur. 3.130.1
 Lectio sacræ Scripturæ in monasteriis Monachorum, ubi id commodè fieri potest, haberi debet, ad quod per Episcopum ipsi Regulares compelli possunt. 3.132.16
 Lectio sacræ Scripturæ in Conventibus Regularium potest haberi absque licentia, seu examine Ordinarij. *ibid.* 17
 Lectiones, quas Regulares ad populum habuerint, debent desumi ex Evangelij, & Epistolis, quibus Clerus sæcularis utitur illis diebus festis. 3.455.35
 Lector debet habere ætatem annorum duodecim. 2.226.2
 Lector quis dicatur, & quæ sit ejus forma, materia, & officium, ostenditur. 2.227.10
 Lectores Regulares perentes licentiam audiendi sæcularium Confessiones, possunt ab Episcopis, si voluerint examinari. 2.302.46
Legatum.
 Legata facta pro Magistris Grammatices, qui pueros pauperes edocent, possunt applicari Seminario cum onere erudiendi pueros, sicut testator iussit. 3.294.11
 Legatum ad pias causas est validum, & præstandum etiamsi relictum fuerit in testamento. 3.325.33
 Legari potest ad pias causas ei, qui hæres institui de iure non potest. *ibid.* 36
 Legatum ad pias causas factum potest alteri simili usui præstari. *ibid.* 37
 Legatum ad pias causas peti potest, si hæres differat adire hæreditatem. *ibid.* 8
 Legatum factum loco construendo in favorem piæ causæ valet. *ibid.* 40
 Legatum factum Ecclesiæ, quam in specie non expressit defunctus, valet. *ibid.* 41
 Legata in pias causas non subjiciuntur solemnitatibus Juris Civilis. 3.326.42
 Legatum relictum respectu Ecclesiæ censetur pium, respectu verò personæ, sæculare. 3.510.9
 in Legatis pro anima relictis non est habendus respectus ad nomen proprium, vel appellativum. *ibid.* 10
 Legatum quodcumque pium ad certum usum relictum, in alium pium Episcopus commutare potest ab causam,

quæ suo iudici videatur justa, cum hæredis consensu. 3.328.6
 Legatus usus quando non potest adimpleri, in alium pium per Episcopum commutari potest. 3.329.8
 Legata res, quæ pro usu destinato impedimento juris, vel facti deservire non potest, auctoritate Episcopi in alios pios usus commutari valet. *ibid.* 9
 Legatum factum pro construendo monasterio in loco campestri, quod construi prohibet Concil. Trident. poterit Episcopus commutare. *ibid.* 11
 Legatum quando esset factum ad aliquem usum non ita necessarium, potest per Episcopum in alium pium magis necessarium commutari. *ibid.* 12
 Legatum factum Ecclesiæ pro fabrica, & ornamentis, quibus non indiget, potest commutari de consensu Episcopi in alium fructuosum, & consimilem pium usum. *ibid.*
 Legatum ubi non respicit certam personam, & causam non potest per Episcopum commutari. *ibid.* 16
 Legatum relictum Episcopo ab extraneo valde amico, præsumitur relictum intuitu personæ, non Ecclesiæ. 3.330.17
 Legatum factum pauperibus concurrentibus ad portâ testatoris, non potest distribui pauperibus infirmis in hospitalibus. *ibid.* 20
 Deputatus ad certa bona distribuenda inter pauperes, potest eligere pauperes, sibi conjunctos, & seipsum uti pauperem, si egeat, & filios suos pauperes, fraude cessante. *ibid.* 21
 22 23
 Legatum quando relinquitur alicui personæ determinatæ ut matrimonium inerat, ferè certum est deberi si Religionem ingrediatur. 3.331.27
 Legatum relictum sub hac forma. Lego tibi mille si nubas, centum verò si religionem ingrediaris, an mille debeantur monasterio, ostenditur. *ibid.* 28
 Legatum quando alicui factum est, eo adjecto, ut illo contentus, nihil amplius petat, eo ipso quod acceptat, videtur debito renunciare. 3.344.31
 Repudiare legatum, vel hæreditatem, aut rem Ecclesiæ incorporatam potest Prælati absque solemnitatibus. 3.383.52
 In dubio quando legatum relinquitur alicui sub nomine proprio, solum habetur respectus ad personam. 3.510.3
 Legatum conceptum sub nomine appellativo dignitatis, transit in successionem regulariter in dubio. *ibid.* 4
 Quando sub utroque nomine insimul relinquitur legatum, ad illud quod præcedit recurrendum. *ibid.* 6
 Legatum Episcopo relictum à propinquo, præsumitur relictum intuitu personæ, non Ecclesiæ. *ibid.* 12
 Probata affinitate, eo ipso præsumitur legatum relictum intuitu personæ. 3.511.16
Legatarius.
 Legatarios possunt Episcopi etiam tanquam Sedis Apostol. delegati cogere ad exequendas pias dispositiones, etiamsi executores sint exempti à sua iurisdictione, vel officiales S Inquisitionis, 3.321.41
Legatus.
 Legati Christi, de Episcopis, 1.7.8
 Legatus de latere insigniis, & ornamentis Romani Pontificis uti potest. 1.116.33
 Legatus respectu provinciæ suæ legationis potest facultatem concedere assistendi matrimoniis suorum diœcesanorum. 2.366.124.
 Legati, seu Vicelegati, aut gubernatores, quemcumque in officiis notariatuum per Cameram Apostol. venditis intrmittere præsumentes, &c. 3.36.255
 Legatus non potest conferre beneficia ad Episcopum devoluta ex negligentia Prælati Regularis exempti, quæ Episcopus confert auctoritate propria. 3.172.14
 Legatus à latere potest beneficia suæ provinciæ, quæ conferre valeat, ex causa rationabili, & legitima unire. 3.124.12
 Legati nati, vel à latere possunt visitare ex officio legationis sibi à Sede Apostolica demandatæ. 3.268.21
 Legatus Papæ habet jus exigendi charitativum subsidium ab Ecclesiis Provinciæ sibi delegatæ. 3.348.16
 Legatus à latere, & Nuncius Apostolicus excommunicationes pro rebus deperditis concedere possunt. 3.388.11.
 Legatus de latere absque speciali mandato Papæ, Episcopos deponere non potest. 3.495.3
Legitimatio.
 Legitimatio à Pontifice præstita, non suadente causa boni spiritualis, &c non prodest ad successionem hæreditariam, & alios sæculares effectus. 1.1.3.103
 Legitimatio quæ fit per subsequens matrimonium, juris fictione retrahitur ad tempus natiuitatis. 3.180.34
Legitimus.

& Verborum.

Legitimus.
Legitimi per subsequens matrimonium, ad Episcopatum habiles dicuntur. *ibid.* 33

Lenitas.
Lenitas mansuetudinis sine rectitudine severitatis, & zelus rectitudinis sine mansuetudine non debet inveniri. 1.96. 20

Leo III.
Leo III. Summus Pont. ex circumstantiis suo tempore occurrentibus, postulante sine supernaturali, ac Ecclesie defensione, potuit transferre in personam Caroli Magni imperium à Græcis in Germanos, & disponere de Imperatoris electione, coronatione, & confirmatione. 1.131.84

Leprosus.
Leprosus promoveri non debet. 2.430.49

Lex.
Lex diocesana, & lex jurisdictionis quæ dicantur, ostenditur. 1.4.15
Lex constituens generis differentiam, generaliter dicitur facta in odium certarum personarum, & est nulla. 1.107.23
Lex canonica in foro civili servanda est, quando agitur de peccato, etiam attentata Ordin. Regia Lusitanorum, quæ de quantumvis veniali etiam est intelligenda. 1.132.96
Lex absque temporis præfinitione pœnam imponens, censetur illam perpetuò infligere. 2.257.16
Legem condendi potestas soli Principi competit. 3.11.33
Legibus per fundatorem beneficij sibi porrectis, si Episcopus sine legitima causa consentire denegat, poterit fundator recurrere ad superiorem, qui cum cogat ad consentiendum; vel si contumax sit, ipse superior consentiet. 3.234. 35
Leges illas per fundatorem sibi porrectas poterit Episcopus rejicere, quæ vel natura impossibiles sunt, vel turpes, vel contra substantiam beneficij, vel denique contra perpetuam legum prohibitionem illas improbantium. *ibid.*
Lex fundatoris, qua mandat puerum, quinimò infantem institui in beneficio, est toleranda. *ibid.*
Vide *Fundator*

Liber.
Liber in quo conjuges, testes, dies, mors, & annus à Parocho scribunt, mortuis testibus & Parocho, plenè probat matrimonium contractum. 2.372.175
Liber Baptismi à Parocho confectus, plenè probat quem baptizatum, & illius ætatem, & quomodo sit faciendus, ostenditur. 2.373.176
Liber eorundem Curatorum probat mortem, excommunicationem, & sepulturam. *ibid.* 177
Parochi quomodo fidem de his libris facere debeant, advertitur. *ibid.* 178
Libros moventes, & monumenta quæcumque ex bibliothecis Ordinum Fratrum Carmelitarum, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.7.161
Libri visitationum non sufficiunt ad probandum jus patronatus, 3.246.49.
Librorum sana doctrina ad virtutem homines trahit, & à vitiis eos abducit. 3.361.1
Libri improbi, religionique noxij, sunt apti ad dissensiones, & tumultus excitandos. *ibid.* 2
Librorum Hæreticorum perversa dogmata melius est ignorare, quàm per experientiam in aliquem laqueum erroris incurrere. *ibid.* 3
Libri Hæreticorum, tanquam aspidum ova sunt fugiendi. *ibid.* 4
Libros prohibitos habentes non satisfaciunt illos comburendo, sed necessariò eos deferre debent Superiori. 3.362.5
Reverendissimus Sacri Palatii Magister viris doctrinæ, ac morum honestate pollentibus dare solet in Romana Curia licentiam legendi libros prohibitos. *ibid.* 6
Episcopi locorum Ordinarij hodie non possunt dare licentiam legendi libros prohibitos, cum hoc tantum tribuatur Illustr. Cardinalibus Inquisitoribus in plena Congregatione. *ibid.* 7
Inquisitores ipsi non possunt libros damnatos legere, nisi eis ab Apost. Sede, vel per Sacram Cong. Inquisitionis fiat facultas. *ibid.* 8
Libri in Vrbe imprimi non possunt absque examine, & approbatione in scriptis Vicarij, & Palatii Apostol. magni Magistrj. *ibid.* 9
Episcopi, & Inquisitoris hæreticæ pravitatis examen, & approbatio librorum imprimendorum extra Urbem requiritur. *ibid.* 10
Pœna imposita contra imprimentes libros absque requisita licentia, quæ sit, ostenditur. *ibid.* 11
Libros vendere, aut apud se retinere sub excommunicationis & pecuniæ pœnis, nullus valet, nisi primùm approbati, & examinati fuerint ab Ordinario. 3.363.12
Excommunicatio imposita à Concilio contra vendentes, aut apud se retinentes libros sine Episcopi licentia, illi est re-

Barbosa de Episcop. Pars II.

servata, nisi tales libri essent hæreticorum. *ibid.* 1
Regulares volentes libros imprimere, ultra Episcopi, & Inquisitoris examinationem, & approbationem licentiam quoque à suis Superioribus impetrare tenentur. *ibid.* 24

Liberalitas.
in Liberalitatis executione quæ circumstantiæ attendendæ sint, ostenditur. 1.83.9

Liberatio.
Liberationem, qua novitius tutorem, seu curatorem suum à reddendis ratiociniis liberat, comprehendit dispositio Conc. Trid. sess. 25. de Regular. cap. 16 3.411.25

Libertas.
Libertatem Ecclesiasticam, aut interdictum Sedis Apostolicæ violantes, incidunt in excommunicationem Papalem. 3.20. 106

Libertas non veniendi ad Synodum, an præscribi possint, remissivè. 3.370.10

Libertus.
Libertus si promoveri petat, ab illo Præsule erit assumendus ad Ordines, qui est superior ejus loci unde patronus trahit originem. 2.195.36

Libido.
Libido sævus criminum stimulus est. 1.78.4

Licentia.
Licentia ordinandi suffraganeo concessa, an expiret per mortem Episcopi concedentis, contingentem post descriptionem ordinandorum in matricula, & an hoc casu res dicatur adhuc integra. 2.210.34

Licentia dada per Episcopum clerico, ut in certa Ecclesia interserviat ad effectum gaudendi fori privilegio, debet esse expressa; sufficit tamen quod fuerit ore tenus concessa. 2.234.13

Licentia audiendi Confessiones debet gratis dari. 2.295.11
Licentia delegata audiendi Confessiones, non expirat mortuo, vel amoto delegante. 2.301.43

Licentia ad audiendas Confessiones sub conditione data, illa non impleta, cessat facultas. 2.303.53

Licentia concessa ab Episcopo pro audiendis Confessionibus ad sui arbitrium, potest per illum revocari. 2.304.55

Licentia reconciliandi Ecclesias consecratas, non potest ab Episcopo delegari simplici Sacerdoti, etiam si in contrarium sit consuetudo. 2.314.56

Licentia ad assistendum Matrimonio debet esse expressa. 2.366.126

Licentia generalis ad administranda Sacramenta vel exercenda omnia intra suam Parochiam ad curam animarum spectantia, sufficit. *ibid.* 127

Licentia hæc verbalis sufficit, non autem requiritur in scriptis concessa. *ibid.* 128

Licentia debet actum præcedere. 2.367.129

Licentia hæc non debet esse revocata, quæ tunc talis censetur, quando illis, quibus concessa fuit, per certum nuntium, aut litteras significata sit. *ibid.* 131

Licentia data à proprio Parocho alicui Sacerdoti, si interim Parochus moriatur, non expirat. *ibid.* 132

Licentia obtenta meru, vel dolo, sufficit, nisi per dolum, & mendacia versantia circa substantiam, vel causam finalem extorqueatur. *ibid.* 133

Licentia data contra prohibitionem Episcopi valida est. *ibid.* 134

Licentia concessa alicui ab episcopo absolventi à casibus reservatis, extenditur ad eos, quos ipse reservavit. 3.72. 10.

Licentia discedendi requiritur ab Episcopo, etiam in duobus mensibus à Conc. Trid. Parocho concessis. 3.92.96

Licentia ut quis abesse possit causâ studij à servitio suæ Ecclesie, vel sui Canonicatus, non suffragatur, ultra quinquennium à die quo cœpit studere. 3.133.31

Licentiam, quam Episcopi, vel eorum Vicarij concedunt novitiis disponendi de suis bonis temporalibus, possunt alteri delegare. 3.406.9

Licentia, quam Episcopi, & habentes Episcopalem jurisdictionem, eorumque Vicarij concedere possunt novitiis faciendi dispositiones bonorum temporalium, non exigitur quod sit in scriptis, nec satis est petita, sed debet esse obtenta. *ibid.* 10

Licentiam ad exeundum in anno novitiatus, ut ille non interrumpatur, concedunt ministri Provinciales. 3.419.28

Licentia in scriptis necessaria non est ad intrandum Monialium Monasteria in casibus permisis, qui communiter solent occurrere. 3.434.57

Licentiam eundi ad studia absq; Abbatis consensu, non potest Episcopus Monacho concedere. 3.450.7

Licentiam non potest Episcopus concedere, ut Religiosus munus executoris testamenti, aut cujuscumque ultimæ voluntatis suscipere valeat. *ibid.* 8

Licentia pro accessu ad Monialium monasteria exempta utriusque Y y 3 petenda

Index Rerum,

- petenda sit ab episcopo, an à Superiore Regulari, ostenditur. 3.439.76
- Licentiæ, & indulta ingrediendi à mulieribus Religiosorum Conventus, revocantur. 3.440.92
- Licentiam concedere potest Summus Pontifex Monachis episcopis ut testentur. 3.504.23
- Licentia concessa episcopis ad testandum, non expirat etiam re integra, morte concedentis. 3.505.25
- Licentia concessa episcopis ad testandum, non expirat vigore prædictæ facultatis, semel testamento facto. *ibid.* 26
- Licentia testandi superveniens validum efficit prius testamentum absque ea factum. *ibid.* 27
- Licentia ab episcopo justè petita, & ab eo per injustam negligentiam non exhibita, ut obtineatur, non potest per viam simplicis querelæ recurri ad alium quàm ad ipsum Rom. Pont. 3.544.31
- Lictor.*
- Lictores episcopi gaudent fori privilegio. 3.475.13
- Limen.*
- Limina Apostolorum visitans Episcopi nomine, vel ipsum comitans ad eadem limina, quotidianas lucratur distributiones. 3.99.159
- Limina Apostolorum qui non visitaverint statutis temporibus pœnas incurrant, ostenditur. Vide *Episcopus.*
- Linea.*
- Linea quatuorplex dicitur. 3.66.156
- Quælibet ex his lineis per gradus distinguitur. 3.67.157
- in Linea recta ascendentium, & descendentium, utroque jure inspecto, tot sunt gradus, quot sunt personæ, dempta semper, ea à qua incipit computatio. *ibid.* 158
- Linea transversa æquali quo gradu unaquæque persona à communi differt stipite, eo etiam gradu ab altero distat consanguineo. *ibid.* 159
- in Linea transversa æquali, attento jure Canonico, quo gradu distat remotior à communi stipite, eo etiam differt ab alio consanguineo. *ibid.* 160
- Lippus.*
- Lippus non potest fieri clericus, modò longa, & diuturna, ac continua sit lippitudo. 2.428.30
- Lis.*
- Lites ab Ecclesiasticis vitandæ. 1.99.1
- Mala plura ex litibus oriuntur. *ibid.* 3
- Lis mota super jure alicujus principatus, vel alterius rei temporalis, deferretur ad Summum Pontif. si ex contentione, & discordia probabiliter in spiritualibus timerentur damna gravissima. 1.127.49
- Litis pendentiam non efficit citatio circumducta, nulla, vel cum falso procuratore. Vide *Citatio.*
- Lis super possessione non facit ipsam rem litigiosam, sed jus possessionis. *ibid.*
- Litis contestatio negando, vel confitendo, etiam in criminalibus inducitur. 2.404.30
- Lites ne protelentur, debet quilibet iudex laborare. 3.305.8
- Lites qui minuit, minuit peccata. *ibid.* 11
- Litium occasio amputanda est. *ibid.* 12
- Litium introductio criminum occasionem, & alia detrimenta præbet. *ibid.* 13
- Lites sunt causa malorum. *ibid.* 14
- Litigans.*
- Litigantes potest Episcopus ad concordiam, & ad compromittendum compellere, quando lis diù duravit, & causa est intricata, vel quando imminet timor armorum. 3.305.9
- Litigiosum.*
- Litigiosa dicitur res quoties de ejus dominio controversatur in judicio. 2.264.19
- Littera.*
- Litteræ dimissoriæ, expeditæ, & subscriptæ manu Episcopi ordinandis traditæ, & directæ Episcopis non impeditis Pontificalia exercere, semper valent, nec expirant morte concedentis. 2.110.19
- Litteras subreptitias, vel obreptitias impetrantes non incidunt in excommunicationem Papæ reservatam. 3.18.86
- Litteras, aut scripturas cujusvis generis mittentes ad eos, qui sunt in Conclavi, & sic recipientes, in excomm. Papalem incidunt. 3.24.129
- Litteras Papæ electi antequam coronentur impugnant. 3.35.238
- Litteræ institutionales Antistitum probant juspatronatus. 3.246.47
- Litteræ majusculæ inscriptæ in lapide posito, & publico ab immemoriali tempore citra, plenè probant juspatronatus. *ibid.* 50
- Litterarum, seu Epistolarum missio ad Monachas an in re communi reperiat prohibita, ostenditur. 1.439.77
- Litteras scribens Moniali, & mittens, an incidat in censuram comminatum ab Episcopo, adversus cunctos in monasteria Monialium, ostenditur. *ibid.* 78
- Litteras mittens ad Monialem, non incidit in censuram comminatum adversus alloquentes cum illa. *ibid.* 81
- Littera Apostolica.*
- Litteræ Apostol. dispensationis, vel beneficij, non sunt subreptitiæ, in quibus diceret quis se oriundum ex civitate Neapolitana, cum revera esset oriundus ex civitate Urbeveteri, si ejus pater in dicta civitate Neapolitana natus fuit. 2.192.8
- Litterarum Apostol. aut aliarum expeditionum e requeutionem impediens, & prohibens, excommunicantur in Bulla. 3.15.71
- Literatura.*
- Literaturæ ad titulum, etiam insignis, nō potest quis ordinari. 2.270.72
- Literatura jure divino requiritur in ordinandis omnibus. 2.444.12
- Literatus.*
- Litteratis viris indiget Ecclesia Dei, per quos totus mundus illuminetur. 2.443.1
- Locatio.*
- Locari non possunt Ecclesiarum res ultra triennium. 3.377.3
- Locatio rerum Ecclesiæ facta ultra triennium in totum vitatur, nec quoad triennium sustineri potest. *ibid.* 5
- Locationem rerum Ecclesiæ factam ad plures annos validam manere quoad dictum triennium, qui tenuerint, ostenditur. *ibid.* 8
- Locatio rerum Ecclesiæ in totum corrumpit, si ultra triennium fiat, quando tunc datur unicum pretium, seu merces. 3.378.13
- Locatio rerum Ecclesiæ si fiat ad duo triennia, eo adjecto pacto, ut post primum triennium incipiat secundum, omninō invalida est. *ibid.* 17
- Locationi antecuratur stare successor, vide *Successor.*
- Locator.*
- Locator beneficij, seu majoratus, quod pro securitate vitæ suæ, & validitate totius temporis contractus locationis bona sua generaliter, sive specialiter obligaverit, vel fidejussores dederit pro solutionibus anticipatis, tunc ejus fidejussores tenentur stare conventioni. 3.375.14
- Locus.*
- Locus congruus ad conferendos sacros Ordines est Ecclesia Cathedralis, vel locus dignior. 2.246.12
- Locus ubi Episcopus Ordines confert an sit in literis ordinandorum exprimens. *ibid.* 19
- Locus ad Romanam Ecclesiam cum vacaverit, qui de eo in feudum dando aliquo modo egerit, in excommunicationem Papalem incidit. 3.26.149
- Lucerna.*
- Lucerna super candelabrum posita, intelligitur pro Episcopo. 1. 8.15
- Luctuosa.*
- Luctuosa in aliquibus Hispaniæ locis canonicæ portionis loco subrogata est. 3.341.5
- Luctuosa ex quibus solvenda, ostenditur. *ibid.* 6
- Ludovicus.*
- Ludovicus Granatensis Dominicanus cū in Archiepiscopum Bracharensem nominaretur graviter obstetit. 1.55.25
- Lusitanus, & Lusitania.*
- Lusitaniæ Reges obtinuerunt juspatronatus, & privilegium eligendi Episcopos in Cathedralibus. Vide *Francia Rex.*
- Lusitanos arguit Auctor, qui in Guinea Æthiopes in servitutem injustam redigunt. 1.125.37
- Lusitaniæ regnum Romanæ Ecclesiæ censuale an fuerit, ostenditur. 1.128.57
- Lusitaniæ regnum neminem in temporalibus recognoscit. *ibid.* 59
- Lusitaniæ primus Rex Alphonus quinque Christi stigmata in cælo ostensa, in regni insignia insigni pietate suscepit. *ibid.* 60
- Lusitaniæ Reges regna Imperatorum ignaviâ à Mauris vindicata, virtute bellica ab ipsorum manibus vindicaverunt. 1.129.62
- Lusitani pertinacissimè Romanis restiterunt, duce Variato. *ibid.* 63
- Lusitaniæ Rex primus Alphonus pro confirmatione sui regij tituli recursum habuit ad Sum. Pontif. non quidem ex eo quod necessarium esset, sed ex eo, quia devotione, pietate, & animi gratitudine voluit libens, & absque ulla obligatione civili, se ejusdem Christi Vicario B. Petro, & successori in suum militem peculiari quadam, sed spirituali solum subjectione submittere. *ibid.* 64
- Lusitaniæ Ordinationes supra hominum memoriam sciente, & patiente Summo Pontifice fuerunt semper observatæ, confirmatæque in concordatis factis inter Clerum, & Regem. *ibid.*
- Lusitaniæ Reges consueverunt, & solent promittere Commendas vacaturas, vel præsentare aliquem in Ecclesia sui patronatus, in genere. 3.243.4
- Vide *Hispania Reges.*
- Macula.*

& Verborum.

M

Macula.
Maculam aliquam corporalem in lege veteri habentibus hostias offerre Dominus prohibuit. 2.219.11
Magia.
 Magica ars quæ sit, remissivè. 3.62.120
Magis.
 Magis dignum attrahit ad se minus dignum. 2.347.18
Magister.
 Magister actorum Curia Episcopalis, an possit ut familiaris ab Episcopo ordinari? Vide *Cancellarius.*
 Magister Scholæ Salmanticensis, respectu Scholasticorum, qui in matricula sunt descripti potest denunciations remittere. 2.355.33
 Magister Grammaticæ non potest deputari in civitate, cum excusatione residentia suæ Ecclesiæ à dicta civitate ultra duo milliaria non distat, etiam si velit singulis diebus festivis Parochiali interesse. 3.91.85
 Magister Reverendissimus sacri Palatii vitis doctrina, ac morum honestate pollentibus dare solet in Rom. Curia licentiam legendi libros prohibitos, 3.362.6
Magistratus.
 Magistratus sæculares, qui ab Episcopis requisiti non præbent auxilium ad restituendam, vel conservandam clausuram Monialium. 3.36.245
 Magistratus & Iudices quando excommunicationem nemini reservatam incurrant. 3.38.269
 Magistratus specialis videtur datus privativè ad generalem. 3.535.11
Malum, & Malus.
 Mala ex non residentia Episcoporum quæ sequantur, ostenditur. 3.78.4
 Malè agens odit lucem. 3.439.84
 Mali non curant respicere meliores. 1.62.8
Malitiosè.
 Malitiosè facere dicitur, qui non justè impedire potest. 2.353.21
Mandans, & Mandatum.
 Mandans, & mandatarius censentur unum idemque delictum committere, saltem ratione finis, 3.50.12
 Mandans punitur eadem pœna, qua puniri debet mandatarius. ibid.13
 Mandatum speciale requiritur ad præsentandum. Vide *Præsentatio.*
 Mandatum in scriptis testibus munitum debet Episcopus Vicario dare. 3.113.55
 Mandatum speciale requiritur in beneficiorum collatione. 3.114.69
 Mandatum speciale requiritur ad obtinenda monitoria, excommunicationum pro rebus deperditis. 3.389.22
Manducare.
 Manducare, & bibere ad gloriam Dei quando intelligamur. 1.70.11
Mansuetudo.
 Mansuetudo, & districtio ab invicem non debent separari. 1.97.21
Manus.
 Manus fordida aliam non lavat. 1.62.13
 Manum habens mutilatam, articulatam, vel aridam, aut perpetuò tremulam, non potest ad Ordines promoveri. 2.427.17
Manutentio.
 Manutentio quando concedatur. 3.303.38.
 Manutentio in quibus rebus & causis dàda est Episcopo, etiam respectu exemptorum, seu monasterij exempti. 3.556.26.
 Manutentio in materia jurisdictionali competit ratione solius Juris communis. 3.557.37
 Manutentio vigore assistentiæ Juris communis competit absque alia probatione. ibid.38
 Manutentio non datur ex sola Juris communis assistentiâ, quando alius est in possessione, & quando ex adverso allegatur, & probatur exempto, privilegium, seu titulus, unà cum præscriptione, seu possessione. ibid. 41
Marcellus.
 Marcellus Consul Romanus uxorem suam, eo quòd vinum bibisset, justè percussam interemit. 1.93.10
Marcus.
 Marcus Aurelius Heraldus laudatur. 3.189.88
Maria.
 Maria Aaronis soror, vide *Aaron.*
S. Martinus.
 S. Martinus factus Episcopus eandem in vestitu vilitatem habebat, quæ apud se prius fuerat. 1.77.18
Martius.
 Martius, & September, qui erant Episcopi, per alternativam

fiunt Papæ, suspensa Ordinarij facultate concessa in illis conferendis, sive Episcopus resideat, sive non. 3.88.58. 82
Martyr.
 ex Martyrio alicujus Sancti in Ecclesia commissio, illa polluitur quatenus injustum consideratur, & injuriosum ipsum homicidium ex parte occidentis. 3.329.29
Masculus.
 Masculus, vel femina au sit, si dubitetur, præsumendum est esse animatum post quadraginta dies. 3.64.138
Materia.
 Materia remota sacramenti Ordinis est res illa, quæ traditur illud sumentis. 2.227.7
 Materie contactus an sit de essentia. ibid.8
 Materia Subdiaconatus est propriè calix vacuus, etiam non consecratus cum patena. 2.244.3
 Materia Diaconi est liber Evangelorum. ibid.6
Mater.
 Matribus non potest licentia præstari ingrediendi monasteria Monialium ad invisendas filias morti proximas. 3.437.68
Matrimonium.
 Matrimonium si ab excommunicato contrahatur, validum est, quamvis illicitè contrahatur. Vide *Excommunicatus.*
 Matrimonium dicitur clandestinum quoad pœnas, si illicitè denunciations omittantur. 2.352.8
 Matrimonium extra Ecclesiam licitè celebrari potest. 2.353.17
 Quoties timetur impediendum malitiosè matrimonium, coram Parocho, & testibus celebrari potest, omittis denunciationsibus, dummodo postea ante consummationem fiant. ibid.19
 An detur tam urgens necessitas, ut solum coram Parocho, & testibus matrimonium contrahatur absq; denunciationsibus, & Episcopi dispensatione. 2.356.53
 Quando de licentia Ordinarij una tantum denunciatio præmittitur, non statim ea facta matrimonium contrahendum, sed per aliquod tempus differendum. ibid.54
 Qui intra quatuor menses post denunciations factas matrimonium non contraxit, non potest illud iurare, nisi aliæ denunciations permittantur arbitrio Episcopi. 2.357.55
 Matrimonium non valet, si Parochus assistens non intellexit ea, quæ agebantur, nisi affectasset non intelligere. 2.362.83
 Matrimonium celebratum coram Parocho notorio fornicatore, non tamen adhuc in judicio condemnato, & confessio, validum est. 2.361.92
 Matrimonium contractum coram schismatico Parocho saltem colaratum titulum habente, si non fuit ut talis declaratus, & Parochia privatus, validum est. ibid.92
 Matrimonia celebrata à Parocho putativo ex communi errore sunt valida. ibid.94
 Matrimonium de licentia Parochi contractum coram Acolyto tempore pestis, vel alterius necessitatis, est invalidum. 2.365.113
 Matrimonium nullum est, cui Sacerdos aliquis Parochi nomine præsens fuit, nulla ab eo petita licentia, etiam si postea factum ratificaret. 2.367.130
 Matrimonium contrahens sine Parocho, & testibus peccat mortaliter, quia invalidè contrahit. 2.368.140
 Matrimonium absque præsentia Parochi, & testium contractu, in vim sponsaliorum non resolvitur, nec contrahentes judicialiter cogi possunt ad denuò contrahendum. ibid.143
 Matrimonium in articulo mortis, vel tempore pestis, aut belli, sine Parocho, & testibus initum invalidum est. 2.369.147
 Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, ut validum fiat, necessarium est conditione adimplere coram Parocho, & testibus, & quid si conditio sit de præsentis, vel de præterito. 2.370.156
 Matrimonium qui jam contraxere, invalidè tamen propter defectum consensus, aut metum, non tenentur iterum coram Parocho, & testibus contrahere. ibid.157
 Matrimonium infidelium, ut fiat Sacramentum, non est necessariò faciendâ expressio, vel ratificatio consensus coram Parocho, & testibus. 2.371.158
 Matrimonium celebratum per procuratorem, ut sit validum, Parochi, & testium præsentia requiritur. ibid.159
 ad Matrimonij validitatem non pertinet, ut Parochus assistens aliquibus verbis in ejus celebratione utatur. 2.372.169.
 Matrimonium contrahentes cum peccato mort. nondum delecto per contritionem, vel confessionem, indignè accipiunt Sacramentum, & peccant mort. quatenus tantum recipiunt, non verò quatenus administrant, vel quatenus Concilij præceptum infringunt, cum consilium solummodò contineant. ibid.172
 Matrimonium an possit impedi non contrahentes Oratorem saltem Anglicam, & Dominicam didicerint, Symbolum Fidei, & præcepta Decalogi, ac Ecclesiæ, septemque peccata capitalia. ibid.173

Index Rerum, 38

- Matrimonium consummare an Ecclesie benedictionem, sublato scandalo, & contemptu legis Ecclesiasticæ, non est peccatum mortale.** 2.373.151
- Excipe si adsit contemptus, vel scandalum vel lata sit in diecelesi excommunicatio contra oppositum facientes, & tunc peccabitur tantum prima vice.** ibid.182
- A prima die Adventus Domini, usque ad diem Epiphaniæ, & à quarta feria Cinerum, usque ad octavam Paschæ inclusivè matrimonia non possunt celebrari.** 2.374.193
- Ordinarij potest concedere facultatem celebrandi sponsalia, & matrimonia dictis temporibus, sine solemnitate.** ibid. 194
- Matrimonium antea contractum, prædictis temporibus consummari non prohibetur.** 4.375.195
- Matrimonium contractum de facto dictis temporibus validum est, contrahentes verò peccabunt mortaliter.** ibid.196
- Interdicti tempore, & à personis interdictis Matrimonium absque peccato mortali contrahi non potest.** ibid. 197
- Matrimonium quoad sui substantiam validè contrahitur tempore interdicti.** ibid.198.
- Matrimonium unum ex septem Ecclesie Sacramentis confert gratiam.** ibid.199
- Matrimonium, simul tamen, & ubi primùm perfectus est contractus, Sacramentum efficitur.** ibid.200
- Parochus licet non sit proprius matrimonij minister, concurrat tamen ad illius validitatem, & aliquo modo illud administrat.** ibid.201
- Matrimonium contrahens simul cum duabus uxoribus, videtur malè sentire de Sacramento, & contra eum, tanquam contra suspectum de hæresi, procedunt Inquisitores.** 2.419 44
- Matrimonium scienter contrahentes in gradu prohibito.** 3.14.227
- Matrimonia filiorumfam. sine parentum consensu contracta, esse irrita asserentes.** 3.34.242
- Matrimonium ne liberè contrahatur cogentes subditos, &c.** ibid.244
- Matrimonium hodie interdicitur consanguineis intra quartum gradum.** 3.67.163
- Matrimonij in monitionibus etiam justa causa interveniente dispensare non potest Vicarius generalis absque Episcopi assensu.** 3.116.95
- Matrimonium ne contrahant, an possint impediri illi, qui orationem saltem Angelicam, & Dominicam non didicerint.** 3.292.41
- Matrimonij spiritualis solutio inter Episcopum, & Ecclesiam, ut & carnalis inter virum & feminam, reservatur à Christo.** 3.517.1
- Matrimonium carnale in lege gratiæ plenè factum est indissolubile quoad vinculum.** ibid.2
- Matrimonij spiritualis vinculum fortius, quàm carnalis.** ibid.3
- Matrimonium spirituale facile dissolvit Summus Pontifex, cum non sit reservatum lege divina.** ibid. 4
- Matrimoniales causæ, vide *Causa*.**
- Maxilla.*
- Maxilla confirmati quare percutiatur.** 2.341.26
- Medica.*
- Medicam mulierem an liceat introducere in dormitorium Religiosorum pro curatione alicujus Religiosi infirmi.** 3.440.85
- Medicina.*
- Medicinam, aut leges audientes, si sint Sacerdotes, vel personarum habentes, incurrunt excommunicationem nemini reservatam.** 3.31.196
- Medicinam tuendæ valetudinis causa cum Medici consilio sumens, quotidianas percipit distributiones.** 3.100.169
- Medicinæ præstantia, atque dignitas ex Sacris litteris colligitur.** 3.365.10
- Medicus.*
- Medicus cælestis Christus Dominus in terras venit curandæ infirmitatis nostræ gratiâ.** 1.2.1
- Medici, pro Episcopis.** 1.8.18
- Medicis præstantiores sunt Advocati.** 3.106.21
- Medici quoties ad gradus Doctoratus sunt promovendi, ultra Fidei professionem sunt obligati jurare in manibus Episcopi, vel Rectoris observare statutum factum per Pium V.** 3.364.1
- Medici ultra tertium diem ægrotum non visitant, nisi per Confessarij scriptum ipsis de infirmi Cõfessione fides fiat.** ibid. 2
- Medici non servantes Innoc. III. & Pij V. constitutiones, quas pœnas incurrant, ostenditur.** ibid. 3
- Constitutiones Innoc. III. & Pij V. quibus habetur ut cum Medici infirmum visitant, cum faciant confiteri, intelliguntur de quacumque infirmitate, quæ ex se lectum petat.** ibid. 4.
- Medici an sint nobiles, ostenditur.** ibid. 5 & 6
- Medicus Regis magnam consequitur dignitatem.** ibid. 8
- Medici tanquam Dei ministri accersendi, & ad eos divinos primùm freti auxilio confugere debemus.** 3.365.12
- Medici sicut solent ægrotos admonere, ut à noxiis abstineant, ne morbum contrahant, ita opportunè eisdem debent instruere, ut animi morbos, ac vitia declinent, ex quibus corporis ægrotudines multoties subsequuntur.** ibid.16
- Medici ad curanda corpora cõstituti obstringuntur industria, consilio & labore morbo laborantibus opem ferre, sicut Parochi ad animas curandas fuerunt instituti, ut illarum salutem invigilent. Vide *Parochus*.**
- Medici, Procuratores, vel Advocati non tenentur vi monitorij revelare secreta infirmorum, clientum, &c.** 3.395.65
- Medicus causa multum gravis infirmitatis, cum necessitas exegerit, potest ingredi Monialium monasteria.** 3.434.52
- Medici, ut possint Monialium monasteria ingredi, non necessario requiruntur, quod sint Doctores, aut graduati, sed quod mederi sciant.** ibid.53
- Melioratio.*
- Melioratio facta filio pro suscipiendis Ordinibus, etiam non interveniente traditio, irrevocabilis est.** 2.269.62
- Membrum.*
- Membrum sumitur pro ea parte, quæ habet certum officium deputatum, & in corpore nostro distinctam habet operationem.** 2.427.11
- Membrum genitale amittens ex eo, quod sciens cognoverit mulierem morbum Gallicum habentem, non potest fieri clericus.** ibid.16
- Mendicans.*
- Mendicantes Religiosi non possunt acquirere nova loca ad habitandum, vel antiqua alienare, vel mutare sine speciali Papæ licentia.** 3.12.50
- Mendicantes, qui de novo domos ad habitandum recipiunt, vel receptas mutant sine licentia Sedis Apost. & seq. 210**
- Mendicantes Ordines an possint virtute suorum privilegiorum absolvere à casibus reservatis Episcopo.** 3.74.17
- Mendicantium monasteria Seminario contribuere non tenentur.** 3.294.14
- Mendicantium monasteria, quæ dicantur, ostenditur.** 3.295.15
- Mendicantes sunt Ordines S. Augustini, Societatis Jesu, Minimorum S. Francisci de Paula, Jesuatorum, & Carmelitarum discalceatorum.** ibid.17. & seqq.
- Mensa.*
- Mensa Episcopi qualis esse debeat, & quæ in illa esse sint adducendæ, ostenditur.** 170.12
- Mensæ Episcopalis bona, vide, *Bona mensa Episcopalis*.**
- Mensis.*
- Menses quando sunt numerandi à die alicujus actus, computantur secundum quod occurrunt in Calendario.** 1.19.2
- Menses quatuor alternati, quos occupat Episcopus, sunt, & remanent Papæ quoad proprietatem, non quoad usum, durante residentia Episcopi.** 3.87.53
- Respondetur traditis in decis. Sulmon. ibid. & seq. 54.55.56**
- Adducuntur responsiones aliquibus objectis.** 3.88.5
- Menses Martij, & Septembris, qui erant Episcopi, per alternativam sunt Papæ, suspensa Ordinarij facultate concessa in illis conferendis, sive Episcopus resideat, sive non.** ibid.58
- Mensis à principio cæptus Apostolicus, semper remanet Apostolicus.** 3.89.61
- Menses tres, quibus Canonici abesse possunt, providere debent Episcopi, ne incurrant in Natale, aut Pascha Domini, vel similes maximas solemnitates.** 3.94.119
- Menses tres, quibus Canonici abesse possunt, debent continere nonaginta dies, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interpolati.** ibid.120
- Mensium trium absentia Canonicis conceditur, si constitutiones Ecclesie servitium totius anni requirunt.** ibid.121
- Mensium quilibet, de quibus in regula nona Cancellariæ, terminatur in media nocte ultimi diei.** 3.163.183
- Menses sex dati ad conferendum incipiunt currere à tempore scientiæ vacationis.** 3.171.5
- Mensis quilibet ubi absolute de mense fit mentio, tringinta dies continet.** ibid.8.
- Menses sex dati Ordinariis ad conferendum, computantur secundum Calendarium, secundum quem occurrunt.** 3.179.9
- Menses sex dati Ordinariis ad providendum, ubi primùm lapsi fuerint, statim potest Papa providere.** ibid.12
- Menses duo professioni proximi, intra quos renunciatio, & obligatio fieri potest de licentia Episcopi à novitio, computantur secundum quod occurrunt in Calendario, & ibi vide alia utilia super hac re.**
- Mens.*
- Mentis aciem non solum operatio, sed ipsa etiam divinarum eloquiorum meditatio acuit, & illustrat.** 1.69.11
- Menstrua*

& Verborum.

Meretrix.

Meretrici affirmanti se esse sodomitam, vel de hoc crimine attentatam, non creditur. 2.436.17
 Meretrici domum locans non peccat mort. dummodo nec principaliter, nec minus principaliter meretricium usum in domum conductam exercendum intendat. 3.491.28

Metropolitanus.

Metropolitanus, & Archiepiscopus iidem sunt. 1.33.12
 Metropolitanus ad consecrationem debent concurrere omnes Suffraganei. 1.159.6
 Metropolitanus adiri potest ut Episcopum cogat Iudici seculari auxilium, quod denegavit, exhibere. 1.160.22
 Metropolitanus tanquam delegatus Papæ ad querelam Episcopi procedit contra Canonicos sui Suffraganei cessantes à divinis sine causa rationabili. 1.161.34

Miles.

Milites armati, fundamentum columna, Pater, Doctor Ecclesiæ, oculus, & mitter Dei, lapis Sanctuarij, & lux mundi dicuntur Episcopi. 1.8.18
 Miles condemnatus eatenus, quatenus, facere potest, solvere cogitur. 2.268.50
 Milites Regulares militiæ sancti Iacobi de Sparha, alique huiusmodi non emittentes omnia tria vota substantialia, capaces sunt beneficiorum secularium. 3.162.174
 Milites sancti Iacobi de Sparha (excepta tamen magistrali mensa,) & quatuor Mendicantium Ordinum Fratres immobilia possidentes ad subsidiorum hæcenus non solutorum solutionem tenentur. 3.351.58
 Milites regulares non comprehenduntur decreto Concilij Trid. sess. 25. de Regular. cap. 15. 3.417.5
 Milites S. Stephani non comprehenduntur sub dispositione Concilij sess. 25. de regularib. cap. 15. ibid. 6
 Milites Hierosolymitani ex novo ipsorum statuto comprehenduntur sub decreto Concilij Trident. sess. 25. de Regul. cap. 15. ibid. 8
 Milites S. Ioannis Hierosolymitani comprehenduntur sub decreto Concilij Tridentini sess. 25. de Regularib. cap. 19. 3.445.10

Milites Religiosi.

Milites Religiosi fori privilegio gaudent, etiam si professi non sint. 2.239.45
 Idem de novitiis Ordinum militarium huiusmodi. ibid.
 Milites ex Ordinibus Christi Domini, D. Iacobi, & similibus, an veri Religiosi sint. 2.240.46

Millio.

Milliones quando incæperint. 3.352.65
 Milliones in quibus speciebus imponendi, & ad quod tempus solvi debeant. ibid.

Minimi.

Minimorum S. Francisci de Paula Ordo adnumeratus fuit inter Mendicantes à Pio V. 3.295.19

Minister.

Minister Ordinarius Confirmationis est solus Episcopus Ordinatus. 3.339.1
 Etiam si excommunicatus, hæreticus, vel degradatus. ibid. 2
 Et non Confirmatus. ibid. 3
 Ministro generali Fratrum Minorum an hodie, sicut olim, liceat ingredi monasteria Monialium S. Claræ, ostenditur. 3.432.44
 Ministri Provinciales, atque Visitatores quando possint intrare Monialium monasteria sibi subditarum. 2.433.45

Minor.

Minores annis quadraginta, & quæ per octo ante professæ non fuerint, eligi, & benedici in Abbatissas prohibentur. 2.324.59
 Minor Sodomitæ arbitrio iudicis puniendus. 2.435.13
 Minoris dictum attestantis se de hoc crimine attentatum, non facit indicium contra attentatorem, nisi concurrentibus aliis adminiculis. 2.436.15
 Minores fratres, vide *Frater.*
 Minores Ordines, vide *Ordo.*
 Minores Religiosi, qui tempore interdicti admittunt in suis Ecclesiis Fratres Tertij Ordinis ad audienda divina Officia, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.20.102

Mirabile.

Mirabile quoddam refertur cujusdam cadaveris occisorem ostendentis. 2.330.33

Miraculum.

Miracula plura de sanctissimo Eucharistiæ Sacramento referuntur. 2.279.10. & seqq.
 Miraculum dicitur mirum factum. 3.399.7
 Miraculum ut proprie dicatur, quæ requirantur, ostenditur. ibid. 8
 Miracula examinandi potestas soli Episcopo, non tamen alij inferiori comperit. ibid. 9
 Miracula nova an Episcopus habeat potestatem examinandi, & approbandi, 3.398.1

Missæ.

Missæ, & divinatorum officiorum in celebratione quæ curare debet Episcopus, sacè. 2.167.11. & seqq.
 Missarum numerum, & anniversariorum potest Episcopus reducere in donationibus, & alijs actibus inter vivos. ibid.
 Missam cum Mitra, & Baculo celebrare non potest Episcopus suspensus à Pontificalibus. 2.202.6
 Missa cum sacri Ordines conferuntur, non est de substantia. 2.246.16
 Missæ sacrificium prohibitum est celebrari extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum. 2.280.1
 Missæ pro sacrificio pirantiæ taxatio est justa, quæ in qualibet regione communi consuetudine recepta, & approbata est. 2.284.3
 Missa pro multis dicta, non tantumdem singulis prodest, ac si pro uno solo diceretur. 2.285.7
 Missæ tot absolutè celebrari debent, quot ad rationem attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint, ex declaratione sacre Congregat. ibid.
 Missas an liceat celebrare anticipatè, refertur ad hoc Bulla Clementis VIII. 2.286.12
 Consuetudo celebrandi anticipatè non est approbanda, nec tolleranda. ibid. 13
 Missa sine peccato dici potest, non recitatis Matutinis. ibid. 15
 Missæ audiendæ præceptum adimpletur quocumque in loco illa audiatur. 2.287.18
 Missam audire nolens in propria Parochia, ex contemptu, aut quando Parochus declarat ea quæ Parochiani scire tenentur, peccat mortaliter. ibid. 19
 Constitutio Leonis X. quæ declaratur satis fieri huic præcepto, si audiat Missa in Ecclesiis Regularium, refertur. ibid. 20
 Missas reducere, & ad minorem numerum revocare, pertinet ad Episcopos in Synodo Diocesana, & ad Generales Ordinum in suis Capitulis generalibus. 2.336.1
 Causa justa est necessaria ad huiusmodi reductionem faciendam. ibid. 2
 Missæ particulares votivæ, vel pro defunctis, quæ justis stipendiis sigillatim à particularibus personis petuntur, non possunt ad minorem numerum reduci. 2.337.14
 Missarum celebrandarum onera quando Episcopi reducere possint, ex decis. sacre Congr. ibid. 16
 Missarum celebrationes usurpantes, & sacramentum Pœnitentiæ Christi fidelibus ministrare præsumentes, ad sacrum Presbyteratus Ordinem minimè promoti, puniuntur per Inquisit. 2.420.45
 Missam filius, & pater possunt celebrare in eadem Ecclesia, dummodò ambo non obtineant beneficium in ea. 3.210.23
 Missarum celebrandarum, ubi tam magnus numerus defunctorum dispositionibus impositus fuerit, providetur in Synodo diocesana. 3.370.21

Mitra.

Mitra in Episcopo scientiam utriusque Testamenti designat. 1.29.18. & 1.88.4
 Mitra uti non potest Episcopus in locis exemptis, nisi invitatus. 3.309.14

Moderamen.

Moderamen inculpatæ tutelæ versatur circa modum, tempus & causam. 2.327.18. & 2.409.57
 Moderamen inculpatæ tutelæ excedere, quando quis dicatur. ibid. 58
 Moderamen inculpatæ tutelæ non dicitur servare, qui occidit, si fugiendo evadere possit, nisi fuga sit illi valde dedecorosa. 3.49.5

Modestia.

Modestia quid sit ostenditur, & unde dicatur. 1.98.1
 Modestia in gravitate sita est. ibid. 2
 Modestia gubernatrix, ac moderatrix est omnis gestus, ac motus corporis. ibid. 3
 Modestiæ regulæ præscribuntur. ibid. 5
 Modestia in humilitate crescit. ibid. 7

Monachus.

Monachus licet efficiatur Episcopus, non tamen desinit esse Monachus. 1.20.11
 Monachus factus Episcopus, à tribus, votis substantialibus non est solutus. ibid. 12
 Monachus factus Episcopus, an sit solutus à jejunijs Religionis, ostenditur. ibid. 14
 Monachus factus Episcopus ab onere recitandi Officium propriæ religionis liberatur. ibid. 15
 Monachus Episcopus factus renuntians Episcopatu, an teneatur ad Monasterium reverti, ostenditur. 1.21.18
 Monachos, & alios Regulares vagabundos, & apostatas potest Archiepiscopus in tota provincia admonere, ut redeant ad sua monasteria, &c. 1.163.58
 Monachi non possunt esse patrini, si tamen suscipiant, peccabunt mortaliter, ac spirituales contrahent cognationem. 2.343.36.

Index Rerum,

- Monachus**, cui conceditur dispensatio ad beneficium curatum, non poterit simplex possidere. 2.378.14
Monachus contrahens an puniatur per Inquisitores, remissive. 2.419.43
Monachi, sive alij Regulares se ad invicem percutientes, per eorum Prælatos absolvi possunt cū certis declarationibus. 2.423.17
Episcopus tamen de æquitate eos etiam exemptos absolvit. ibid.19
Monachi se ad invicem percutientes, per eorum Prælatos absolvi possunt cum certis declarationibus, Episcopus tamen de æquitate eos etiam exemptos absolvit. 2.431.19
Monachus laicus ut Episcopus creetur, solus Papa dispensat. 3.9.9
Monachi, & Canonici Regulares, ac alij personatus habentes seu Presbyteri qui Leges, vel Physicam audiunt extra claustrum. 3.31.97
Monachi, aut Canonici Regulares administrationem non habentes, qui petunt Curias Principum animo nocendi suis Prælati. 3.34.223
Monachi, qui intra septa Monasterij sine licentia Abbatis arma tenere præsumunt. ibid.224
Monachus potest Episcopo cum consensu Abbatis, vel superioris vicarius creari. 3.108.12
Monachus vel Religiosus potest ab Episcopo cum consensu Abbatis, vel Superioris Vicarius creari. ibid.
Monachus si illegitimus sit quamvis professione legitimatus fiat, Vicarij officium exercere non potest. ibid.13
Monachi Ordinum Mendicantium professi, aut in strictiori Religione existentes, ab Episcopo Vicarius institui non possunt. ibid.14
Monacho licentiam causâ studiorum proficicendi impertiri non potest Vicarius generalis, prætextu commissionis generalis, in locis, in quibus Episcopus loco Abbatis est. 3.116.93
Monachi trium fontium, & S. Crucis in Hierusalem debent præcedere Monachos S. Eusebij, ex quo eorum Ordo, qui est Cisterciensium, fuit prius institutus, & approbatus. 3.302.37
Monachi reformati Ordinis Cisterciensis Congregationis S. Mariæ Iulienensis in processionibus & functionibus publicis præcedunt Ordines Mendicantes. ibid.
Monacho factum legatum dicitur pium. 3.320.12
Monachi & Prælati Mendicantes, quorum Ecclesiis cura animarum non est annexa, venire non tenentur ad Synodum diœcesanam. 3.370.7
Monachi, & Fratres Regulares scientes rem, de qua in monitorio, si non revelant, non sunt excommunicari. 3.397.80
Monachus etiam ad dignitatem Episcopalem proventus, non potest testamentum ante professionem factum revocare. 3.408.15
Monachi omnes olim attentio jure communi fuerunt Episcopis subjecti, in quorum diœcesibus monasteria sita erant. 3.450.1
Monachos etiam exemptos se ad invicem percutientes, de æquitate absolvit Episcopus. 3.457.53
Monachus monasterij exempti, si sine habitu extra monasterium incendat, poterit per Ordinarium puniri, secus si intra. 3.459.61
Monachum exemptum sine licentia proprij Abbatis ordinans, dicitur ipso jure alienus à communione aliorum Episcoporum. 3.490.17
Monachus factus Episcopus non eximitur à paupertatis voto, nec efficitur verus dominus reddituum Ecclesiasticorum instar Episcoporum sæcularium. 3.504.19
Monachus factus Episcopus, quicquid acquirit, suæ Ecclesiæ acquirit, cum sola administratione. ibid.20
Monachus factus Episcopus non potest post mortem de bonis disponere. ibid.21
Monachus factus Episcopus in vita tam plenè potest disponere, quam amplè potest licitè Episcopus sæcularis. ibid.22
Monachus Episcopus in obtinenda à Pontifice licentia ad testandum etiam ad opera pia, duplex impedimentum tenetur explicare, alterum se esse Religiosum, alterum se esse Episcopum. 3.505.24
Monachus factus Episcopus ex Minorum Fratrum Ordine, dū vixerit habet jus succedendi parentibus, agnatis, ac recuperandi bona undecunque quæsitæ, in quibus ipso mortuo succedit sua Ecclesia à tempore confirmationis Pontificis. 3.506.30
 Vide *Abbas*.
- Monasterium.*
- Monasterium** Sanctæ Crucis Conimbricensis ab Alphonso Henriq. I. Portugalliæ Rege exstructum, & ab Emmanuele restauratum fuit. 3.299.18
Monasteria Regularium reformare, & quandoque gubernare potest Episcopus. 2.170.59
- Monasteriis**, & Ecclesiis Religionum solus Papa concedit privilegium, ut liberentur ab obligatione solvendi procurationes Legatis Apost. & Jura Episcopalia. 3.12.51
Monasterium in commendam sæcularis habens, non obtinet curam conventus, nec Monachorum, sed tota est penes Priorem conventualem. 3.94.111
Monasteria commendata, in quibus non viget regularis observantia, quamvis exempta, Episcopus etiam tanquam Sedis Apost. delegatus singulis annis visitat. 3.275.15
Episcopus in monasteriis commendatis, ubi Regularis observantia viget, debet eorum Superiores monere, ut ipsi visitent, & corrigenda corrigant. ibid.16
Monasteria, quæ generalibus Capitulis non subsunt, nec suos habent visitatores Regulares, si monita in congregationes sese non receperint, in omnibus Episcopi jurisdictioni subjecta sunt. ibid.17
Monasteria Regularium quoties Episcopo visitandi facultas conceditur, si dum ingredi vult ob causam visitationis fores claudantur, ei licet vim inferre, ac eas frangere. ibid.22
Monasteriorum administratores non tenentur de illis Ordinario reddere rationem. 3.326.45
Monasterium, quod in certo loco testatoris jussu contrui non potest, ex auctoritate Episcopi alibi contrui valet. 3.329.10
Monasteria non tenentur præstare Episcopo charitativum subsidium. 3.350.45
Monasterium virtute professionis factæ à novitio intra annū probationis in mortis articulo, non potest succedere in bonis ipsius novitij in præjudicium suorum hæredum. 3.420.33
Monasterij septa non licet ingredi in casibus necessariis sine licentia Episcopi, aut vicarij generalis speciale mandatum habentis. 3.431.38
Monasterij nomine, in quod sceminæ intrare non possunt, venit totum illud spatium quod intra Monasterij septa continetur. 3.440. post n. 85
Monasterij nomne quid intelligatur. ibid.87
 Vide *Ecclesia*.
Monasteria monialium, vide *Monialis*.
Moneo.
Moneo, inducit consilium, & non præceptum. 2.287.17
Moneta.
Monetam eudere ad Principem solum, & Rempubicam spectat. 3.55.55
Moneta ut probata, & legitima sit, quæ continere debeat, ostenditur. ibid.56
Moneta adulterari, falsificari, seu corrumpi quibus modis dicitur. ibid.57
Monetam excudens alia effigie, quàm effigie Principis illius Regni, ubi habitat, vel falsificans monetâ alterius Principis, à pœnis excusatur. ibid.58
Monetam Principis tendentes, vel radentes, eisdem subjiciuntur pœnis, quibus eam adulterantes. ibid.59
Monetam justum pondus excedentem rondens, & mutilans, atq; eam ad justum pondus reducens, an in pœnam incidat, ostenditur. ibid.60
Monetam reprobata vitiantes an puniantur. ibid.61
Monetam falsam falsificantes non incidunt in pœnas. ibid.62
Monetam minimi valoris fabricans, vel rondens modicam quantitatem, excusabitur à pœnis ordinariis. ibid.63
Monetam falsam expendentes, eadem pœna puniuntur, quæ afficiuntur illam adulterantes, vel radentes. ibid.64
Intellige si scienter falsam expendant. ibid.65
Ignorantia quomodo in hoc casu probetur, ostenditur. ibid.66
Monetam falsam expendens, si doceat à quo illam habuit, nulla lege puniri debet, & referuntur alij casus in quibus potest excusari. ibid.67
Monetam corrumpens, fabricans, rondens, vel scienter expendens, igne comburitur, & ejus bona fisco vendicantur. 3.56.68
Monialis.
Monialium clausuram intrare non potest Episcopus pro consecratione sororum, & earum confirmatione. 2.324.56
Moniales virgines ante 25. ætatis annum completum consecrari non debent, ex Sacra Congreg. ibid.57
Consuetudinem benedicendi virgines non amplius esse in usu, censuit sacra Congregatio. ibid.58
Monialis à clausura exiens, & exeundi licentiam dantes, comitantes, & receptantes, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.24.136
Monialium Monasteria ingredienti prætextu facultatum abrogatarum, & Superiores Regulares, qui earundem licentiarum prætextu eò aliquem ingredi permiserint, & qui prætextu licentiarum Episcopaliū eò ingrediuntur, necessitatibus non urgentibus, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.6.151
Monialium

& Verborum.

Monialium ad electiones vocati non temperantes ea, ex quibus discordia nasci, vel foveri possunt. 3.32.204

Monialium visitatores impediens. 3.34.225

Moniales, quæ privilegio, vel indulto Papæ sunt immunes, in iis, quæ ad clausuram & spiritualem rerum curam pertinent, subijciuntur Episcopis. 3.424.4

Moniales exemptæ possunt toties visitari ab Episcopo, quoties ad observationem clausuræ ei videbitur expedire. ibid. 15

Moniales in civitate degentes, sed alieno Episcopo subjectæ, visitantur ab Episcopo diocesis, sicut aliæ Moniales subiectæ Regularibus. ibid. 6

Monialium clausuram si non servetur in Monasteriis, quæ Regularibus subduntur, videre debet Episcopus, nec ab ipsis Regularibus impediri poterit. ibid. 7

Monialium clausuræ mœnia si sint contracta, & facultates non suppetere, fidelium elemosynis restauranda sunt, vel monialium consanguinei ad hoc compellendi, & illis deficientibus, tunc compellendus erit is cujus auctoritate fuit erectum monasterium. 3.425.10

Monialium clausura custoditur in impediendo accessum ad ipsas moniales, & colloquia cum eisdem. ibid. 11

Monialium clausura ut sciatur qualiter sit custodienda, quæ sint attendenda, ostenditur. ibid. 12

Monialium exitus è suis monasteriis quibus constitutionibus prohibeatur, ostenditur. ibid. 13.14

Moniales an possint è monasteriis egredi ex aliis casibus ultra illos tres relatos in Constit. Pij V. Pro parte negativa expenduntur fundamenta, & citantur Doctores. 3.426.15

Pro affirmativa fundamenta, & rationes adducuntur. ibid. 16

Moniales è monasterio egredi possunt aliis infirmitati casibus similibus illis tribus de quibus in Constit. Pij V. si infirmitas omnibus præjudicialis sit. 3.427.20

Casus tres, quibus licet Monialibus è monasterio egredi, ex similitudine rationis extendi ad casus hostium invadentium, aqueductus, ruinæ domus. 3.428.22

Vide *Confessarius. Medicus.*

Moniales ab uno monasterio in aliud possunt transferri causâ novæ foundationis, correctionis, vel reformationis, pro cuius licentia obrinenda ad Sedem Apostolicam est recurrendum. ibid. 25

Moniales, quando transferunt de uno monasterio in aliud permissu Sedis Apostolicæ, quomodo, & quando huiusmodi translatio sit facienda, ostenditur. ibid. 26

Moniales exeundi è monasteriis justam causam non habent, ut curam nepotum suorum gerant, etiam si nullum propinquum haberent. ibid. 27

Moniales volentes exire è monasterio ob aliquem casum necessarium, à quo debeant obrinere licentiam, ostenditur. 3.429.28

Moniales è suis monasteriis exeuntes sunt excommunicatæ excommunicatione majori Summo Pontifici reservata, & in eandem incuruntur Prælati eisdem egrediendi licentiam quoquo modo concedentes. ibid. 29

Moniales concomitantes è suis monasteriis egredientes, & recipientes eas, incuruntur excommunicationem Papæ reservatam, nisi compassionem quadam naturali in extrema necessitate id faciant. 3.430.10

Monialium monasteria ingredi prohibentur omnes cujuscunque sexus, viri, ac mulieres habentes usum rationis, & discretionem ad peccandum. ibid. 31

Constitutiones Gregor. XIII. quibus revocat omnes facultates ingrediendi monasteria & domus Monialium, referantur, ibid. 33.34

Sixtus V. fecit revocationem omnium licentiarum quarumcunque ingrediendi Monialium monasteria. 3.431.35

Monialium monasteria intrantes sine licentia an incurant excommunicationem comminatum contra ingredientem vigore aliquarum facultatum, ostenditur. ibid. 36

Monialium monasteria ex præsumptione intrantes prætextu aliquarum licentiarum sine ratione, & causa, vel à Summis Pontifici jam revocatarum, incuruntur excommunicationem comminatum contra ingredientem vigore aliquarum facultatum. ibid. 37

Monialium præfecta, si Superior longè ab sit, in casibus repentinis, sed tamen necessariis, potest licentiam concedere. 3.432.39

Monialium vota earum monasteria ingredientem recipere possunt Prælati, quando prudenter judicaverint, non posse heri canonicam electionem ipsis non intrantibus. 3.433.47

Causa ad intrandum Monialium monasteria non requiritur, quod sit strictissima, sed sufficit, quod sit necessitas quædam moralis, rationalis, & manifesta. ibid. 48

Monialis eum vitam obire, an & quibus in casibus liceat Sacerdoti ingredi claustrum, ostenditur. 3.434.50

Monialium monasteria officiales intrare possunt pro aliquo opere exercendo, quod commode extra monasterium fieri non potest. ibid. 55

Monialium monasteria intrare non possunt sartores. ibid. 56

Monialium clausuram intrantes pro aliquo permissu negotio, finito illo, sub peccato mortali tenentur statim exire, quamvis possint per aliquantulum temporis amplius se detinere. ibid. 58

Monialium monasteria licitum est intrare mulieribus volentibus uti famulas domesticis servitiis incumbere. 3.435.60

Moniales ancillas pro servitio communi habere non possunt, quibus licitum sit claustra intrare, & exire quando libuerit. ibid. 61

Monialium monasteria frequentantes qua pena puniantur, ostenditur. 3.437.69

Frequentia alloquendi cum Monialibus, ex quibus vicibus inducatur, ostenditur. ibid. 70

Causa legitima alloquendi cum Monialibus non est occasio consanguinitatis. ibid. 71

Loquens cum Moniali audiente, sed non respondente, ligatur excommunicatione lata contra alloquentes Moniales. 3.439.84

Monialibus quomodo liceat habere cæsus, seu redditus annuos, aut quod vis peculium, ostenditur. 3.442.5

Moniali an liceat possidere quod sibi legatur, relinquatur, vel datur? ibid. 7

Moniales non possunt possidere tanquam proprium quod suis manibus laborando acquirunt, & quo casu illa sibi comparare possint, ostenditur. ibid. 8

Monialis quando possit sibi constituere redditus vitalitios? 3.443.10.11

Monialis non dicitur contravenire professioni & voto paupertatis, retineat proprium de licentia superiorum, cum certis moderationibus. ibid. 12

Monialium clausuram in omnibus monasteriis, etiam exemptis, conservare, & restituere potest Episcopus. 3.455.31

Moniales exemptas Episcopus absolvit. 3.457.55

Monialium monasteriorum regimen habens Episcopus, etiam Cardinalis suspenditur ab ingressu Ecclesiæ pro prima vice, pro secunda verò à divinis, si ea ingrediatur in casibus non necessariis. ibid.

Monitio.

Monitio trina non requiritur, ut clericus non incedens in habitu, & tonsura amittat clericale privilegium. 2.234.19

Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos. 3.103.182

Monitio necessaria est ad effectum, ut data negligentia hæredis ad Episcopum devolvatur exequendi potestas. 3.323.24

Monitiones plures non requiruntur, sed unica satis est, à iudice personaliter facienda. ibid. 25

Monitiones pro excommunicationibus ferendis concedi, & publicari possunt festivis diebus, quin & excommunicatio præferri, præterquam in certis insignioribus diebus. 3.391.43

Monitorium.

Monitoria concedi possunt adversus testes non cognitos alicujus negotii veritatem scientes, vel notos, si veritatis testimonium ferre renuant. 3.389.17

Refertur praxis concedendi monitoria adversus testes alicujus negotii veritatem scientes. ibid. 18

Monitoria excommunicationum pro rebus deperditis instante parte, & officium iudicis implorante conceduntur. ibid. 19

Monitoria huiusmodi instante iudice laico concedi possunt, modo ea imploret à iudice Ecclesiastico, non tamen jubentur. ibid. 21

Monitoria huiusmodi quando iudex Ecclesiasticus promulgare possit nemine petente, ostenditur. ibid. 23

Monitoria huiusmodi sunt concedenda illi, cujus interest, non tamen aliis. ibid. 24

Monitoria huiusmodi non sunt concedenda, quando certæ sunt personæ. ibid. 25

Monitoria huiusmodi pro qualibet parva re deperditæ non debent. 3.390.26

Monitoria debent continere expressionem rei deperditæ, & ejus valoris, nisi fiant pro Ecclesiis, & locis pijs, communitatibus, &c. ibid. 27

Monitoria pro qua summa in Curia Romana, & Neapol. concedantur, ostenditur. ibid. 30

Monitoria non sunt concedenda contra habentem pro se rem judicatam. ibid. 31

Monitoria hæc in criminalibus non conceduntur. ibid. 32

Monitoria non conceduntur, si sint infamatoria alicujus particularis personæ. ibid. 33

Testes, qui monitoriis excommunicationis impulsu veniunt testimonium veritatis dicturi, quomodo jurent, ostenditur. ibid. 34

Testes qui monitoriis excommunicat. impulsu veniunt testimonium veritatis dicturi, tenentur in scriptis revelare, & propalare quid sit. ibid. 35

Monitoria

Index Rerum,

Monitoria excommunicationum concedi possunt tam ante
 ceptam licentiam, quam ea pendente, dum probationum ter-
 minus non elabitur. 3. 391. 38

Monitoria quomodo concedenda, & quæ prævenire debent,
 ostenditur. ibid. 40

Episcopus tanquam delegatus Sedis Apostol. procedit in mo-
 nitoriis vigore significavit expeditis à Sum. Pont. ibid. 41

Executor monitorialium Papalium an possit absolvere ab ex-
 communicatione postquam paruit is, qui in eam incidit,
 ostenditur. ibid. 42

Monitorij vi nemo tenetur seipsum patefacere, aut denuntia-
 re. 3. 391. 45

Vide *Denunciatio.*

Monoculus.

Monoculus non potest esse Clericus etiam primæ tonsuræ. 2.
 428. 29

Mons pietatis.

Montium pietatis status Ecclesiastici prædentes, & officiales
 omnes, qui pecunias ad dictos Montes quomodolibet spe-
 ctantes in alios quam pauperum usus disponere præsumunt,
 in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 27. 169

Montes pietatis impugnantes prædicando, vel disputando, in-
 cidunt in excommunicationem nemini reservatam. 3. 36. 248

Mora.

Moræ purgatio non admittitur, ubi executio facta est à jure.
 3. 258. 169

Moræ purgatio non admittitur, ubi dies & pœnæ simul à le-
 ge, vel ab homine ponuntur. 3. 548. 57

Morbis.

Morbo Gallico laborantes, si foris appareat, horroremque &
 scandalum gignat, irregulares fiunt. 2. 429. 46

Morbo comitatu correptus Ordines assumere non potest, nec
 in susceptis ministrare. 2. 410. 48

Morbosus.

Morbosi quando possint ordinari. 2. 429. 43

Mors.

Mortis in articulo absolutus à Sacerdote suspensus, degrada-
 to, vel excommunicato, si convalescat, an teneatur supe-
 riorem adire, ut iterum absolvatur. 2. 308. 38

An Mortis in articulo possit, deficiente Sacerdote, Clericus
 non Sacerdos absolvere. ibid.

Mortis articulus dicitur non solum periculum mortis prove-
 niens ex infirmitate, sed quodlibet probabile mortis peri-
 culum instans. 2. 309. 81

Mortis, aut gravis infirmitatis periculum potest efficere, ut
 à quolibet Sacerdote hujusmodi excommunicatus absolvi
 possit. 2. 422. 14

Mors omnia solvit. 3. 243. 8

Mors civilis non æquiparatur naturali quoad juris effectus,
 nisi quando ex qualitate, & natura negotij mors civilis fue-
 rit ejusdem effectus, cujus est mors naturalis. 3. 567. 18

Mos.

Mores boni qui, & qui pravi, remissivè. Vide *Novitius.*

Moyse.

Moyse Israelitici populi Princeps in vestitu, vestibisque quo-
 tidianis nihil fastus, sed simplicitatem frugalitatemque
 privati hominis exercuit. 1. 77. 16

Moyse Mardenus Antiochenus Patriarcha anno 1552. Fidei
 professionem fecit. 1. 117. 43

Vide *Aaron.*

Mulier.

Mulierum familiaritatem diligenter cavendam Sanctissimo-
 rum hominum factis illustratur. 1. 81. 24

Mulieres sunt via iniquitatis. ibid. 25

Mulier omnis, quæ vinolenta, & comessatrix est, eadem quo-
 que meretrix est. 1. 93. 12

Mulier fornicans cum clero in majoribus, non committit ex
 parte sua incestum. 1. 249. 12. 13

Mulieres cujuscumque sint ætatis, percutientes Clericum pos-
 sunt absolvi. 2. 329. 30

Mulier quæ monasteria Regularium etiam Mendicantium in-
 gredi aucta fuerit, in excommunicationem Papalem inci-
 dit. 2. 331. 35

Mulieres ingredi Monasterium præterquam in casibus à jure
 permissis cogentes. 3. 36. 247

Mulier in causa matrimoniali testis esse non potest. 3. 333. 9

Mulierem medicam an liceat introducere in infirmeria pro
 curatione religiosi infirmi. 3. 440. 91

Mulieres ingredi possunt Fratrum monasteria, quæ sunt in
 fieri, vel in quæ dum fabricantur, adhuc Conventus ad ibi
 morandum non fuerit introductus. 3. 441. 95

Mulier si prægnans reperiatur in carcere, culpa custodis præ-
 sumi ut. 3. 476. 24

Mulieres sollicitantes in confessione, si delicti gravitas patet
 possunt Curie seculari puniendi tradi. 3. 486. 21

Multum.

Multum, verificari potest in duobus, secundum subjectam
 materiam. 3. 244. 33

Munditia.

Munditia adhibenda est non odiosa, nec exquisita nimis. 1.
 75. 3

Munus.

Munus temporale accipit is, cui tribuitur, qui tribuit verò, re-
 cipit donum spirituale, & cælestè. 1. 83. 4

Munera qualiacumque, & quomodocumque illi offerantur, re-
 cipere non potest Episcopus à visitatis ratione procura-
 tionis. 3. 272. 54

Murus.

Murorum, & pontium ad reparationem non sunt tributa im-
 ponenda clericis absq; summi Pontificis auctoritate. 2. 241. 7

Mutatum.

Mutata conditione personæ, & bonorum conditio mutata vi-
 detur. 3. 254. 129

Mutilatio.

Mutilatio inducit irregularitatem, quæ in aliquo membro,
 dummodò principali, evenit, & ob culpam contingit. 2.
 427. 10

Mutilatio partis alicujus membri non producit irregularita-
 tem, nisi pars illa abscissa celebrandi adimeret potestatem,
 vel notoria culpa in illius abscissione accedat. ibid. 11

Mutus.

Muti & surdi possunt confirmari. 2. 341. 20

N

Nasus.

Nasum pressum, grandem, aut tortum detinens, præcipuè
 si pariat deformitatem, prohibetur ordinari. 2. 429. 42

Nasi abscissio inducit irregularitatem. ibid. 33

Natalia.

Natalibus legitimis Papa aliquos restituit, quod attinet ad ea
 quæ spiritualia sunt. 3. 11. 40

Natum.

Nata ut unusquisque diligat naturale est. 3. 178. 6

Natalitia.

Natalitia perscrutari debent, id est, an legitimi, vel illegitimi
 sint. 2. 219. 9

Nativitas.

Nativitatis incidens quæstio in judicio sæculari hæreditatis,
 ad Episcopum, seu ejus delegatum est remittenda. 3. 334. 16

Naturalis.

Naturales filij procreati tempore, quo parentes eorum non-
 dum erant effecti Clerici, non possunt beneficia parentum
 obtinere. 3. 209. 6

Natus.

Natus nemo inter Christianos gravatur onere probandi se
 esse natum ex puris Christianis. 1. 110. 46

Natus fortuito in aliquo loco, non potest dici ex illo oriundus.
 2. 193. 18

Narus in mari originem habere dicitur ubi pater domicilium
 habet. ibid. 19

Naufragus.

Naufragorum Christianorum cujuscumque generis bona,
 etiam in litoribus inventa surripientes, excommunicantur
 in Bulla. 3. 13. 61

Nazianzenus.

Nazianzenus è patria discessit, ne ad Episcopalem dignitatem
 ascendere cogeretur. 1. 54. 15

Necessitas.

Necessitas urgens, quæ excusat Episcopum à residentia, quo-
 modo intelligenda. 3. 79. 7

Necessitas si urget aliunde commutandi ultimas defunctorum
 voluntates, neque adiri possit Summus Pont. poterit Epis-
 copus illas commutare. 3. 329. 15. vers. octava.

Necromantici.

Necromantici qui dicantur, & de eorum materia remissivè. 3.
 63. 129

Negativa.

Negativa cum adjungitur dictioni, aliquid, etiam in qualibet
 minima parte verificatur. 3. 377. 7

Negligentia.

Negligentia Episcopi circa id quod facere debet, devolvere
 facit jurisdictionem ad Archiepiscopum. 1. 160. 19

Negligentiam Episcopi exempti non potest supplere Archie-
 piscopus. ibid. 26

Negligentiam exemptorum supplet Episcopi in multis casu-
 bus tanquam Sedis Apost. delegati. 2. 172. 102

Negligentia non præsumitur, sed probanda est, & non præsu-
 mitur ignorantia, nisi scientia probetur. 3. 173. 19

Negligentia est rationis cunctatio, seu tarditas in efficaciter
 imperando, eo quod est jam bene consultatum, & judicatum.
 3. 359. 1

Negligentiæ formalis & propriæ vitium non semper consti-
 tuit peccatum mortale & in confessione specificandum, nisi
 in duobus tantum casibus. ibid. 3

Negligen-

& Verborum.

Negligentia iniusta Prælati circa provisionem beneficiorum non convincitur, nisi per lapsum certi temporis. 3.545.37

Negligentia eorum, quibus incumbit provisio majorum dignitatum, convincitur per lapsum trium mensium. *ibid.* 38

Negligentia providere debentium inferiores dignitates, & beneficia, convincitur per lapsum sex mensium. *ibid.* 39

Negligentia patronorum in præsentationibus ad beneficia faciendis ut convincatur, præfixitum laicis est tempus quadrimestre, Ecclesiasticis autem semestre. *ibid.* 40

Negotiatio.

Negotiari non dicitur qui vendit fructus suorum fundorum. 2.242.11

Negotiari dicitur clericus vendens fructus ex suo semine, suæque industria collectos ex alieno agro conducto. 2.243.12

Negotiator.

Negotiator non dicitur qui vendit granum, aut vinum ex redditibus sui beneficii. 2.242.10

Neophytus.

Neophytus deducitur à neos, quod est novum, & phytos, quod est Fides, quasi novus in Fide. 1.103.1

Neophytus est ille, qui è reprobata religione conversus de recenti Christianæ militiæ nomen dedit. *ibid.* 2

Neophyti nuncupari non debet, qui à multo tempore ab Infidelitate ad Christianismum sunt conversi. *ibid.* 3

Neophyti nuncupari non possunt qui à nativitate sacro Baptismate fuerunt abluti. 1.104.4

Neophytus quare ad Episcopatum non sit promovendus, ostenditur. *ibid.* 5

Neophytus ad Ordines sacros non est promovendus. *ibid.* 6

Neophyti vitæ qualitas quando ostendit illum esse talem, qualem decet esse bonum Sacerdotem, tunc potest ordinari. *ibid.* 7

Papa promovens neophytum ad Episcopatum, videtur cum eo dispensare. *ibid.* 8

Neophytus qui recenter suscepit habitum Ecclesiasticum, ad Ordines admittendus non est. 2.218.7

Neophytos intendens ordinare, quæ perquirere debet. 2.219.8

Neophyti à clericatu non simpliciter repelluntur. 2.222.38

Neophytus, id est, qui initio S. Fidei est eruditione plantatus, non potest præsentari. 3.249.81

Nepos.

Nepos ex origine avi non dicitur originarius illius loci, in quo avus natus est ad Ordines suscipiendos. 2.193.13

Nepotes legitimi Presbyterorum ex filio illegitimo possunt consequi avorum beneficia. 3.210.18

Nicolaus Garcia.

Nicor. Garc. reprehenditur. 3.589.87

Nilamonius

Nilamonius à Domino peccit, ut potius eum mori pateretur, quam Episcopum creari. 1.54.13

Nobilis.

Nobilis torturæ & questioni subditur. Vide *Crimen.*

Nobiles & alij exempti ad Ecclesiam reparandam tenentur, ubi beneficiatorum redditus non superflunt. 3.207.7

Nobilitas.

Nobilitas summa est clarum esse virtute. 1.105.15

Vide Virtus.

Nobilitas vera non ex sanguine, & carne, sed ex virtute animi accipit formam, & claritatem. 2.106.16

Nobilitas filij non prodest patri. 2.178.21

Nominatio

Nominatio facta per patronos laicos, etiam de non clerico ad beneficium est valida. 3.49.76

Non posse.

rd Non posse, indicat carentiam, & actum contra gestum omnino reddit nullum. 2.294.2

Notarius

Notarius pro singulis dimissoriis, seu testimonialibus litteris decimam partem unius aurei recipere tantum potest, nisi salarium sit constitutum, vel consuetudo adsit nil accipiendi. 2.209.27

Notarius post confecta iustumenta, & tradita patribus, potest quod ab ordinatis sponte offertur, accipere. *ibid.* 28

Notarius Synodi omnium Synodo interesse obligatorum nomina legit. 3.370.15

Notarij Curia Episcopi gaudent fori privilegio. 3.475.15

Notorium.

Notorium est plena rei notitia inducens indubitaram, & finitam probationem, discussione non egentem. 2.403.22

Notorium dicitur omne illud, quod ex actis iudicij constat. *ibid.* 24

Notorium non offuscatur, licet allegentur circumstantiæ notorium delictum excusantes. 3.276.23

Notori ubi qualitas exigitur ad fundandam iudicis jurisdictionem, tunc etiam si non negetur, debet ante omnia super ea processus fieri. *ibid.* 24

Barbosa de Episcop. Pars II.

Notorium notorietate facti continui, seu permanentis, nulla probatione indiget. *ibid.* 25

Notorium evidens illud dicitur, quod omnibus, vel pluribus civitatis populis, seu vicinæ manifestum sit. 3.277.28

Novitius.

Novitius infra annu probationis ordinari potest ab Episcopo in cujus diocesi moratur, quamvis alibi natus sit. 2.197.63

Novitius ante professionem an possit cum dimissoriis sui Prælati Regularis ordinari? 2.209.32

Novitius, cujus Episcopi, originisne, an domicilij, sit dimissoria concedere. *ibid.* 33

Novitij sunt Ecclesiasticæ personæ, & privilegio fori gaudent. *ibid.*

Novitius Canonicus necessario vocandus non est ad electionem Episcopi, quamvis de jure eligendi potestate minimè privatus sit. 3.411.31

Novitij in articulo mortis existentes ante expletum probationis annum, habentes legitimam ætatem, possunt profiteri. 3.420.33

Novitius intra annum probationis licitum est à monasterio exire. 3.421.35

Novitius nolentibus profiteri sunt omnia bona restituenda, quæ tempore ingressus detulerunt in monasterium. *ibid.* 36

Novitius egrediendo recuperat omnia bona, etiam feudalia, una cum fructibus inde perceptis, deductis tamen alimentis temporis, quo in monasterio fuit. *ibid.* 37

Novitio egredienti si non vult monasterium habitum religiosum dare, ei ad minus ejus pretium restituere tenetur. *ibid.* 38

Novitius si decesserit intra tempus probationis, & dos soluta sit est restituenda hæredibus, una cum fructibus, deducto tamen victu, & vestitu. *ibid.* 40

Nox.

Nox media est ubi cæpit sonare hora duodecima mediæ noctis, etiam ante finito pulsus illius horæ. 3.163.184

Nox media, ubi sunt plura horologia, regulatur secundum horologium Parochiæ, seu vicinæ. 3.164.185

Mox media ubi non est horologium, ex galli cantu regulari potest. *ibid.* 187

Nullatenus.

rd Nullatenus, inducit nullitatem actus ipso jure. 4.360.76

Nullitas.

Nullitatis professionis cautela coram Ordinario, & Superiore regulari in prima infantia, & infra biennium terminari debet. 3.312.8

Numerus.

Numerus Religiosorum, & mulierum in quolibet monasterio is tantum constitui debet, qui ex propriis monasteriorum redditibus, vel consuetis elemosynis sustentari possint. 3.403.1

Numerum Monialium in monasteriis si subjectis, & etiam exemptis Ordinarij statuere debent, quæ commodè ibi sustentari possint. *ibid.* 3

Nuncius.

Nuncius Apostolicus qui à Principibus ad quos mittitur, dignitatis, aut gradus obtinendi causa litteras commendatitias quovis modo ambierit, in excommunicationem Papalem incidit. 3.24.134

Nuncios, vel legatos Romani Pont. impediens ne ingrediantur Regna, seu provincias ad quas mittuntur. 3.35.234

Nunciij Episcopi gaudent fori privilegio. 3.475.13

Nuptia.

Nuptiæ mulieres quando possint in monasteriis Monialium recipi, ostenditur. 3.436.66

Nuptia.

Nuptias binas contrahentes notantur infamia. 2.432.8

O

Obedientia.

Obedientia debita, propter quam excusatur Episcopus à residentia, qualis dicitur. 3.79.10

Obedientiam Episcopis, & Prælatibus debitam subditi præscribere non possunt. 3.517.1

Obedientia numeratur inter jura Episcopalia. *ibid.* 2

Obedientia quæ jure speciali debetur, potest præscribi. 3.558.10

Oblatio.

Oblationes Sacerdotibus factas accipientes. 3.31.190

Oblationes in Missa factæ cedunt, acquiruntur Rectori Parochialis Ecclesiæ. 3.309.11

Oblationes in Missa factæ Episcopo celebranti in loco exempto, de urbanitate ei debentur, de jure verò illi, cui competunt jura Parochialia, nisi aliud consuetudine sit obtentum. *ibid.* 13

Oblatus.

Oblati, qui se, & sua in totum Religioni tradiderunt, gaudent privilegio

Index Rerum,

- privilegio fori. 2.238.39
- Obligatio.*
- Obligatio nulla, nec civilis, nec naturalis oritur ex consensu præstito in matrimonio clandestino. 2.368.144
- Obligatus.*
- Obligati ad reddendas rationes an possunt fieri clerici multipliciter declaratur 2.244.47
- Obses.*
- Obses datus ab Ecclesia, aut etiam repressaliarum causâ captus, quotidianis distributionibus privandus non est. 3.99.165
- Occidens.*
- Occidens non servato moderamine inculpatae tutelæ, extraordinaria pœna propter excessum, iudicis arbitrio punitur. 2.328.19
- Occultum, & publicum.*
- Occultum, & publicum, multis modis dicitur. 2.332.38
- Occultum quod dicatur quoad effectum Ecclesiæ polluat. ibid. 39
- Occultum quod dicatur quoad dispensationem irregularitatis, & suspensione. 2.403.21
- Publicitas pollutionis, Ecclesiam non polluit, sed potius pollutam ostendit. 2.405.40
- Occultum per se, sive absolute, dicitur quod nihil habet unde possit ab hominibus cognosci. 2.411.1
- Occultum per accidens est, quod extrinsecus progreditur, sed à nemine auditur. ibid. 2
- Occultum, sive secretum dicitur, quod plene probari non potest. ibid. 3
- Oculus.*
- Oculi Domini in omni loco contemplantur bonos, & malos. 1.86.28
- Oculi sinistri, sive Canonis visiva si quis careat, & tanta polleat virtute in dextero, ut sine deformi faciei conversione possit legere Canonem, non est irregularis. 2.428.31
- Oeconomus.*
- Oeconomus, Ecclesiæ vicarius constituere non potest, nisi Episcopi speciale accedat permillum. 3.115.78
- Offendens.*
- Offendentes aliquem vindictæ studio in Vrbe. 3.37.257
- Officium.*
- Officia ubi sunt peculiariora, & certæ administrationes ad tuendam pacem, & concordiam, potestas aliqua universalis præcedere debet, quæ cæteras omnes regat. 1.2.4
- Officia divina in Pontificalibus celebrare potest Archiepiscopus in provincia, etiam in loco exempto. 2.162.43
- Officia quæcumque, veluti Notariatus Audientiæ Episcopalis, expirant mortuo Episcopo, potestque novus successor illa concedere. 3.509.11
- Officium datio, seu concessio quando fuit facta ab Episcopo ad vitam officialis cum consensu Capituli, non potest recuperari à successore. ibid. 13
- Officia à Prælato defuncto concessa non possunt revocari à successore, si confirmata à Summo Pontifice, ibid. 15
- Officium collatum sive commissum à Prælato, tamen concedatur cum clausula, Ad beneplacitum, vel ad libitum, seu ad voluntatem concedentis, non potest revocari ab ipso Prælato concedente, nisi iusta & legitima causa interveniat. ibid. 16
- Officium Episcopi, vide *Episcopus.*
- Officialis.*
- Officialis Pœnitentiariæ in expeditionibus sibi interdictis à Pio IV. sic incromittentes 3.37.256
- Officialis verbum simpliciter prolatur, quando ad forancum, vel generalem sit referendum, ostenditur. 3.109.25
- Officialis assumpti ad visitationem expediendam, quod salarium possunt accipere à visitatis, ostenditur. 3.270.42
- Oleum.*
- Oleum sanctum trina diversitate consecratur. 2.345.1
- Oleum olivarum est essenziale huic Sacramento Confirmationis, blasianum verò accidentarium. ibid. 3
- Oleum Catechumenorum quale. 2.346.6
- Reges ab Episcopis in suis Regnis hoc sancto oleo Vnctionem accipiunt. ibid. 7
- Oleum quo unguuntur Reges quid significet. ibid. 3
- Oleum infirmorum ab Episcopo benedictum, est materia remota sacramenti Vnctionis. ibid. 23
- Oleum, & Chrisma de consensu Summi Pontificis an possit à simplici Sacerdote consecrari. 2.347.14
- Oleum olivarum est materia sufficiens sacramenti Vnctionis, etiam si benedictum sit ab Episcopo alia benedictione. ibid. 15
- Olei ratione nihil pr. Chrismate recipi potest. ibid. 21
- Vide Chrisma.*
- Omnino.*
- Omni omnino, omni ex parte alienationem comprehendit. 3.377.6
- Omnis.*
- Omni omnino, est universalis, & qui omne dicit, nihil excludit. 3.421.29
- Onus.*
- Onus Christi leve est, quod portantem non gravat, sed levat. 1.159.23
- Onus capellæ inunctum, quod vel ex reddituum diminutione, vel ex alia causa adimpleri non potest, per Episcopum diminui valet. 3.328.4
- Onus rei transit cum sua causa. 3.511.20
- Opinio.*
- Opinio probabilis potest sequi in foro conscientiæ, relicta probabiliori. 2.386.19
- Oppositio.*
- Oppositio facta in concursu Parochialis vacantis non tribuit oppositori jus ad rem considerabile. 3.183.46
- Oppositum.*
- Oppositum in opposito idem operatur, quod propositum in proposito. 3.131.11
- Optari.*
- Optari non potest pœnitentiæ præbenda postquam est effectum sortita, nec Pœnitentiarius etiam valet optare, nec retento, nec dimisso officio. 3.129.35
- Oratorium.*
- Oratoria quæ domi habentur, nomine Ecclesiæ veniunt. 2.328.22
- Orbis.*
- Orbem totum pro propria diocesi habet Summus Pontifex. 3.140.4
- Ordinatio, & qui ordinare, & ordinari possint.*
- Ordinatus est in Ecclesia, qui eam diligit, non deglubar. 1.106.18
- Mens ac ratio finalis Concilij Trident. fuit, ut cognoscerentur ab Episcopo ordinandi mores, dum per tale tempus inservierit, cum illoque intra domum commoratus, & præsens sit. 2.199.7
- Ordinandi quo tempore debent conveniri. 2.218.2
- Ordinandorum genus scrutari debet, an scilicet ex Catholicis nati sint. ibid. 4
- Ordinandus non est qui beneficium Ecclesiasticum non obtinet, aut aliud unde commodè vivere possit. 2.225.5
- Ordinandorum intentio quomodo inquirenda, & si initiandus primam Tonsuram recipiat, eo tantum fine, ut gaudeat exemptione fori, non peccat mortaliter. 2.129.19
- Ordinandi ministros si imminet necessitas, nec existat locus in quo possint Ordines conferri, nisi in loco interdicto, an in eo licitè conferantur, ostenditur. 2.231.28
- Ordinans.*
- Ordinans, & ordinatus non expectatis temporum interstitiis quas pœnas incurrant. 2.260.14
- Ordinans sine titulo de iure tenentur providere ordinato de sufficienti beneficio, illique interea subministrare vitæ necessaria, etiam si ordinatus haberet patrem divitem, qui tamè nihil illi assignavit pro victu, aut sua portione. 2.273.3.4
- Ordinans aliquem accepto ab eo juramento, vel promissione de non inferendis molestiis super ejus provisione, per triennium à collatione Ordinum est suspensus. 2.118.18
- Ordinans aliquem, vel primam Tonsuram conferens simoniacè, accepta pecunia, pretio, vel præmio, suspenditur à Pontificalibus, & ab ingressu Ecclesiæ interdictur. ibid. 19
- Ordinare, & Ordinari.*
- Ordinare non potest Archiepiscopus, nec concedere litteras dimissorias dum actu visitat. 1.182.49
- Ordinare non potest Episcopus quemquam invitum. 2.198.68
- Ordinare non potest Episcopus titularis prætextu cujuslibet familiaritatis continuæ commensalitatatis suæ, aliquem absque proprii Prælati expresso, consensu, aut litteris dimissoriis. 2.200.17
- Ordinari non poterit qui ab Episcopo originis matris, nisi sit filius naturalis. 2.193.15
- Ordinari non potest ab Episcopo, in cuius diocesi patrimonium habet, si ratione originis, aut alia causa subditus non sit. 2.197.58
- Ordinari ab Episcopo nequit diaconatum, aut subdiaconatum suscipere à Papa sine ejus expressa licentia. 2.198.65
- Ordinari prohibentur arreptitij. 2.225.49
- Ordinari quis fortè potest ad titulum beneficii habentis reditus incertos, & casuale defunctorum, & anniversariorum, si communiter ad certam summam pro victu sufficientem redigantur. 2.265.27
- Ordinari quis non potest ad titulum de futuro, & sub specie certâ. ibid. 28
- Ordinari qui non potest ad titulum litteraturæ, etiam insignis. 2.270.72
- Ordinari qui potest ad titulum pensionis, dummodo ad honestè ipsum sustentandum sufficiens sit, si Episcopus judicaverit assumendum. 2.271.74
- Ordinari

& Verborum.

Ordinari potest sodomita, & beneficium acquirere, si occultum sit crimen, & nondum fuerit deductum in iudicium. 2. 437.28

Ordinarius.

Ordinarius privativè ad Episcopum habens jus visitandi, & congregandi Synodum, potest dimissorias concedere. 2. 205. num. 8

Ordinarius non potest præcipere, ne matrimonia domi celebrentur, servata Concilij forma. 2. 353. 18

Ordinarius tantum habet facultatem remittendi denunciations ex causa. 2. 354. 27

Ordinarij appellatione venit Episcopi Vicarius. *ibid.* 28

Ordinarij absque justa causa denunciations remittere non possunt. 2. 355. 38

Ordinarius existente justa causa dispensandi tenetur ad petitionem patris sub peccato mortali dispensare. 2. 356. 51

Ordinarius facultatem concedere potest alicui Sacerdoti matrimonio assistendi suorum diocesanoꝝ. 2. 365. 116

Ordinarij appellatione venit Episcopi Vicarius. *ibid.* 118

Ordinarius potest concedere facultatem celebrandi sponsalia, & matrimonia à prima die Adventus Domini usque ad diem Epiphaniæ, & à quarta feria Cinerum usque ad octavam Paschæ inclusivè, sine solemnitate. 2. 374. 194

Ordinarius iudex ille dicitur, qui iure officij, vel dignitatis jurisdictioni, seu iuridicando præest. 2. 385. 16

Ordinarius non potest sibi reservare absolutionem excommunicationum juris nulli reservatarum. 3. 41. 284

Ordinarius in quibus concurrentibus teneatur dare licentiam Canonicis, aut Beneficiatis curam animarum non habentibus, volentibus facere absentiam causa studij. 3. 133. 29

Ordinarius Ordinariorum est Summus Pontifex, concurrente cum omnibus Ordinariis, 2. 140. 6

Ordinarius si provideat de beneficio quod vacavit in Curia provilus non habebit titulum coloratum. 3. 142. 20

Ordinarius loci ubi obiit defunctus, rationes testamenti exposcere debet. 3. 144. 31

Ordinarius potest non obstante regula de trienniali, possessionem compellere ad ostendendam suam dispensationem. 3. 167. 224

Ordinarius nullus inferior Papâ potest perpetuò commendare. 3. 173. 6

Ordinarius non potest concedere laïco jus patronatus super beneficio libero. 3. 216. 33

Ordinarij consensus in liberis resignationibus faciendis debet ab eo præstari unico contextu, cum sit resignatio. 3. 223. 3

Ordinarius an possit mulctis & pœnis cogere pueros ad discendam doctrinam Christianam, ostenditur. 3. 291. 38

Ordinarij sub vocabulo comprehenditur Episcopi Vicarius. 3. 231. 5

Ordinarius coram quo, & Superiore Regulari nulliter professus potest intra quinquennium causam nullitatis suæ professionis deducere, si etiam sit Superior Monasterij, sufficit quod solus procedat. Vide *Professio*.

Ordinarij in monasteriis sibi subjectis, & etiam exemptis numerum Monialium statuere debent in quolibet monasterio, quæ commodè ibi sustentari possunt, ex Bulla Gregor. XIII. 3. 403. 3

Decisio sacre Congreg. refertur. *ibid.* 4

Quæ Paulus V. & S. Congreg. Gregorio XV. & S. D. N. Urbano VIII. approbantibus circa certum numerum Religiosorum unicuique monasterio præfigendo ediderint, ostenditur. 3. 404. 5. 6. 7. 8. 9

Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in monasterio, ad petitionem illius, qui vult illam in uxorem ducere, sed expectandum tempus faciendæ professionis. 3. 413. 5

Ordinarij tanquam Sedis Apostolicæ delegati in causis mercedum, & miserabilium personarum Regulares debitores cogere, & compellere ad solvendum debitum possunt. 3. 454. 21

Ordinarij locorum omnium Regnorum, & omnes hæreticæ pravitatis Inquisitores possunt procedere, & severè animadvertete in Regulares, qui personas ad inhonesta perpetranda in actu Confessionis Sacramentalis induxerint. 3. 458. 60

Ordinarius audiri potest ex defectu iustitiæ in exemptis, ut suppleat. 3. 459. 67

Ordinarius potest professionem ante expletum decimum sextum annum factam nullam declarare. 3. 416. 1

Ordinarius potest, & tenetur præcipere delegatio etiam Principis, ne aliter sua potestate utatur, quam in suis litteris continetur. 3. 468. 27

Ordinarius iure ordinario beneficium juspatronatus contulerit, preterito patrono infra tempus datum ad præsentandum, talis collatio valet non præsentante, nec contradicente patrono. 3. 552. 86

Ordinatio, & Ordinatio.

Ordinatio Abbatis Ordines minores conferentis sibi non sub-
Barbosa de Episcop. Pars II.

ditis Regularibus est irrita, & invalida. 2. 189. 11

Ordinatio sine titulo facta, quoad executionem irrita appellatur. 2. 262. 2

Ordinationes factæ in diocesana Synodo sunt perpetuæ. 3. 371. 24

Ordinator super temporum interstitiis non potest dispensare cum non diocesano, nisi illi in dimissoriis dispensandi facultas concedatur. 2. 259. 9

Ordinatus.

Ordinatus absoluta coactione compulsus non recipit characterem. 2. 183. 5

Ordinatus conditionali adductus coactione, permittens sibi Ordines conferri, characterem recipit. *ibid.* 6

Ordinatus sine licentia proprii Episcopi est inhabilis ad beneficia consequenda. 2. 213. & seq. 20. 22

Ordinatus nullo præmissio examine quam pœnam incurrat, 2. 20. 22

Ordinatus contra prohibitionem Episcopi, habentem ne quis ad ordinationem accedat sub pœna excommunicationis, nõ examinatus, vel approbatus, contraheret suspensionem, non nisi à Papa dispensandam. 2. 221. 23

Ordinatus in Presbiterum non manet ille, cui non traditur Patena cum Hostia, & Calix cum vino. 2. 245. 8

Ordinatus vi meruere, qui in constantem virum caderet, esto suscipiat Ordinem, an voto continentia teneatur, disputatur. 2. 270. 2. 248. 5

Ordinatus ante legitimam ætatem inculpabiliter suspensionem non incurrit. 2. 253. 17

Ordinatus ante legitimam ætatem bona fide cum testimonio suorum parentum, non remanet suspensus. 2. 254. 20

Ordinatus ante legitimam ætatem bona fide, illa interveniente, rectè poterit Ordines exequi sine dispensatione. *ibid.* 23

Ordinatus, cum patrimonio ex donatione facta, tanquam ordinatus sine titulo incurrit pœnam suspensionis positam contra ordinatum sine illo. 2. 269. 57

Ordinatus cum pacto, & conditione de reddendo patrimonio sibi donato, non incurrit ullam pœnam, seu suspensionem. 2. 276. 30

Ordinatus ab Episcopo hæretico ignoranter, cum primùm id sciverit, debet se ab usu Ordinum abstinere, potest tamen per Episcopum à tali suspensione solvi. 2. 447. 2

Ordinatus ab Episcopo hæretico, vel schismatico, scienter beneficium obtinere non potest. *ibid.* 3

Ordinatus ab hæretico, vel schismatico per metum cadentem in constantem virum, an incurrat suspensionem. 2. 448. 8

Ordinatus sive scienter, sive ex ignorantia probabili ab Episcopo excommunicato, suspensio, vel interdicto, executionem Ordinis non recipit, & indiget dispensatione: *ibid.* 9

Papa solus dispensat in suspensione, quam contrahit ordinatus scienter, sive ex ignorantia crassa, vel probabili, ab Episcopo excommunicato, hæretico, vel schismatico; data verò probabili ignorantia dispensat Episcopus. *ibid.* 10

Ampia etiam ordinatur ab Episcopo excommunicato, aut suspensio per vim, aut metum. *ibid.* 11

Quid si recipiens probabiliter ignoravit Episcopum esse excommunicatum? *ibid.* 12

Ordinatum à Papa nullus ad superiores Ordines promovet sine ipsius licentia potest. Vide *Papa*.

Ordinatus à Papa ab inferiori non deponitur. 3. 497. 12

Ordo.

Ordo nullus Episcopali major, vel æqualis reperitur. 1. 33. 4

Ordinem Clericalem summoperè dedecet, ut ex manus violentè alicui iniiciantur, quæ Deo solemnè ritu consecratæ sunt. 1. 94. 3

Ordinis Sacramentum à Christo Domino institutum. 2. 183. 2

Ordinis Sacramentum gratiam confert, ut reliqua Sacramenta. *ibid.* 3

Characterem imprimi sicut baptismus, & confirmatio. *ibid.* 4

Ordinis Sacramentum quid sit. *ibid.* 7

Neminem ad illum cogi posse, nisi in casu necessitatis. *ibid.* 8

Ordinis Sacramentum nequit accipere, qui aqua Baptismi regeneratus non fuerit. *ibid.* 8

Ordinis Sacramentum non confirmato dari prohibet Concil. Trid. procedit tamen de necessitate præcepti, non de necessitate Sacramenti. 2. 184. 14

Ordinis Sacramentum recipiens non præmissa Confirmatione extra negligentiam & citra contemptum, non peccat mortaliter, nec incurrit aliquam irregularitatem. *ibid.* 15

Ordines singuli an sint Sacramenta, ostenditur. 2. 198. 19. 20. 21

Ordines Sacri qui, & quare sic dicantur. 2. 186. 22

Ordines minores quare sacri non dicantur. *ibid.* 23

Ordines majores, & minores in quibus differant, ostenditur. *ibid.* 24

Ordinis sacramenti verè, & propriè est Episcopus minister. 2. 187. 1

Ordines conferendi potestas penes Episcopum residet, etiam si excommunicatus, hæreticus, aut degradatus, suspensus, vel interdictus sit. *ibid.* 9

Index Rerum,

- Ordines minores ex facultate Summi Pontifici possunt etiam à simplici Sacerdote conferri, non sic majores. *ibid.*
- Ordines denegare non potest Episcopus ei, qui obtinet beneficium, aut Ecclesiasticam dignitatem. 2. 198.66
- Ordines non habentibus beneficium Episcopus non tenetur conferre, nec ob id ab eo appellari potest. *ibid.*
- Accedente licentia, & consensu proprii Episcopi, potest alienus non suo subdito Ordines conferre. 2. 104.2
- Ordines ab alieno Episcopo suscipientes sine proprii licentia seu litteris dimissoriis, pœnam suspensionis à susceptorum Ordinum exercitio incurrunt. 2. 213.10
- Ordo si de facto mulieri conferretur, non reciperet characterem, impediente sexu. 2. 221.24
- Ordines minores conferuntur his, qui saltem linguam Latinam intelligunt. 2. 227.6
- Materia remota sacramenti Ordinis est res illa quæ traditur illum suscipienti, traditio verò est materia prima. *ibid.* 7
- Ordines minores possunt absque Missa conferri. 2. 229.14
- Ordines majores de necessitate præcepti, non verò Sacramenti, sunt in Missa conferendi. *ibid.* 15
- Ordines minores uno die omnes possunt conferri; laudabilius tamen erit, si fiat cum necessitate, vel alia urgenti causa bene visa Episcopo. *ibid.* 17
- Ordines minores & prima Tonsura una die conferri possunt, ubi abest consuetudo. *ibid.* 19
- Ordines minores & primam Tonsuram una die recipiens, ubi non adest consuetudo, nullam incurreret irregularitatem. *ibid.* 20.
- Ordines minores cum Subdiaconatu an unica die conferantur, si consuetudo vigeat. *ibid.*
- Ordines minores possunt conferri in qualibet Ecclesia, tamen si non Cathedrali, & in Domo Episcopali, vel alia non Episcopali, de consuetudine. 2. 230.24
- Ordinis sacramentum in loco interdicto, vel personis interdicti conferri non potest. *ibid.* 25
- Populo generaliter interdicto clerici etiam primæ Tonsuræ, sicut & laici alterius populi in eodem, vel alio loco Ordines suscipere non prohibentur. *ibid.* 26
- Ordines an conferri possint Sabbato sancto, ubi est locus interdictus. 2. 231.27
- Ante annum à suscepto postremo gradu minorum Ordinum ad Sacros quis promoveri non potest, nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas postulaverit, aut consuetudo permitteret. 2. 244.5
- Ordinis Sacerdotalis materia remota est Calix cum vino, & patena cum Hostia, materia verò proxima est illorum traditio. 2. 245.7
- Ordines duo Sacri eodem die etiam Regularibus dari non debent. 2. 246.10
- Ordines duos sacro suscipiens non solum peccat, sed à posteriori suspensus est, in quo solus Papa dispensat, nisi consuetudo permitteret. *ibid.* 11
- Locus congruus ad conferendos sacros Ordines est Ecclesia Cathedralis, vel loci dignior. *ibid.* 12
- An locus ubi Episcopus Ordines confert in litteris ordinandorum sit exprimendus? remissivè. *ibid.* 13
- Ordines majores quare sacri appellantur, ostenditur. *ibid.* 17
- Ordinibus sacris insignitus ante pubertatem an arctetur ad continentiam, ostenditur. 2. 248.4
- Ordinibus sacris insignitus tenetur in confessione circumstantiam Ordinis sacri desegere, non solum cum actuale peccatum carnis patravit, sed etiam cum consensum præstitit. *ibid.* 6
- Ordinis sacramentum si pueris, furiosis, & his qui usu rationis carent, administraretur, characterem imprimeret in eorum anima. 2. 252.5
- Ordines sacri in sex anni sabbatis conferuntur. 2. 255.1
- Et qua ratione in quatuor anni temporibus conferantur. *ibid.* 2
- Diebus sabbati Ecclesia potius constituit sacros Ordines esse conferendos, quia sabbatum significat requiem. *ibid.* 3
- In quodam casu est die Dominica sequenti post Sabbatum juniorum quatuor temporum sacros Ordines conferre. *ibid.*
- Ordines sacri extra prædicta tempora nec consuetudine conferri possunt. *ibid.* 4
- Papa potest licentiam, & dispensationem concedere, ut extra tempora statuta quis possit ab aliquo Antistite ad sacros Ordines promoveri. *ibid.* 5
- Minores fratres, & omnes qui illorum privilegiis fruuntur, possunt extra statuta tempora Dominicis, vel aliis festivis diebus sacros Ordines suscipere. *ibid.* 6
- Patres Societatis Iesu eodem privilegio fruuntur, ex indulto Gregor. XII. 2. 256.7
- Tempus præstitutum ad conferendos Ordines non est de substantia collationis illorum. *ibid.* 8
- Ad sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines potest quis promoveri ad titulum beneficii, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum Presbyteratus Ordinem. 1. 265.26
- Ordo Minorum de Observantia quod privilegium habeat ne alia Monasteria prope sua ædificentur. 2. 312.6
- Ordines per saltum ignoranter suscipiens, vel scienter antequam ministraverit, potest per Episcopum dispensari. 2. 446.6
- Procedit in solum in promotis aliquo sacrorum Ordinum omisso, sed etiam in promotis ad majores Ordines, ommissis minoribus, sive omnibus, sive uno tantum. *ibid.* 7
- Ordines majores recipiens sciens, vel ex crassa ignorantia ab Episcopo qui loco simul, & dignitati renunciavit, suspensus est ipso jure ab illorum usu, nec potest nisi per Romanum Pontificem à tali suspensione solvi; secus si probabiliter ignoravit abdicationem. 2. 447.1
- Ordinibus minoribus initiatus, vel Monachus laicus ut Episcopus creetur, solus Papa dispensat. 3. 9.9
- Ordines sacros, dare illis, qui nondum ad legitimam ætatem venerunt, solius est Summi Pont. 3. 10.15
- Ordines Ecclesiasticos extra tempora à jure constituta dare solius est Summi Pont. *ibid.* 16
- Ordines duos sacros alicui uno, eodemque die, vel duobus continenter diebus dare, est Summi Pont. *ibid.* 17.18
- Ordines ut quis accipiat ab Episcopo alieno, solus Papa concedit. *ibid.* 19
- Ordines ut Episcopus conferre possit in die suæ consecrationis, solius est Summi Pont. concedere. *ibid.* 20
- Ordinibus Mendicantibus virtute sacrorum privilegiorum, etiam Maris magni, an licet absolvere à reservatis casibus. 3. 74.17
- Ordinis Episcopalis ea quæ faciunt; exercere non potest vicarius, etiam si Episcopus sit, ex generali commissione. 3. 116.83
- Ordinis Episcopalis ea quæ sunt, præter speciale sui Episcopi mandatum, committere non potest vicarius, etiam Episcopus, alteri Episcopo. *ibid.* 84
- Ordo D. Augustini est antiquior Mendicantibus. 3. 295.17
- Ordo Minorum S. Francisci de Paula adnumeratus fuit inter Mendicantes à Pio V. *ibid.* 19
- Originarius.*
- Originarius, seu oriundus dicitur à propria origine. 2. 192.3
- Originarius ut quis dicatur, non solum requiritur ut quis natus sit in eo loco, sed quod parentes ibi domicilium contraxerint. *ibid.* 7
- Origo.*
- Origo & principia cujusque rei in primis sunt exponenda, ut quo tempore clari, aut obscuri nominis fuerit, sine fraude pateat. 1. 146.1
- Nihil majori encomio extollitur in populis, quam originem antiquam eis præbere. *ibid.* 2
- Originis Episcopus est Episcopus loci, in cujus diœcesi ordinandus natus est. 2. 192.2
- Origo patris etiam inspicitur ad Ordines suscipiendos, ita ut quis ratione paternæ originis poterit Ordines suscipere ab Episcopo loci in quo ejus pater natus est. *ibid.* 4
- Originis locus secundum jus civile etiam dicitur ille in quo pater natus est. *ibid.* 5
- Originem patris, & non matris sequitur filius. 2. 193.14
- Originis domicilium est immutabile, nec potest renunciari. *ibid.* 20
- Oriundus.*
- Oriundus dicitur à nativitate propria, vel paterna. 2. 192.6
- Os.*
- Os habens deforme, & imperfectum, non est admittendus ad Ordines, quando scditatem ac horrorem generat. 2. 49.34
- Ostiarus.*
- Ostiarus, Lector, & exorcista debent habere ætatem annorum duodecim, Acolytus verò quatuordecimum attingere. 2. 226.2
- Ostiarus quis dicatur, & quæ sit forma, materia, & officium hujus Ordinis, ostenditur. 3. 227.9
- S. O. vilis.*
- S. Ovidius tertius Bracharæ Episcopus passus est anno 651. 151.42
- P
- P**Acis violatores tenetur sub peccato mortali Episcopus excommunicare. 3. 304.7
- Pallium.*
- Pallium Patriarchis Summus Pont. tribuit, Archiepiscopi verò ab eisdem Patriarchis accipiunt. 1. 114.19.
- Pallium à solo Romano Pontifice dari potest. *ibid.* 20
- Pallio uti potest Archiepiscopus intra quamlibet Ecclesiam provincie suæ. 1. 162.40
- Pallio quibus diebus & actionibus uti possit Archiepiscopus, ostenditur. *ibid.* 41
- Pallium Archiepiscopis concedere est Summi Pontif. 3. 9.3
- Pallium

& Verborum.

Pallium à B. Petri corpore accipi quomodo dicatur. *ibid.* 4
Panis, & vinum.
 Panis, & vini oblatio in consecratione novi Præfulis quid significet, ostenditur. 1.29.17
Pannus.
 Pannus Chrifti potest iterum super alterum baptizatum, aut confirmatum imponi. 2.341.25
Papa.
 Papæ jurisdictio in tota Ecclesia est de jure divino à Christo Domino instituta, & ab eo immediate accepta; cæterorum verò omnium Episcoporum jurisdictio est ab ipso etiam instituta, sed à Romano Pont. tanquam ejus Vicario in eos derivata. 1.4.20.
 Papa cum eligitur, supposita legitimæ electionis conditione, accipit à Christo Domino immediate jurisdictionem. 1.5.21
 Papa solus per se, vel per alios sua auctoritate, & consensu creat, & transfert Episcopos, dioceses dividit, erigit, auget, minuit, sublimat, aut deprimit 1.5.27
 Papa potest extendere, vel limitare ipsam jurisdictionem Episcopali muneri jure divino coherentem intrinsecè, ut ordinariam, & quasi ex natura rei. *ibid.* 28
 Papa non potest ex toto, vel ex aliqua parte aliquid eorum mutare, abrogare, & tollere, quæ Sancti Apostoli condiderunt. *ibid.* 30
 Papa secundum varia tempora, ac varias temporum occurrentes circumstantias diversis personis jus eligendi Episcopos concessit, vel permisit. 1.11.3
 Papæ electio licet olim fieri non posset à solis Cardinalibus, sed adhibere oporteret Clericos Cardinales, & totius Cleri, & populi consensum, postea tota ad solum Cardinalium Collegium redacta fuit. 1.12.12
 Papam soli Cardinales eligunt, non Concilium generale, si tempore quo fuerit congregatum Apostolica Sedes vacaverit. *ibid.* 13
 Papa quare baculo non utatur, ostenditur. 1.29.14
 Papa in signum Imperij utitur Corona Imperiali, & in signum Pontificis utitur Mitra. *ibid.* 19
 Papa universalis, seu Oecumenicus Episcopus dicitur. 1.33.3
 Papam non esse Prælatum, ac Superiorem cæterorum Patriarcharum, hæreticum est dicere. 1.112.2
 Papa nullum in terris superiorem habet. 1.122.16
 Ordinarius Ordinarium, & totius Orbis est. *ibid.* 17
 Servus servorum Dei nominatur quatum ad humilitatem, nam quantum ad potestatem, est Dominus Dominorum. *ibid.* 18
 Papam saltem in habitu habere potestatem sæcularem immediate à Christo Domino, qui defendant, ostenditur. *ibid.* 19
 Papa Petri successor, & Christi Vicarius nobis Christum representat. 1.123.20
 Papa (ut verior tenet sententia) super universum Orbem ex summo Pontificatus officio directe non habet etiam in habitu, potestatem sæcularem ab spirituali distinctam. *ibid.* 24
 Papa ut Christi Vicarius officio summi Pontificatus nullam aliam potestatem habet, nisi eam solum, quam in lege gratiæ Christus Dominus, quatenus, homo, dum in terris vixit, eidem communicavit. 1.124.25
 Papa super omnia negotia sæcularia habet sufficientem potestatem, quando id expedierit ad finem supernaturalem assequendum. *ibid.* 31
 Papa super infideles habet potestatem temporalem gubernativam, quatenus opus fuerit ad defensionem Ecclesiæ, & expediendam prædicationem Evangelicam. 1.125.32
 Papa directe super infideles potestatem temporalem gubernativam non habet. *ibid.* 33
 Papæ potestas competens quæ talis, non competit ei nisi quæ est caput ipsius Ecclesiæ gerens ipsius Christi capitis vices, in corpus myiticum ejusdem. *ibid.* 34
 Papa non habet potestatem in homines, nisi quæ sunt membra Ecclesiæ, mediante scilicet baptismo fideles facti, incorporati que cum Christo ejus capite. *ibid.* 35
 Papa, aut quilibet alius Princeps fidelis non poterit infideles quatumvis sceleratos, utpote ipsius imperio non subiectos privare sua ipsorum potestate civili publica, & dominio rerum suarum. *ibid.* 40
 Papa ex gravissima causa potest declarare jus naturale, gentium, aut divinum positivum. 1.127.45
 Papa in casu ad spirituale bonum necessariò potest iniquam sententiam à iudice sæculari latam revocare. *ibid.* 48
 Papa potuit transferre in personam Caroli Magni Imperium à Græcis in Germanos, & disponere de Imperatoris electione, coronatione, & juramento fidelitatis. 1.129.67
 Papa Imperatorem potest deponere. 1.131.90
 Papa potest electionem de Imperatore improbare, si ei idoneus non videretur. *ibid.* 91
 Papa in ordine ad finem supernaturalem potest abrogare leges viviles scriptas, & non scriptas, approbantes peccata subditorum, & pro illis præmia concedentes. 1.132.94
Barbosa de Episcop. Pars II.

Ampliat ad leges civiles peccata venialia solum approbantes. *ibid.* 95
 Papa potest laicos legitimare ad temporalia. *ibid.* 101
 Potest legitimare principem supremum. *ibid.* 102
 Papa nequit legitimare laicos in festis imperij, non solum ad spiritualia, sed etiam ad actus sæculares. 1.133.104
 Papa potest legitimare laicos ad temporalia, si aliquando dubium fuerit de matrimonij parentum validitate. *ibid.* 105
 Papa quare Episcopum se appellet. 2.176.15
 Papa dispensare potest, ut promoti ad sacros Ordines matrimonia contrahant. 2.249.22
 Sic etiam potest dispensare cum religioso, vel moniali super voto castitatis & continentiæ, ut matrimonia contrahant. *ibid.* 23
 Papa potest licentiam & dispensationem concedere, ut extra tempora statuta quis possit ab aliquo Antistite ad sacros Ordines promoveri. 2.255.5
 Papa an possit committere Sacerdoti consecrationem materiæ Sacramenti Confirmationis. 2.340.6
 Papæ caput chrismate consecratur, brachium verò Principis oleo delinitur. 2.346.12
 Papa solus potest dispensare in impedimentis jure Pontificio dirimentibus Matrimonium. 2.383.1
 Papa solus potest dispensare in quinque juramentis, seu votis solemnibus. 2.390.1
 Papa dispensare potest in qualibet irregularitate proveniente ex homicidio justo, vel injusto, voluntario, vel casuali. 2.409.63
 Papæ solum competit potestas dispensandi cum corpore vitiatis. 2.430.57
 Papa solus dispensat in infamia juris, ac irregularitate, quæ ex ipsa procedit. 2.434.30
 Papa solus ad dignitates, vel personatus, etiam sine cura, dispensat. 2.441.29
 Papa solus dispensat in suspensione quam contrahit Ordinatus sciens, sive ex ignorantia crassa, vel probabili ab Episcopo excommunicato, hæretico, vel schismatico: data verò probabili ignorantia, dispensat Episcopus. 2.448.10
 Papa in omnibus bigamiæ speciebus dispensare potest. 2.452.2
 Papæ voluntas declaratur ex inscriptione. 2.455.14
 Papa quando plenariè legitimat, vel cum derogatione obstantium, removetur omnis macula nativitatis. 2.456.18
 Papa verè dispensat in defectibus juris positivi, & non fictè disponit, ita ut verè & propriè semper quis remaneat idem prout ab initio erat ante bigamiam, vel casum irregularitatis. *ibid.* 20
 Papa Petri successor ex ordinatione divina principatum & jurisdictionem solus habet, illamque immediate in universa Ecclesia. 3.8.1
 Papa plures potuit sibi reservare casus. *ibid.* 2
 Papa solus restituit eos, qui solemniter sunt à Clericorum gradu dejecti. 3.11.38
 Plenissimas peccatorum condonationes solus Papa concedit. 3.11.46
 Papæ ministri, & omnes officiales, etiam Episcopali dignitate præditi in terris Ecclesiæ officium quodcumque exercentes, qui munera accipiunt præter esculenta, & poculenta, quæ biduo consumi possunt, in excomm. Papalem incidunt. 3.22.116
 Papa vivente, qui tractant de alio eligendo, in excomm. Papalem incidunt. 3.23.126
 Papa ex octo mensibus sibi reservatis concedit Episcopo quatuor, & viceversa Episcopus de suis quatuor dimittit Papæ duos. 3.87.52
 Papa Christi Vicarius dicitur. 3.112.47
 Papa in beneficialibus liberam, ac plenissimam habet potestatem. 3.141.7
 Papa quamvis transtulerit potestatem in Episcopos conferendi beneficia suarum diocesium, penes ipsam tamen major remansit. *ibid.* 9
 Papa etiam in mensibus, quos Ordinariis concessit, si præveniat in conferendo, valet ejus collatio. *ibid.* 10
 Papa, & Ordinarius si alicui conferant beneficium cum eadem data, & die, si provisorius ab Ordinario sit in possessione, ejus provisorio est præferenda. *ibid.* 12
 Papa etiam quod provideat in mensibus alternativè, non est necessaria illius derogatio. 3.142.16
 Papa ordinariam potestatem conferendi beneficia per reservationes coarctare potest. *ibid.* 17
 Papa si manum apposuit in aliqua commissione signanda, per talem signaturam voluit totum negotium ad se advocare, & inferiorum manus ligare. 1.144.34
 Papa quilibet initio sui Pontificatus regulas Cancellariæ de novo constituit. 3.146.58
 Papa solus dispensat super pluralitate dignitatum, personatum, canonicatum, & curatorum beneficiorum. 1.202.18
 Papa solus potest erigere Collegiatam Ecclesiam in Cathedrali, & Episcopalem in Metropolitanam. 3.221.8

Index Rerum.

- Papa an solus possit erigere Ecclesiam in Collegiatam, ostenditur. ibid.9
- Papa potest solum seipsum eligere. 3.250.86
- Papa dicitur diœcesanus totius orbis. 3.307.1
- Papa solus pias defunctorum voluntates commutare potest. 3.327.1
- Papa causam matrimonialem potest delegare non solum Episcopo, sed etiam inferiori. 3.333.6
- Papa charitativum subsidium potest exigere ab omnibus clericis, & Ecclesiis. 3.349.22
- Papa liberam habet administrationem omnium beneficiorum, & est dominus, & ordinarius cunctorum, & Episcopus universalis Ecclesie. ibid. 25
- Papa tantum plenarias potest indulgentias concedere, Episcopi vero temporales, limitatas, seu partiales. 3.356.5
- Papa antequam coadjutorem cum futura successione alicui Episcopo deputet, solet causam urgentis necessitatis, seu evidentis utilitatis à Concilio requisitam privatim per Cardinales, aut in Consistorio examinare. 3.356.3
- Papa cum transfert Episcopum de uno Episcopatu ad alium, potest & solet eum absolvere à vinculo prioris Ecclesie. 3.357.4
- Papæ solent uti S. Scripturæ testimoniis in sensu morali ad propria decreta confirmanda. 3.358.5
- Papæ nullum tempus præfixum est ad conferenda beneficia, quia non habet Superiorem, qui possit ejus negligentiam supplere. 3.347.53
- Papa potest quocumque ex vi majoris potestatis sibi semper reservata conferre, quin devolutionis ordinem expectare teneatur. 3.351.81
- Papa in beneficiis inferiorum conferendis uti potest non solum jure devolutionis, sed etiam jure præventionis. ibid. 82
- Papa solus deputare potest visitatorem sede vacante, nec id permissum est Capitulo, immò nec Archiepiscopo, nisi ob negligentiam, vel malitiam ipsius Capituli. 3.368.1
- Probatum. ibid. 2.3
- Vide Legitimitio.*
- Papæ absolutio, vide *Absolutio.*
- Papæ electio, vide *Electio.*
- Paralyssis.*
- Paralyssi, vel apoplexia laborantes irregulares sunt. Vide *Morbus Gallicus.*
- Paraphernarij.*
- Paraphernarij, & similes in inferioribus ministeriis Palatio Apostolico inservientes, & pensiones obtinentes, non tenentur deferre habitum clericalem. Vide *Familiaris.*
- Paritas.*
- Paritatis virtus pulcherrima est inter Episcoporum ornamenta. 1.69.1
- Parentes.*
- Parentes percipientes quam grave peccatum faciunt, ostenditur multis sacre Scripturæ locis. 3.60.106
- Parentes percipientes potest hæreditate privari. ibid. 107
- Parentum appellatione in præsentem materiam veniunt solum pater, mater, avus, avia, & alij ascendentes. 3.61.114
- Parentes graviter peccant, qui filios exponunt, si eos nutrire, & alere commode possunt. 3.65.147
- Parentes immediate consequi possunt eadem beneficia, quæ eorum legitimi filij habuerint. 3.210.17
- Parentes non possunt esse testes in causis filiorum, & de quibus filiis intelligatur, ibi declaratur. 2.394.53
- Parochia, & Parochialis.*
- Parochiarum divisio à Dionysio Pont. inæcepit. 3.38.15
- Parochiam acquirit quis ratione habitationis. 2.357.56
- Parochias duas habens unitas æquè principaliter, potest in qua maluerit residere. 3.91.82
- Parochias novas sine speciali Episcopi licentia non valet vicarius erigere. 3.115.76
- Parochias novas constituendi, etiam invitis Rectoribus, facultas Episcopis conceditur, ubi ob locorum distantiam ad divina officia audienda parochiani accedere non possunt. 3.120.1
- Parochiam dividere tanquam Sedis Apostolicæ delegatus potest Episcopus, etiam si subiecta sit Regularibus, ubi ob locorum distantiam ad divina officia audienda parochiani accedere non possunt. 3.211.6
- Parochiæ suæ interesse unusquisque tenetur pro audienda prædicatione, si commode id fieri potest. 3.291.34
- Parochia Episcopi dicitur tota diœcesis. 3.309.12
- Parochiæ ubi distinctæ non sunt, decimæ pertinent ad Episcopum. 3.345.37
- Vide Diœcesis.*
- Parochialis beneficij nomine quid veniat, ostenditur. 2.296.17
- Vide Beneficium.*
- Parochialis litigiosa concursu non confertur. 3.181.37
- Parochialis quando esset exigui redditus, aut nullus esset, qui velit examinari, vel ob dissidia, aut graviores rixas, absque concursu conferri potest. ibid. 38
- Parochialis absque concursu conferri potest quando nullus comparuit, aut nullus ex comparantibus vult subire examen. ibid. 39
- Parochialis pinguedo est causa sufficiens dismembrationis. 3.220.19
- Parochialem dividere potest Episcopus sine majori partis Parochianorum consensu. 3.221.4
- Parochialis separatio non est facienda ob locorum distantiam, quando in loco minimè difficili oratorium adesset, vel Ecclesia cum fonte baptismali. ibid.
- Parochialis Ecclesia, vide *Ecclesia.*
- Parochianus.*
- Parochianus non tenetur ad refectionem Ecclesie, si per eam forma antiqua mutaretur. Vide *Ecclesia.*
- Parochianorum simplici assertioni testificanti de fama bona statur. Vide *Testis.*
- Parochianus ut verè aliquis dicatur, debet habere animum constituendi in Parochia domicilium. 2.358.64
- Parochianus efficitur quis statim ac incipit habitare animo habitandi, nec ad hunc effectum opus est expectare ut quis majori anni parte in Parochia inhabitet. 2.359.77
- Parochiani ad fabricam Ecclesie reparandam compelli possunt, si ab hoc non supersint ipsius redditus, deducto necessario beneficiatorum alimento. 3.206.6
- Parochianus non tenetur contribuere ad fabricam Ecclesie noviter constructæ in loco opportuniore, ex quo vetus Ecclesia sufficiebat. 3.207.11
- Parochianus non tenetur ad refectionem Ecclesie, si per eam forma antiqua mutaretur. ibid. 12
- Parochus.*
- Parochi, seu Plebani in Castellis, & modicis civitatibus ab Episcopis ponuntur. 2.38.13.
- Parochi officium.*
- Parochi primam Tonsuram suis subditis conferre non possunt. 2.189.16
- Parochus eum vadit ad communicandum infirmum, debet portare duas Hostias consecratas, ut cum una communique infirmum, & aliam repotet honorificè, ut populus adoret. 2.352.5
- In Conimbricensi Episcopatu est constitutio, quæ præcipit haberi lumen accensum diu noctuque ante sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum. ibid. 6.
- Solemnitas venerabilis Sacramenti potius celebrari debet in Ecclesia Cathedrali, quam in alia, totius rei agenda auctoritate penes Capitulum manente. ibid. 7
- Parochus obligatur populum moneere, ut Missas frequenter, non tamen cogere potest, ut audiat in Parochia. 2.287.16
- Parochi non obligantur ad applicationem sacrificij pro populo singulis prædictis diebus, nisi juxta viri prudentis arbitrium. 2.288.23
- Parochi ab Ecclesiis arcere debent Musicas eas, ubi sive organo, sive cantu lascivum aliquid miscetur. ibid. 24
- Parochus non potest alicui Sacerdoti non approbato dare facultatem audiendi Confessiones suorum subditorum. 2.298.25
- Parochus proprius quoad sacramentalem confessionem ille dicitur, in cujus parochia penitentes habitant de præsentem. 2.299.31
- Parochus relinquens Curatum per commutationem, vel aliam causam, sit eligibilis in Confessarium virtute Bullæ. 2.300.34
- Parochus existens extra territorium potest absolvere parochianum suum confiteri volentem. ibid. 36
- Parochus potest Confessiones audire suorum subditorum in aliena diœcesi. ibid. 38
- De aliis Sacerdotibus approbatis ad audiendas confessiones in certo Episcopatu quid. ibid.
- Parochus peccat mortaliter assistendo matrimonio, absque præmissis denunciationibus. 2.352.4
- Parochus omittens unam denunciationem, si certus sit nullum subesse impedimentum, videtur à mortali excusandus. ibid. 5
- Parochus timore mortis omittens denunciationibus matrimonio assistens non peccat. ibid. 6
- Parochus auctoritate propria, & sine justa causa denunciationes omittens, suspendendus est ab officio per triennium. ibid. 7
- Parochus non peccat mort. si uno, vel altero die festo omittat denunciationes, dummodo inter unam, & alteram multos dies festos non interponat. ibid. 13
- Parochus, quoties timetur malitiosè matrimonium impediendum, non potest denunciationes omittere, ut fiant antequam consummetur, nisi dispensatio difficillimè obtineri possit. 2.353.20
- Parochus proprius ad matrimonium dicitur Parochus uxoris, si in ejus parochia contrahatur, & Parochus viri, si in viri Parochia fiat. 2.358.65
- Parochus ruralis non est proprius Parochus, quando rus, vel rectra

& Verborum.

recreationis gratiâ , vel ad paucos tantum dies colitur. *ibid.* 66

Parochi duo quoad matrimonium contrahendum possunt haberi, ubi quis dimidia anni parte in una Parochia, altera dimidia in altera habitat. 2.359.69

Parochus qui in vagorum matrimoniis non adhibet diligentiam, peccat mortaliter, sed matrimonium est validum. *ibid.* 74

Parochus quilibet potest interesse Matrimonio rari, etiamsi conjux unus non sit alienigena. *ibid.* 76

Parochus deferendum est quando attestatur de eo, quod spectat ad ejus officium. *ibid.* 77

Parochi presentia in matrimoniis necessaria, non tantum corporea, sed etiam moralis requiritur, cum intelligentia, & advertentia actus. 2.362.78

Parochi presentia quare hodie de essentia requiritur. *ibid.* 80

Parochi presentia pro forma actus exigitur, ita ut matrimonium contractum in presentia mille testium, eo absente nullum sit. *ibid.* 81

Parochi, vel testium presentia sufficit, quamvis vi interfuerint, dummodo intelligant consensum contrahentium. *ibid.* 82

Parochi presentia adducti dolose, & renuentis sufficit, dummodo intelligat, vel audiat, quamvis claudat aures, & nulla verba proferat. *ibid.* 85

Parochi presentia requiritur, ut nedum intelligere oporteat cum quid agitur, sed ut videat. *ibid.* 86

Parochi presentia sufficit, etiamsi ad alium finem vocatus, vel casu presentis sit. *ibid.* 88

Referuntur plures Doctores contrarium tenentes, quorum opinio non videtur improbabilis. *ibid.* 89

Parochi presentia, etiam irregularis, suspensa, vel excommunicati, quamvis non tolerati, sufficit. 2.363.90

Parochus interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, aut ejus Vicario, ne aliquos conjungat, validè matrimonio assistit. *ibid.* 93

Parochus, vel Sacerdos de illius licentia extra Parochiam, vel Episcopatum sine licentia Parochi, & Episcopi loci validè assistit matrimonio suorum Parochianorum. *ibid.* 95

Parochus, & testes in celebrandis conjugis non sustinent publicam alicujus officii auctoritatem. *ibid.* 96

Parochus in altera Parochia sine licentia Parochi, vel Episcopi loci assistens matrimonio suorum Parochianorum, cessante scandalo, non peccat, nec puniendus venit. *ibid.* 97

Parochi unus presentia sufficit, quando contrahentes sunt diversarum Parochiarum. *ibid.* 98

Parochus delegatus, vel viceturatus potest matrimonio assistere. *ibid.* 99

Parochus delegatus ad universam Parochiæ curam, potest delegare facultatem assistendi matrimonio. 2.364.100. & 2.365.115

Parochus quando presentis assumit Vicarium locantem operas, ut illum adjuvet, hic Vicarius non potest delegare. 2.364.102

Parochus habens injustum beneficii titulum, quandiu possessione non spoliatur, potest matrimonio assistere. *ibid.* 103

Parochus non Sacerdos validè matrimonium assistit. *ibid.* 105

Parochus assistens in peccato mortali, validè Matrimonio assistit. *ibid.* 106

Parochus proprius matrimonio interesse non valens, alium sui vice, & loco Sacerdotem substituere poterit. *ibid.* 107

Parochus fictè concedens facultatem assistendi matrimonio, illud non efficit invalidum. *ibid.* 109

Parochus irregularis, etiam excommunicatus non toleratus, potest validè dare alteri licentiam assistendi. *ibid.* 110

Parochus licentiam assistendi matrimonio non potest concedere Clerico non Sacerdoti. 2.365.112

Parochus potest concedere facultatem alteri Sacerdoti conjungendi sponfos non solum in propria Parochia, sed etiam extra illam. *ibid.* 114

Parochus proprius cogi potest ad assistendum matrimonio, si illi alioquin licitè intervenire nolit, vel licentiam alij Sacerdoti interveniendi concedere. *ibid.* 115

Parochi, & testium presentia defectus non est impedimentum dirimens sponsalia. 2.368.141

Parochus, vel quicumque alius Sacerdos Regularis, qui matrimonio clandestino interfuerit, incurrit pœnam triennalis suspensionis ab officio. 2.371.160

Parochus ob licentiam concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino, non incurrit censuram suspensionis. *ibid.* 163

Parochus triennio suspensus, si eodem durante triennio assistat alteri clandestino conjugio, suspendaturq; iterum triennio, an posterius triennium confundatur cum primo, vel incipiat completo priori. *ibid.* 164

Parochus tenetur interrogare contrahentes de mutuo consensu, alias si omittat, graviter peccabit. 2.372.168

Ad validitatem matrimonij non pertinet, ut Parochus assistens aliquibus verbis in ejus celebratione utatur. *ibid.* 169

Omissio verborum, Ego vos in matrimonium conjungo, &c. est pecc. mort. *ibid.* 170

Parochus curare debet ne contrahentes in peccato mortali ad Sacramentum matrimonij accedant. *ibid.* 171

Contrahentes matrimonium cum peccato mortali nondum deleta per contritionem, vel confessionem, idigni accipiunt Sacramentum, & peccant mortali, quatenus tantum recipiunt, non verò quatenus administrant, nec quatenus Concilij præceptum infringunt, cum consilium solummodo contineant. *ibid.* 172

Matrimonium an possit impediri donec contrahentes Orationem saltem Angelicam, & Dominicam didicerint, Symbolum Fidei, & præcepta Decalogi, ac Ecclesiæ, septemque peccata capitalia. *ibid.* 173

Parochus sub peccato mortali tenetur habere librum, in quo conjuges, testes, diem, mortem, & annum scribat. *ibid.* 174

Liber hic mortuis testibus, & Parochus, plene probat matrimonium contractum. *ibid.* 175

Parochus licet non sit proprius matrimonij minister, concurrat tamen ad illius validitatem, & aliquo modo illud administrat. 2.375.201

Parochus, & alius quicumque Sacerdos potestatem habens absolvendi à mortalibus, potest absolvere à censuris juris nemini reservatis. 3.40.283

Parochus habentes facultatem absolvendi à casibus reservatis Episcopo suo, potest absolvere penitentem alterius Episcopatus habentem peccata reservata suo Episcopo domicilij, vel originis, in cujus diocesi peccavit. 3.73.15

Parochi cur ita dicti. 3.89.65

Parochi in suis Ecclesiis debent residere, etiamsi beneficium sit modici valoris. 3.90.70

Parochi in Ecclesiarum domibus cogendi sunt habitare, quæ si non sint, in propinquiorebus intra Parochiarum limites. *ibid.* 71

Parochus tenetur in Parochia residere, etiamsi in illa tres, vel quatuor essent incolæ. *ibid.* 72

Parochus non habetur pro residente, si in civitate habitat ab Ecclesia sua tribus, vel quatuor miliaribus distante, quamvis dominicis, & festivis diebus ad illam accedat. *ibid.* 74

Parochus sine legitima causa, & licentia in scriptis habita non residens, mortiferè peccat, & fructus beneficii pro rata temporis, quo abest, suos non facit. 3.92.93

Parochus non satisfacit petens licentiam, jurans se gravem habere causam, quam non expediat manifestare. *ibid.* 98

Parochus habens licentiam per mendacium, in absentia fructus percipiens, eos restituere tenetur. *ibid.* 99

Parochus ultra duos menses absens potest cogi per Episcopatum ad restitutionem fructuum pro rata temporis absentia. *ibid.* 102

Parochi ob non residentiam quomodo beneficiis sunt privati. *ibid.* 105

Parochus absens ex justa causa, sive cum licentia, sive absque ea, tenetur relinquere substitutum Vicarium idoneum, & approbatum, qui pro se populo serviat, nisi absentia fiat per sex, vel octo dies. 3.93.106

Parochus, cui datus est coadjutor propter insufficienciam, non potest abesse à residentia. Vide *Residentia*.

Parochus indulgentias concedere non potest. Vide *Indulgentia*, *Episcopus*.

Parochi sicut ad animas curandas fuerunt instituti, ut illarum saluti invigilent, sic Medici ad curanda corpora constituti obstringuntur industria, consilio, & labore morbo laborantibus operam ferre. 3.365.45

Partes.

Partes possunt foro suo renunciare, & in alium Iudicem consentire. 3.325.1

Ratio multiplex specialitatis præstat, quare partes suo renunciare possunt, & in alium Iudicem consentire, ac clerici minimè sine Episcopi diocelani voluntate. *ibid.* 3.4.5

Pastor.

Pastores pro Episcopis. 1.7.9

Pastor circa oves debet assimilari gallinæ circa pullos. 1.58.17

Pastorum bonorum exempla quemadmodum tam potenter ad virtutem nos alliciunt, ita contra malorum longe potentius ad malum trahunt. 1.64.21

Pastor cum per abrupta graditur, ad præcipitia grex sequitur. 1.65.25

Pastoribus subesse malis nihil aliud est, nisi ut plebs populatâ prædonibus permaneat, & inde sumat interitum, unde protectionis debuit habere subsidium. *ibid.* 25

Pastor bonus omnibus se conformare, ac in se omnium transferre affectus debet. 1.95.9

Pastoris tres sunt voces, suavis, dulcis, & alta. *ibid.* 11

Pastor extrema duo cavere debet, ne aut exterioribus curis

Index Rerum,

- nimis deditus ab intimis corruat, aut solis interioribus occupatus, quæ foris debet, proximis non impendat. Vide *Pralatus*.
- Pater.*
- Pater filium habens Episcopum, ob ejus dignitatem gaudet nobilitatis prærogativa. 2.178.22
- Pater potest filio donare ad suscipiendos Ordines. 2.269.61
- Pater nolens filio volenti se promoveri justum patrimonium constituere, potest constringi juris remediis ut illud assignet. *ibid.* 63
- Pater vivens filium alere constringitur. 2.274.5
- Pater tenetur filio omnes expensas usque ad gradus adeptionem subministrare, qui de ejus licentia incæpit politionibus Musis operam navare. *ibid.* 7
- Pater qui patrimonium filio assignavit, tenetur de altero providere, si primum consumpsit filius. *ibid.* 12
- Pater qui dotem filie constituit, si illa amittatur, tenetur aliam iterum ei constituere. *ibid.* 13
- Pater vel mater non præsumitur qui filium non diligit. 3.61.109
- Salomonis Regis judicium pro cognoscenda matre ex duabus infantem postulantibus, refertur. *ibid.* 110
- Caroli Magni simile judicium refertur. *ibid.* 111
- Alphonso Aragoniæ Regi simile factum accidisse ostenditur. *ibid.* 112
- Patrem ad sui defensionem percutiens, vel occidens, non dicitur parricida. *ibid.* 116
- Patrem sine dolo percutiens, vel occidens, non punitur ut parricida. *ibid.* 118
- Pater exponens filium legitimum, & naturalem, vel naturalem tantum, arbitrio judicis est puniendus. 3.65.144
- Pater exponens filium, sive alius eo consentiente, vel ratum habente, amittit jus filiationis. *ibid.* 145
- Pater exponens filiam, licet perdat patriam potestatem, non ob hoc eximitur ab onere dotandi. *ibid.* 146
- Patrem læsæ majestatis crimen committentem tenetur filius denunciare. 3.324.57
- Patres, & fratres, qui filias, sororesque aut habitum religionis suscipere, vel votum, aut professionem emittere cogunt, excommunicationem incurunt. 3.445.6
- Patientia.*
- Patientiam sicut in electis operatur tribulatio, ita in reprobis, & damnandis tribulatio parit pusillanimitatem, pusillanimitas perturbationem, perturbatione desperationem. 1.59.22
- Patria.*
- Patria Ordinandorum investiganda, & cur. 2.219.9
- Patriarcha.*
- Patriarchæ, & Primates idem sunt, ac nulla inter eos datur differentia, licet diversa sint nomina, secundum unam sententiam. 1.33.6
- Patriarchæ propriè quatuor sunt, videlicet Antiochenus, Constantinopolitanus, Alexandrinus, & Hierosolimitanus, quia representant quatuor Evangelistas in Ecclesia Dei. *ibid.* 8
- Patriarchæ dicti sunt quasi Patres Patrum, seu Principes Episcoporum. *ibid.* 9
- Patriarchæ præcipui, & veri, quatuor sunt post Sanctissimum Papam, qui est Patriarcha Patriarcharum, videlicet Constantinopolitanus, Alexandrinus, Antiochenus, & Hierosolimitanus, & de quaternario numero. 1.112.1
- Patriarchæ ideo quatuor sunt post Summum Pontificem, quia quatuor Evangelistarum in Ecclesia Dei vices gerunt. 1.113.3
- Patriarcha unde dicatur, remissivè. 1.114.18
- Patriarcha ex autoritate sibi à Romano Pontifice concessa pallia Archiepiscopis concedit. *ibid.* 21
- Patriarchæ Crucem elatam ubique præferre liberè possunt, præterquam in urbe Romana, aut ubicumque Summus Pontifex, vel ejus Legatus de latere fuerit. 1.115.25
- Patriarchis jure ipso singulari prærogativa indulgetur, ut ad eos omisso medio in omnibus suarum provinciarum locis possit appellari. *ibid.* 28
- Patriarchæ Regibus, aliisque Principibus superiorem non habentibus æquiparantur. 1.116.30
- Patriarchæ Summorum Pontificum privilegiis, & prærogativis utuntur. *ibid.* 31
- Patriarchis Romani Pontificis insigniis, & ornamentis uti fas est. *ibid.* 32
- Patriarcharum jurisdictio in omnes Archiepiscopos, & Episcopos suos est ordinaria, & suprema. *ibid.* 34
- Patriarchæ possunt dispensare cum Episcopo, vel alio beneficiorum collatore sibi subiecto, qui ob malam beneficiorum collationem fuerat à Concilio suspensus. *ibid.* 35
- Patriarchæ etiam hodie non tantum ad bene esse, sed etiam de necessitate ad Concilium generale vocandi sunt. 1.117.39
- Patriarchæ Constantinopolitano quæ Metropoles, & Archie-
- piscopatus olim fuerunt subiecti, ostenditur. 1.136.11
- Patriarchæ Alexandrini sedes cur, & à quo Alexandria posita fuerit, ostenditur. 1.137.3
- Patriarchæ Alexandrinus quibus præsit provinciis. *ibid.* 4
- Patriarcham Alexandrinum cur Antiochenus non præcedat, ostenditur. 1.138.4
- Patriarchæ Antiocheno Sedes subiectæ referuntur. *ibid.* 8
- Patriarchæ Hierosolymitano quæ sedes Episcopales subiectæ fuerint, ostenditur. 1.140.5
- Patriarchæ minores qui. 1.142.1
- Patriarchæ minores inter Latinos sex. *ibid.* 2
- Patriarcha Aquileiensis cur ita dictus. *ibid.* 3
- Patriarchæ Bituricensis ubi fiat mentio, ostenditur. 1.143.9
- Patriarchæ suspenduntur si domos suas locent, vel sub alio titulo concedant ad sænus usurarium exercendum alienigenis. 3.491.25
- Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi suspenduntur, si domos suas locent, vel sub alio titulo concedant ad sænus usurarium exercendum alienigenis. *ibid.*
- Patriarcha, aut Legatus de latere absque speciali mandato Papæ Episcopum deponere non potest. 3.495.3
- de Patriarcharum pallio, vide *Pallium*.
- Ecclesia Patriarchales.*
- Patriarchales tres tantum Ecclesiæ à principio fuerunt. 1.113.3
- Patriarchalis dignitatis titulus Romanæ, Alexandrinæ, & Antiochenæ Ecclesiis à principio datus fuit, habito respectu ad honorem Cathedralis Beati Petri. *ibid.* 13
- Patriarchalis prærogativa & dignitas primò, & immediatè pendet ex Summorum pontificum, & Conciliorum autoritate. 1.114.17
- Patrimonium.*
- Patrimonij vocabulo intelligitur non solum quidquid ex patris bonis filio obvenit, verum etiam omne id quod aliunde, & quamvis ex causa illi delatum est. 2.268.52
- Patrimonij quantitas arbitrio prudentis debet taxari. *ibid.* 54
- Patrimonium super re immobili constitui debet. *ibid.* 55
- Patrimonij ad titulum, quod consistat in censu tam vitalicio, quam perpetuo, & redimibili, potest quis ordinari. *ibid.*
- Patrimonium super rem certam constituendum est, & non sufficit quod quis sit Musicus, Magister Grammaticæ, Pictor, aut alterius licitæ professionis, ex qua tantum quærit, quod sit sufficiens ad vitæ sustentationem. 2.270.71
- Patrimonium non habens potest cum penuria Sacerdotum existit, ad sacros Ordines promoveri, dummodo adsit, qui illi spondeat necessaria subministrare. *ibid.* 73
- Patrimonij alienatio, ad cujus titulum fuit quis promotus, est invalida. 2.271.77
- Patrimonium ut alienari, sic vendi non potest. *ibid.* 78
- Patrimonium non potest hypothecari. *ibid.* 85
- Patrimonium præscribi non potest tempore ordinis. *ibid.* 87. & 89
- Patrimonij bona, ad cujus titulum fuit quis ordinatus, habent privilegia quæ conceduntur à jure bonis Ecclesiasticis. 2.272.91
- Patrimonium donans alicui rectè potest opponere conditionem de eo reddendo, cum ordinatus habuerit beneficium sufficiens, vel aliàs unde vivere possit. 2.277.31
- Patrimonium per ordinationem dans, vel alienans, quamvis peccet mortaliter, & castigari possit per Episcopum, nullam incurrit suspensionem. *ibid.* 32
- Patrimonium habens Episcopus an possit illud conservare, & redditus Ecclesiasticos in usus profanos expendere. 3.507.36
- Vide Titulus.*
- Patrimonij alienatio, vide *Alienatio*.
- Patrinus.*
- Patrinus potest esse minor baptizato. 2.343.39
- Patrinos plures adhibens ultra permisos, peccat mortaliter. *ibid.* 44
- Patrini plures duobus baptizatum de Baptismo suscipientes, contrahunt omnes cognationem. *ibid.* 45
- Patrines tenentur patrinos designare, & illis non designantibus, poterunt tunc parochi. *ibid.* 47
- Contractus requiritur, ita ut eo deficiente, compaternitas non contrahatur. *ibid.*
- Patri nisi nulli designentur, & multi simul tenendo tangerent baptizatum, omnes fierent cognati. 2.344.48
- Patrinus in Confirmatione debet esse alius ab eo, qui tenuit in Baptismo. *ibid.* 51
- Patrinus potest matrimonium contrahere cum ea, cum qua simul alienum filium suscipit. *ibid.* 58
- Patrocinium.*
- Patrocinium suscipere etiam pro miserabilibus personis invitus cogitur Advocatus. 3.306.34
- Vide Advocatus.*
- Patronatus.*
- Patronatus ubi per errorem coram Ordinario præsentaverit, cum

& Verborum.

eum deberet presentare coram inferiore, ex prescriptione, vel privilegio, quamvis lapsus sit tempus ad presentandum, poterit iterum presentare ex justa causa ignorantiae, coram habente instituere. 3.245.141

Patronus.

Patronus si non dedit sufficientem, dotem pro Ecclesia sui juris patronatus, ipse ad hoc tenetur, quamvis sine dote Episcopi auctoritate fuerit edificata. 3.207.16.

Patroni consensus exigitur ut Episcopus Ecclesiam sui juris patronatus venire possit. 3.214.19

Patroni consensus in unione non praesumitur, nec de eo statuitur assertioni Episcopi. ibid.

Patronorum interest videre ne habeant Rectorem eis odiosum, & non acceptum. 3.225.21

Patronus in habitu habet jus presentandi, illud tamen non habet in actu, nisi a tempore vacationis. 3.243.5

Patroni semper possunt presentare ad beneficium sui juris patronatus quomodocumque vacet. ibid.15

Patronus ad beneficium, in quo habet jus patronatus, poterit per Episcopum vocari, & institui. 3.250.90

Patroni plures possunt ex seipsis unum nominare, & presentare ad Ecclesiam sui juris patronatus. ibid.91

Patronus non potest cum compatronis seipsum presentare, sed presentationi de se factae consentire. ibid.92

Patronus absens potest per literas facere presentationem personae, quae cum eisdem Episcopo se personaliter representet. 3.252.116

Patronus ubi per errorem coram Ordinario presentaverit, cum deberet presentare coram inferiore, ex prescriptione, vel privilegio, quamvis lapsus sit tempus ad presentandum, poterit iterum presentare ex justa causa ignorantiae, coram habente instituere. 3.255.141

Patronus laicus non autem Ecclesiasticus, potest intra quadrimestre ante Episcopi institutionem variare, & plures successive presentare. 3.256.151

Patronus clericus potest variare, & alterum presentare, sicut laicus, quando presentat ratione sui patrimonij. ibid.152

Patroni laici possunt variare, etiam si procedatur per viam scrutiny publicato scrutinio, vel etiam si sit patronus ex privilegio, prescriptione, aut alio modo, vel patronatus pertineat ad collegium, vel universitatem laicorum. ibid.156

Patronus laicus sicut potest variare, ita ejus procurator, nisi haberet tantum potestatem limitatam ad unum presentandum. ibid.157

Patronus qui presentavit primo unum idoneum, & postea alium indignum, non punitur, quia tunc Episcopus primum instituet. 3.257.160

Patronus potest semel, aut iterum quos vellet cumulando presentare, non autem tertia, vel quarta vice. ibid.161

Patronus Ecclesiasticus non potest variare, ita nec ejus procurator sive cessionarius. 3.258.163

Patronus Ecclesiasticus si post primum presentatum, postea variando alium presentaverit, prima presentatio attenditur, dummodo non presentaverit indignum. ibid.164

Patroni si suam labi tempus praescriptum ad presentandum & non presentaverint potest Episcopus eo transacto liberè de Rectore Ecclesiae in Ecclesia providere. ibid.168

Patrono non labitur tempus datum ad praeservandum, si bona fide presentavit coram non habente jus instituendi. 3.548.61

Patrono negligente intra tempus sibi praestitutum ad presentandum in beneficio, devolvitur jus conferendi ad instituentem. 3.49.65

Et procedit etiam in patronis Regularibus. ibid.66

S. Paulinus

S. Paulinus Nolensis Episcopus amplissimas divitias suis pauperibus largitus fuit. 1.85.18

Paulus Apost.

Paulus Apost. non Episcopatus cupiditatem, sed honestum illius munus, atque opus laudare voluit 1. ad Timoth. 3. 1.57.5

Et cur 1. ad Timoth. 3. loquatur tantum de Episcopis, & Diaconis, non vero de Sacerdotibus, ostenditur. 1.34.20

Paulus Apost. perpetuum coluit coelibatum. 1.79.12

Pauper.

Pauperibus quando aliquid relinquitur in genere, non debetur canonica portio Episcopo, nisi relinquatur pauperibus certi loci. 3.343.21.

Pauper quis dicatur. ibid.

Peccatum.

Peccatum grave est cum facto patrimonio, vel beneficio ordinari. 2.269.58

Peccatorum plenissimas condonationes solus Papa concedit. 3.11.46

Peccatum mortale non impedit promovendum, nec sufficit ad repellendum electum, nisi irregularitatem inducat, vel

talem infamiam praeseferre, ut morum honestatem tollat. 3.81.32

Peccati ratione efficitur laicus de jurisdictione Episcopi. 3.322.17

Pecunia.

Pecuniae ac bona mobilia Monasteriis acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, qualiter debeant investiri, ex decreto S. Congr. 2.337.17

Pecunia qui prius us fuerint, ostenditur. 3.54.53

Pecunia regulariter est de rebus, quae servando servari non possunt, quia retenta nihil operatur. 3.381.40

Pecunia, quae est destinata ad emptionem stabilium censuum, vel mobilium pretiosorum, connumeratur inter immobilia, vel mobilia pretiosa, & tunc non potest alienari sine solemnitate. ibid.41

Pecunia minoris comparandorum praediorum causa destinata, absque decreto alienari non potest. ibid.42

Pecuniae magnae quantitas, quae est in Ecclesiae proprietate, non in fructu absque assensu Apostolico alienari non potest. ibid.43

Pecunia in banchis camporum posita censetur jure rerum immobilium. ibid.44

Pecunia quae servatur pro aliqua futura necessitate, vel pro constituendo magis patrimonio, aut pro locatione ad pompam censetur jure rerum immobilium. 3.382.45

Pecunia ad aliquem ulum legata, si ad illum non sufficiat, potest per Episcopum in alium converti. 3.329.7

Pedagogium.

Pedagogia nova, & gabellas imponentes, vel eas augentes excommunicantur in Bulla. 3.13.22

Compellentes personas Ecclesiasticas ad pedagogia, guidagia, &c. 3.3.213

Pedes.

Pedes Episcopi in consecratione quare calcantur, & interioribus quibusdam tunicis induantur. 1.28.8

Pensio, & Pensionarius.

Pensionis causa nullus subicitur Praesuli, ut ab eo promoveatur. 2.197.57

Pensionem habens solitam concedi clerico, fori privilegio gaudet. 2.233.8

Pensionis ad titulum potest quis ordinari, dummodo ad honeste ipsum sustentandum sufficiens sit, si Episcopus judicaverit assumendum. ibid.

Pensiones per contractum matrimonij extinguuntur. 2.451.12.

Pensiones annuas in beneficiis constituere, & constitutas transferre, vel jus eas redimendi concedere, solius est Summi Pont. ibid.

Pensio imposita super Canoniatu, dum Canonicus fuit suspensus, debet solvi per Capitulum. 3.101.177

Pensionem super beneficiis, ubi Episcopo potest, sine ejus speciali mandato nequit Vicarius imponere. 3.115.77

Pensiones vacant per promotionem ad Episcopatum. 3.148.73

Pensio reservata super beneficio, non comprehenditur sub reservatione regulae nonae Cancellariae, nisi constitueretur ad particulare alicujus commodum super fructibus alicujus Ecclesiae, ut deinceps sit beneficium Ecclesiasticum. 3.158.150

Pensionem habens, & incedens in habitu, & tonsura, gaudet fori privilegio. ibid.151

Pensio Ecclesiastica per contractum matrimonium amittitur. 3.166.206

Pensio illius, qui tonsuram, & habitum clericalem non assumit, vacat ipso jure. 3.168.217

Pensio non potest obtineri, nisi ab habente aetatem quatuordecim annorum. 3.188.79

Pensionem habens super beneficio Ecclesiastico, & fructibus ejus impositam, pro rata ad ejus Ecclesiae reparationem tenetur. 3.208.18

Pensionem super beneficio resignato in favorem tertij non potest pater imponere solvendam filio illegitimo. 3.211.25

Pensionem, quam parens obtinuit, vel aliam super parentis beneficio non prohibetur filius illegitimus habere. ibid.26

Pensio potest transferri in filium illegitimum a parente facultatem habente illam transferendi. ibid.27

Pensionem ex justa causa potest Episcopus reservare, & imponere. 3.225.13

Pensio ab Ordinario imposita, causa non justificata, est nulla, non simoniaca. 2.137.2

Pensionem Ecclesiae imponere absque Capituli consensu non potest Episcopus. 2.338.8

Pensiones invalidae sunt absque justa causa ab inferioribus impositae. ibid.10

Pensionem Episcopus in causa quo reservare potest, reservatio tunc tantum fiet usque ad vitam onerati. ibid.11

Pensiones imponendi facultas concessa Episcopis, legitima causa existente non est derogata, ex Constitut. Pij V. contra confidentias. 3.329.14

Pensionum

Index Rerum,

- Pensionum ratione à S. R.E. Cardinalibus obtentorum an excusatum solvi debeat. 3.352.63
- Pensio non solet imponi in Episcopatibus, quorum fructus non excedunt valorem mille ducatorum. 3.499.11
- Pensio non solet imponi in Episcopatibus, quorum fructus non excedunt valorem ducatorum mille. 3.520.13
- ad Pensiones decursas an titularis, & quando teneatur, pro tempore quo intrusus fructus percepit. ibid.15
- Pensio, cujus solutionis dies venit post mortem pensionarij, quomodo solvenda sit. ibid.16
- Pensio est onus reale, & coherens beneficio. 3.520.1
- Vide Reparatio, Successor.*
- Pensionarius.*
- Pensionarius tenetur pro rata pensionis solvere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij, ac proinde contribuere Seminario, sive illud erectum sit ante reservationem pensionum, sive post. 3.294.12
- Pensionarius an tenetur ad subsidium charitativum, ostenditur. 3.351.52
- Pensionarius agere potest hypothecaria contra successorem in beneficio, super quo fuerit imposita pensio. 3.520.4
- Pensionarij in electione erit, vel agere contra beneficij possessorem, vel contra heredem defuncti prædecessoris, in casibus in quibus hæres est obligatus, sive contra prædecessorem in beneficio, si adhuc vivit. ibid.5
- Pensionarius in casu quo agat contra successorem in beneficio, idemmet successor habebit actionem contra suum prædecessorem si vivit, vel ejus hæres. ibid.6
- Pensionario datur actio contra successorem in beneficio pro terminis decursis si diligentia præcessissent contra ipsummet successorem. ibid.8
- Perangaria.*
- Perangaria quid sit, vide *Angaria.*
- Percussio.*
- Percussio quando est levis, Episcopi excommunicatos pro violenta manuum injectione in Clericos absolvere possunt. 2.26.2
- Percussio levis quæ dicatur. ibid.3
- Percussio levis non dicitur, quæ in foro, platea, vel alio publico cum scandalo fit. ibid.5
- Peregrinatio.*
- Peregrinatio in templum B. Virginis Lauretanæ an sit etiam ex reservatis Summo Pontifici. 2.390.3
- Peregrinus.*
- Peregrini, & ignoti ordinari non debent. 2.225.52
- Peregrinus Clericus sine commendatitijs sui Ordinarij literis ab ullo Episcopo ad divina celebranda, & Sacramenta administranda non est admittendus. 2.278.1
- Peregrinus non habens commendatitias literas, nec fidem faciens de sua ordinatione, nullo jure est suspensus, sed potest seculo scandalo celebrare. ibid.3
- Peregrini Sacerdotes ne celebrent in Ecclesijs Regularium potest Episcopus prohibere, nisi prius ab ipso Episcopo visis literis commendatitijs admitti fuerint. ibid.8
- Peritia.*
- Peritiam secularium negotiorum oportet Episcopos habere. 1.74.7
- Perjurium, & Perjurus.*
- Perjurium est mendacium juramento firmarum. 3.51.18
- Perjurium cum juramento assertorio semper, & indistinctè est peccatum mortale. ibid.19
- Perjurium quàm grave sit peccatum, ostenditur. 3.52.35
- Perjurium est gravius adulterio. ibid.37
- Perjurium homicidio gravius est. 3.53.41
- Perjuria apud varias nationes quibus pœnis puniebantur, ibid.42
- Perjurus quamvis emendatus, non potest à se abolere infamiam. 2.433.24
- Perjurus non satisfacit si dicat se falsum deposuisse, quia tunc ei fides non adhibetur, quamvis sit in articulo mortis. 3.52.36
- Perjuri puniuntur pœna depositionis ab ordine. 3.54.43
- Perjuri beneficijs Ecclesiasticis obtentis privantur. ibid.44
- Perjuro facta collatio est nulla. ibid.45
- Permutatio.*
- Permutare potest quis coram Ordinario, quamvis nondum adeptus sit possessionem. 3.325.16
- Permutari non potest beneficium litigiosum super quo penderis, nisi esset super privatione beneficij. ibid.19
- Permutari possunt coram Episcopo beneficia jurispatronatus, accedente patronorum consensu. ibid.20
- Permutari coram Ordinarijs possunt reservata beneficia, non tamen conferti. 3.226.25
- Permutatio an ex justa causa facta præsumatur. 3.227.45
- Permutatio beneficij, ad cujus titulum fuit quis promotus, non facta de hoc mentione, nulla est. 2.267.43
- Permutare tacendo ordinationem, ac titulum, tutus est in foro conscientia, illud quod habuit ex causa permutationis, erit æquivalens. ibid.44
- Permutatio beneficiorum simpliciter fieri potest coram Episcopo, vel alio superiore ordinario. 3.224.9
- Beneficium in una diocesi situm, si permutetur cum alio alterius diocesis, requiritur in ea permutatione utriusque Episcopi, ad quos illa beneficia spectant, autoritas, & consensus. ibid.10
- Permutari possunt beneficia coram Episcopo in quolibet anni mense. ibid.11
- Permutatio coram Ordinario faciendæ non requirit mentionem de obtentis. ibid.12
- Permutatio coram Ordinario simplex, non verò triangularis fieri debet. 3.225.13
- Episcopus quando beneficia permutata sunt inæqualia, potest ex officio mādare cessante pacto, quod recipiens beneficium pinguius solvat aliquam pensionem suo tempore duraturam. ibid.14
- Permutationis forma coram Ordinario faciendæ constituitur. 3.229.51
- Permutatio beneficiorum an ob læsionem rescindi possit, remissivè. ibid.54
- Permutatio facta de beneficio jurispatronatus sine patroni consensu, venit annullanda. 3.243.10
- Permutatio inter Rectores Ecclesiarum de bonis Ecclesiasticis licitè fieri potest. 3.383.55
- Permutatio bonorum Ecclesiæ an & quando valeat sine beneplacito Sedis Apost. remissivè. ibid.
- Perfa.*
- Perfa sacrorum ministros corpore integros admittebant. 2.426.3
- Persona.*
- Persona inquirenda, id est, an sit corpore vitiatum, quia truncum, aut vitiatum corpus habens, ad Ordines non admittendus. 2.219.10
- Personæ publicæ quando excommunicationem Papalem incurrant. 3.29.187
- Personæ potentes in quibus usurpatio jurispatronatus præsumitur, sunt Imperator, Reges, Infantes, Barones, alique magnates, prout in quolibet de familia Romana Vrsinorum, vel Columnæ. 3.248.65
- Pestis.*
- Pestis causa qui abfuerit, quotidianas distributiones non lucratur, nisi consuetudo sit ut darentur absentibus ex legitima causa. 3.100.170
- Petrus Apost.*
- Petro & ejus Vicario dedit Christus Dominus jus, & potestatem instituendi, & creandi omnium Ecclesiarum Episcopos. 1.3.7
- Petrus uxorem habuit, & ex ea filiam Petronillam. 1.68.7
- Petrus divina providentia labitur in peccatum, ut duriorem sententiam proprii casus intuitu temperet, tum ut qui sibi antea infirmus fuerat fieret omnibus firmamentum. 1.95.10
- Petrus inter Apostolos primus ab Evangelistis recensetur, & à Christo Domino inter eos singulariter ut caput designatur. 1.119.1
- Petrus mittens se in mare ad Dominum, quid designaverit ostenditur. 1.120.3
- Petrus ad Apostolatam ante Andream fratrem, Ioannem, & Iacobum vocatus fuit. ibid.4
- Petrus variè nominatus à pluribus. ibid.
- Petrus post Ascensionem Domini, velut successor ipseus cœpit regere Ecclesiam. ibid.5
- Petrus 15. Kalen. de Februar. anno Christi 44. Romam venit. 1.121.7
- Petrus Cathedram Sacerdotalem Romæ tenuit annis 25, & an toto hoc temporis spatio in Vrbe permanserit, ostenditur. ibid.8
- Petrus jussu Domini Romæ Sedem Pontificiam fixit. ibid.10
- Vado Romam iterum crucifigi, respondisse Dominum Petro Vrbe fugienti, qui affirmavit, ostenditur. 1.122.11
- Petrus Pontificatum, & regimen totius populi Christiani à Christo accepit. 1.123.45
- Petrus Antiochiæ primùm Sedem fixit anno à nativitate Domini. 35. 1.128.5
- Petrus in urbibus, in quibus apud Ethnicos erant primi eorum flamines & prima judiciaria potestas, instituit, ut Primates præessent. 1.147.10
- Petrus Bracharenfis.*
- Petrus primus Bracharenfis Episcopus divinitus creatus à S. Iacobo Apost. qui multis jam sæculis defunctus fuerat, & ad tam præclarum munus obeundum à mortuis suscitatus. 1.49.21
- Refertur fragmentum quoddam S. Athanasij. ibid.22
- Petrus primus Brachar. Episcopus, quem S. Iacobus suscitavit ut cum in Bracharensi Sede collocaret, fuit antiquus Propheta, cui nomen Samuel, vel Malachias, filius Viæ Prophetae

& Verborum.

Prophetæ, de quo Hierem. 2. ibid. 24
 Samuel hic venit cum transmigratis in Hispaniam, duce Nabucordan, vel Pyrrho Hispaniarum præfecto, ante adventum D. Jacobi 624. annis. ibid. 25
 Petrus discipulos instituit. ibid. 16
 Petrus primus Bracharæ Episcopus martyrij palmam consequutus fuit anno Christi 44. 1.151.40
 Petrus Barbosa Regius Consiliarius, ac Regni Portugalliar Cancellarius maximus laudatur. 1.152.55
Pharmacopola.
 Pharmacopolæ vendentes medicinas adulteratas, quas pœnas incurrant 3.54.52
Physiognomia
 Physiognomia apprimè utilis est ad capiendam de aliquo præsumptionem. 2.246.7
Pileus.
 Pilei quadrati sanctæ Crucis signum denotant; rotundi verò virtutum omnium perfectionem indicant. 2.215.6
Pirata.
 Piratæ, aut quæ eorum receptores, & fautores excõmunicantur in Bulla 3.13.60
Pisanus.
 Pisanus Archiepiscopus quarum provinciarum Primas dicatur, ostenditur. 1.143.10
 Pisanæ civitatis Episcopatus antiquissimus est. ibid. 11
Pitantiæ.
 Pitantiæ taxatio pro sacrificio Missæ est justa, quæ in qualibet regione communi consuetudine recepta, & approbata est. 2.284.3
Piæ Causa.
 Piis causis relicta solvi possunt Hospitalibus & Confratris, etiam sine Episcopi autoritate institutis. Vide *Legatum.*
Pius V.
 Pius V. in blasphemos quomodo inquitendum, & animadvertendum sua const. sancivit. Vide *Blasphemia.*
Plebani.
 Plebani non omnes sunt Parochi, sed illi tantum, qui majus habent beneficium. 1.38.14
 Vide *Parochus.*
Plebs.
 Plebs vocari non debet in unione faciendâ, nisi allegaret causam rationabilem ne fieret unio. 3.217.37
Plenum jus.
 Pleno jure dicantur Ecclesiæ ad aliquem pertinere, quando utroque jure, id est, spiritualibus, & temporalibus, & eidem subjactæ sunt. 3.342.13 & 360.4
Plurale.
 Pluralis locutio duorum numero est contenta. 3.244.32
Poculum.
 Pocula, vel carmina amatoria, an vim aliquam habeant naturalem homines invitos allicendi ad amandum, remissivè. 3.6.2.126
Podagra.
 Podagræ ob satietatē ac aucta edulia hoc tempore nascuntur. 1.69.6
 Podagra, & scabie laborantes nimiam inducentibus deformitatem, irregulares fiunt. 2.429.44
Pœna.
 Pœnam Constitutionis Sixti V. evadunt deferentes pallium talare, quamvis toga non sit talaris, nec genua tangat. 2.216.15
 Pœnæ à Sixto V. impostæ contra promoventes aliquem ad sacros Ordines sine titulo, quæ. 2.273.1
 Restrictæ sunt à Clemente VIII. & redactæ ad terminos juris communis, ac Constit. II & Concil. Trident. ibid. 2
 Pœna quæ incurrantur ab ordinato sine titulo. 2.275.24
 Pœnæ contra Clericos crimen sodomiar committentes à Pio V. inflictæ non comprehendunt exercentes vitiū bestialitatis. 2.436.22
 Pœnas ob simoniam in Ordine, vel beneficio contractam remittit Papa. 3.11.19
 Pœna quæ imponi solet ab Inquisitoribus pro hæreticalibus blasphemis, ostenditur. 3.58.90
 Pœna contra obrinentes canonicatus, & non residentes, non procedit in Canonico simplici carente præbenda. 3.97.147
 Pœnarum gradus præscripti à Concilio contra non residentes, necessario servandi sunt: antequam deveniatur ad punitionem, aliàs erit nulla. ibid. 148
 Pœnam contra non residentes potest Episcopus ante sententiam minuere, vel augere, sed non in totum tollere. ibid. 151
 Pœnas corporales in pecuniarias non potest convertere Vicarius generalis. 3.117.120
 Pœnæ ordinariæ in visitatione non sunt imponendæ, sed tantum extraordinariæ. 3.269.30
 Pœna quæ sit impostæ contra Episcopum visitatione præter procuratorem ab Ecclesiis aliquid muneris accipientem, ostenditur. 3.271.44

Pœna imposta contra imprimentes libros absque requisita licentia, quæ sit, ostenditur. 3.362.12
 Pœna contra alienantes Ecclesiæ bona absque solemnitatibus requisitis, quæ sit in Extravaganti Ambitiosa, de rebus Ecclesiæ, constituta, ostenditur. 2.382.47
 Pœnam pecuniariam indicere possunt Episcopi, eamque sibi, vel Cameræ suæ applicare. 3.475.18
 Pœnas pecuniarias sibi Episcopus retinere non debet, sed in pios usus erogare nisi sit admodum pauper. ibid. 19
 Pœnarum nulla portio potest assignari de postario earundem pœnarum, nec in restorationem carcerum Episcopaliū, nec pro vestendis Apostolis, &c. ibid.
Pœnitens.
 Pœnitentes publicè in Missa recõciliate Sacerdos simplex sine licentia Episcopi non potest. 1.169.42
 Pœnitentes solemniter ordinari prohibentur. 2.223.42
 Pœnitentes sæculari judicio sunt subjecti, neque aliquo fori privilegio gaudent. 2.239.45
 Pœnitens qui virtute Iubilæi, vel alterius privilegij facultatem habent eligendi Confessarium approbatum ab Ordinario, non potest eligere Confessarium approbatum ab Ordinario alterius diocesis. 2.299.33
 Pro contraria sententia referunt Doctores. ibid.
 Pœnitens confessus cum Sacerdote et communicato communiter occulto sibi tamen non ignoro, ex parte materiæ valide facit Sacramentum. 2.305.59
 Pœnitentes publici donec peracta pœnitentiâ reconcilientur, possunt esse susceptores. 2.341.37
 Pœnitentes solemniter infamæ notâ laborant. 2.431.6
Pœnitentiæ.
 Pœnitentiæ publicas injungere, & solemniter pœnitentes absolvi possunt Episcopi. 1.171.83
 Pœnitentiâ solemnem faciens, etiam illa peracta prohibetur ordinari; non sic pœnitentiâ publicam faciens. 2.432.7
 Pœnitentiæ publicas imponere, & pœnitentes reconcilare sine speciali mandato, Vicario generali non licet. 3.116.87
 Pœnitentiâ solemnem peragentem scienter ordinans, suspensionem incurrit per annum à celebratione. 3.490.15
Pœnitentiale.
 Pœnitentiale forum in loco delicti quis non sortitur. 2.296.37
 Pœnitentialis præbenda vacante in mense Apostolico, vel si adsit alia reservatio, seu affectio, tunc electio, & collatio pertinet ad Papam ratione reservationis. 3.117.13
 Pœnitentialis præbenda postquam est effectum sortita, nec potest optari, nec Pœnitentiarius etiam valet optare, nec retentio, nec dimisso officio. 3.129.35
 Pœnitentialis præbendæ erectio non habet locum in ea quæ vigore statuti à sequenti Canonico optatur, sed illa præbenda, quam dimiserit Canonicus, qui novissimè optat, huic muneri affecta, & unita remanet. ibid. 36
Pœnitentiaria.
 Pœnitentiariæ Romanæ officiales pro expeditione aliquid etiam sponte oblatum accipientes incidunt in excommuni. Papalem. 3.52.37
 Pœnitentiaria per Episcopum erecta cum unione præbendæ proximè vacaturæ, talis unio non comprehendit præbendam vacantem in mense Sedi Apostolicæ reservato. 3.127.3
 Pœnitentiari vacans Sede Episcopali vacante, non potest provideri à Capitulo, quamvis collatio præbendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, ibid. 17.
 Pœnitentiariæ vacantis Sede Episcopali vacante electio & collatio pertinet ad Papam, etiam seclusa reservatione, & non est reservanda futuro Episcopo. 3.128.18
 Pœnitentiarius potestatem quam habet absolvendi aliis delegare seu committere non potest. ibid. 22
 Pœnitentiaria potest resignari etiam in favorem, & cum reservatione pensionis. 3.129.34
 Pœnitentiariæ præbendæ collatio ab illis fieri debet, ad quos apertè spectabat, ibid. 35
Pœnitentiarius.
 Pœnitentiarij Officiales, qui in expeditionibus sibi interdictis se intromittere quoquo modo præsumunt. 3.37.256
 Pœnitentiarius electus vigore Concilij non habet auctoritatem absolvendi à castibus Episcopo reservatis. 3.74.16
 Pœnitentiarius dum Confessiones audit, censetur pro præsentem in choro. 3.99.160
 Pœnitentiarium cum unione præbendæ proximè vacaturæ in sua Cathedrali Ecclesia debet Episcopus instruere, modo id commodè fieri possit. 3.126.1
 Pœnitentiarij officium, & electio personæ ad solum Episcopum absque consensu Capituli spectat. 3.127.2
 Pœnitentiarius debet esse Magister, vel Doctor, aut Licentiatus in sacra Theologia, vel jure Canonico, seu aliàs qui aptior pro loci qualitate reperiat. ibid. 4
 Pœnitentiarius Canonicus debet esse in ætate quadraginta annorum. 3.127.7
Pœnitentiarius

Index Rerum,

- Pœnitentiarius** ab Episcopo cum unione præbendæ proximè vacaturæ institutus, officium exercere, ac pœnitentiariæ inservire tenetur, & interim quo vocat præbenda, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro, nec distributiones quotidianas percipere potest, & sedere debet in loco sui Canonatus cum illum fuerit assecutus. *ibid.* 10
- Pœnitentiarij** in electione non potest Capitulum se intromittere, etiam Episcopo absente. *ibid.* 14
- Pœnitentiarij** electio pertinet ad solum Episcopum, vel eo absente ad Vicarium suum, cui Episcopus in specie delegaverit hanc facultatem. *ibid.* 15
- Pœnitentiarij** electio non facta per Episcopum, vel per ejus Vicarium intra semestre à die notitiæ vacationis, devolvitur ad Capitulum. *ibid.* 16
- Pœnitentiarius** eo ipso quod est institutus, habet à jure, & Concilio facultatem audiendi Confessiones, & jurisdictionem ad absolvendum à peccatis absque alia Ordinarij licentia. 3.128
- Pœnitentiario** quilibet confessus peccata satisfacit præcepto cap. omnis utriusque sexus, de pœnit. & remiss. *ibid.* 20
- Pœnitentiarius** institutus pro audiendis confessionibus unius diœcesis, non potest eas audire in alia, etiam habentium Bullam, vel licentiam sui Parochi. *ibid.* 21
- Pœnitentiarius** potestatem, quam habet absolvendi, alijs delegare, seu committere non potest. *ibid.* 22
- Pœnitentiarius** à casibus, quos Episcopus expressè sibi reservavit, absolvere non potest. *ibid.* 23
- Pœnitentiarius** non potest casus Episcopo reservados, & ab eo sibi commissos, alijs subdelegare. *ibid.* 24
- Pœnitentiarius** ad audiendas Confessiones semper paratus debet existere, nec potest pœnitentes recusare, quia si hoc faciat, poterit ab Episcopo puniri. *ibid.* 26
- Confessiones** integras, & non solos casus reservados tenetur Pœnitentiarius audire. *ibid.* 27
- Pœnitentiarius** horis opportunis loco, & sede Episcopi, ad quem hoc pertinet, pro arbitrato peccata confiteri volentibus sui copiam facere tenetur. *ibid.* 28
- Pœnitentiarius** virgam, seu bacchetram in manu, sicut in urbe tenere non debet, præcipuè in locis ubi hoc non est in usu. *ibid.* 29
- Pœnitentiarius** dum audit Confessiones in Ecclesia, sive in confessionario, sive extra, habendus est pro præsentem in choro, pro illo tempore duntaxat quo actualiter eas audit. *ibid.* 30
- Pœnitentiarius** dum Confessiones actualiter audit, non solum habetur pro præsentem in choro ad lucrandas quotidianas distributiones, sed etiam elemosynas ipsas, quæ distribuuntur inter Canonicos pro associandis, & sepeliendis defunctorum cadaveribus, &c. *ibid.* 31
- Pœnitentiarius** non habebitur pro præsentem in choro, si extra Ecclesiam Confessiones audiat, etiam infirmorum *ibid.* 32
- Pœnitentiarius** non tenetur ad majorem residentiam, quam alij Canonici, dummodo non absit tempore quo frequentius pœnitentes accedunt, & diebus festis solemnibus. *ibid.* 33.
- Pœnitentiarius** Canonicus Ecclesiæ Cathedralis debet esse Magister, vel Doctor, aut Licentiatus in Theologia, vel jure Canonico, & annorum 40. seu alijs qui aptior pro loci qualitate reperitur. 3.186.68
- Politici.**
- Politici**, vide *Hæretici.*
- Pollex.**
- Pollicis** pars si desit, & notabilem defectum non producat, neque Hostiam frangere impediatur, minimè inducit irregularitatem, dummodo ejusdem nulla præcesserit culpa. 2.428.20
- Pollutio.**
- Pollutionis** publicitas Ecclesiam non polluit, sed potiùs pollutam ostendit. 2.332.40
- Pompa.**
- Pompa** in fastu plus scandalizat homines sæculi, quam ædificat. 1.76.13
- Pondus.**
- Pondus** illud dicitur falsum, quod nunquam transivit per manus affinitorum. 3.44.46
- Ponderibus**, & mensuris falsis utens falsum dicitur committere. *ibid.* 47
- Ponderibus**, & mensuris falsis utens, quomodo ad restitutionem obligatur. *ibid.* 48
- Pontifex.**
- Pontifices** & Summi Pontifice de Episcopis. 1.7.4
Vide: Papa
- Pontificalia.**
- Pontificalia** hic quid. 2.201.2
- Pontificalia** insignia quæ sint, ostenditur. 2.202.8
- Pontificalia** Episcopus exercere non potest in loco exempto, etiam vocatus, nisi accederet licentia Episcopi diœcesis, ubi locus est constitutus. *ibid.* 13
- Pontificalia** ut possit Episcopus exercere in diœcesi alterius, non potest Patriarcha facultatem concedere. *ibid.* 14
- Pontificalibus** suspensus, vide *Suspensus.*
- Pontificalia** in alterius diœcesi exercens Episcopus, etiam cujulvis privilegij prætextu, suspensionem incurrit à Pontificalibus. 3.489.9
- Pontificalium** nomine quæ veniant, ostenditur. 3.491.33
- Populus.**
- Populus** in lege veteri in duos ordines sapienter distributus fuit, quorum unus civilibus officiis, alius verò divino cultui inserviret. 1.2.3
- Populus** potest Reges electionem facere ex aliquo justo capite. 1.131.83
- Populus** admonendus est, ut diebus Dominicis, & festis majoribus frequenter suas parochias, excommunicandus tamen non est, si admonitioni non paruerit. 3.291.35
- Populum** non potest Ordinarius cogere multis, vel pœnis ire ad audiendam sacram concionem, & Missam in Ecclesia Parochiali. *ibid.* 36
- Populus** non exemptus Abbatie exemptæ præscribere potest contra Episcopum exemptionem. 3.558.9
- Portio.**
- Portio** canonica, vide *Canonica portio.*
- Portionarius.**
- Portionarij** cum non dicantur de Capitulo, possunt corrigi, & puniri ab Episcopo sine Capitularis adjunctis, etiam casu quo de consuetudine, aut privilegio vocem habeant in Capitulo. 3.266.10
- Portugalia.**
- Portugaliæ** regnum Romanæ Ecclesiæ censuale an verè fuerit, ostenditur 1.128.57
- Refertur** liberatio Nuncij Apostolici de prædicto censu à se recepto. *ibid.* 58
- Portugaliæ** regnum neminem in temporalibus recognoscit. *ibid.* 59
- Portugaliæ** Reges regna Imperatorum ignaviâ à Mauris vindicata, virtute bellica ab ipsorum manibus vindicarunt. 1.129.62.
- Possessio.**
- Possidere** non possunt in solidum duo insimul eandem rem, & eodem modo, non ita si diversis respectibus. 3.111.39
- Possessio** omnis amissa dicitur per renunciationem factam, & ab Episcopo admissam. 3.229.55
- Possessio** quinquagenaria, quæ per scripturas authenticas requiritur in probatione juris patronatus ex usurpatione, non potest fieri per testes. 3.247.57
- Possessio** capta nomine Seminarij nondum erecti, est nullius considerationis, & non producit juris effectus. 3.296.26
- Possessionem** Episcopatus nullus capere potest, nec illum administrare, nisi literis expeditis, & ostensis. 3.492.35
- Possessor.**
- Possessor** pacificus ille dicitur, qui nullam patitur juris, vel facti controversiam in judicio, vel extra. 2.264.16
- Possessor** pacificus dicitur ille, cui lis mota fuerit super aliquo prædio, domo, censu, aut redditu sui beneficij. *ibid.* 21
- Possessor** beneficij uniti, attentata dispositione Concilij *sess. 7. de reform. cap. 6.* non potest quadragenaria præscriptione se tueri, quominus liceat Episcopo unionem perpetuam à quadraginta annis citra factam examinare. 3.215.27
- Possessor** bonorum succedit in jure patronatus, cum sit ut hæres. 3.236.5
- Potens.**
- Potentes** personæ, in quibus usurpatio juris patronatus præsumitur, sunt Imperator, Reges, Infantes, Barones, alique Magnates. 3.248.65
- Potestas.**
- Potestas** assumendi Episcopos ad solum Pontificem lege divina immediate pertinet, vel ad eos, quibus concesserit. 1.17.42
- Potestas**, autoritas, & jurisdictio Episcopi, vide *Episcopus.* Ad quot capita reducuntur. 2.168.34
- Potestas** providendi beneficia Ecclesiastica ex negligentia Prælatorum, quibus hoc munus incumbit, devolvitur regulariter de inferiori ad primam superiorem, donec perveniat ad Papam 3.549.64
- Potestas** collatorum Regularium ex negligentia in conferendis beneficiis, an, & quando ad Episcopum devolvatur. *ibid.* 69
- Practica.**
- Practica** ponitur, qua utuntur Episcopi in præstando assensu super re solita alienari. 3.380.35
- Præbenda.**
- Præbendæ** dimidiæ, portionariæ, & tertianariæ non veniunt appellatione canonicatus. 1.108.31
- Præbenda** Theologalis, ubi ab Episcopo institui debeat, ostenditur. 3.130.2
- Præbenda** primò vacatura, ut sit Theologalis, & in Theologialem

& Verborum.

galem maneat erecta, requiritur actualis deputatio. 3. 131. 3
 Præbendæ Theologales in Francia, & in Regnis Coronæ Castellæ, & Legionis per Ordinarios in quocumque mense vacaverint, providentur. *ibid.* 9
 Præbenda Theologalis nec potest optari ab alio, nec præbendatus Theologalis poterit illam dimittere, & aliam optare. *ibid.* 10
 Præbenda Theologalis, seu Magistralis vacans, debet dari in commendam uni Canonico idoneo ejusdem Capituli, donec titularis provideatur. 1. 132. 14
 Præbendæ Theologalis collatio suspendenda est, donec inveniat Theologus sæcularis, cui fieri possit, & interim fructus omnes tradendi sunt Superiori alicujus Ordinis, qui curet ut aliquis Theologus ex suis Regularibus ibi publice doceat sacram Scripturam. *ibid.* 15
 Præbendæ Metropolitanæ Cæsaraugustæ in mensibus Januarij, Aprilis, Julij, & Octobris sunt reservatæ Sedi Apostolicæ. 3. 158. 145
 Præbendæ temporales, quæ nihil spiritualitatis habent, non comprehenduntur sub reservatione regulæ nonæ Cancellariæ. *ibid.*
 Præbendas supprimere in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus quando possit Episcopus, ostenditur. 3. 218. 1
 Præbendas extinguendi Collegiatarum non insignium, nullam habet Episcopus potestatem. *ibid.* 2
 Præbendarum tenuium suppressionem facere non potest Collegiata Ecclesiæ Prælatus, licet sit exemptus, & Ecclesiæ insignis. *ibid.* 4
 Collegiata insignis quæ dicatur, ostenditur. *ibid.*
 Præbendæ alicujus suppressio, & extinctio fieri non potest ab Episcopo ex causa cum consensu Capituli, quando bona Episcopi, & Capituli sunt communia, nec etiam si id celet in utilitatem Capituli. 3. 219. 9
 Præbendam supprimere, & applicare singulis Canonicis, vel singulis de Capitulo, potest Episcopus cum consensu Capituli. *ibid.* 10
 Præbendarum, seu beneficiorum redditus, cum eorum aliqua supprimenda sunt, quomodo taxandi, remissivè. *ibid.* 15

Præcedentia.

 de Præcedentia omnes controversias inter Ecclesiasticas personas, tam sæculares, quàm Regulares contingentes Episcopus amota omni appellatione quoad effectum suspensivum summarie componit. 3. 300. 26.
 Præcedentiæ sunt judicandæ secundum loci consuetudinem 3. 301. 27
 Fundatio antiquior in præcedentiis componendis maxime attendenda est. *ibid.* 28
 Canonici Regulares præcedunt monachos etiam nigros. *ibid.* 29
 Fratres Prædicatores præcedunt reliquos Mendicantes. *ibid.* 30
 Controversiæ de præcedentia quomodo componendæ, declaravit Gregorius XIII. *ibid.* 32
 Constitutio Gregorij XIII. de præcedentiis habet locum in prioritare unius diei, vel horæ. *ibid.* 33
 Præcedentiæ sunt terminandæ secundum quod in alma Urbe omnium magistra servatur. 3. 302. 35
 Religio debet præcedere, quæ est prior in institutione, & approbatione. *ibid.* 36
 Monachi trium fontium, & sanctæ Crucis in Hierusalem, debent præcedere Monachos sancti Eusebij, ex quo eorum ordo, qui est Cisterciensium, fuit prius institutus, & approbatus. *ibid.* 17
 Parochus in sua Ecclesia est præferendus Decano, & Capitulo Collegiatae ad eam Ecclesiam personaliter ex antiqua consuetudine accedentibus. 3. 303. 38
 Confraternitates quomodo componendæ dum inter eas contenditur de præcedentia, remissivè. *ibid.* 39

Præceptorie.

 Præceptorie militiæ, & Ordinis S. Joannis Hierosolymitani, vacant per promotionem ad Episcopatum. 3. 148. 72

Præco.

 Præco Episcopus dictus, ut annunciet populo scelera aliorum. 1. 8. 13

Prædicans.

 Prædicantes miracula falsa, vel incerta, aut prophetias, quæ non continentur in sacra Scriptura, incidunt in excommunicationem Papalem. 3. 12. 119

Prædicatio, & Prædicator.

 Prædicare sæpissimè exemplo, & verbo debet Episcopus scientia, qua decet præditus. 1. 89. 12
 Prædicandi munus Episcopis incumbit. *ibid.* 13
 Prædicare debet Episcopus exemplo intentus. 1. 90. 15. 16. 17. & 20
 Prædicare debent, aut facere prædicare Episcopi tempore Quadragesimæ, & Adventus Domini. 3. 291. 30
 Prædicare non est actus proprius alicujus Ordinis, sed potius jurisdictionis. 2. 292. 44
 Prædicandi munus per Episcopum committi potest etiam cle-

rico, qui non sit in Sacris constitutus. *ibid.* 45
 Prædicationis officium aliquibus interdici potest Archiepiscopus per totam provinciam. 1. 163. 45
 Prædicationes populo facere præcipuum Episcoporum munus est. 3. 288. 1
 Prædicatio Episcopo non conceditur extra suam dioccesim, cum possit prohiberi ab Ordinario loci. *ibid.* 2
 Privilegium Episcoporum, ut per universum mundum possit prædicare, intelligitur, nisi in alienis dioccesibus prohibeantur ab Episcopis locorum. 3. 289. 3
 Prædicationis munus si Episcopi impediti populo facere non valent, ad illud salubriter exequendum viros assumere debent. *ibid.* 4
 Prædicationis munus committi potest Sacerdoti, aut aliis duobus sacris Ordinibus insignitis. 3. 292. 42
 Prædicatio tempore cujuscumque interdici licita est. *ibid.* 46
 Prædicatoris officium aliquibus interdici potest Archiepiscopus per totam provinciam. *ibid.*
 Prædicatorum deputandi munus ad Episcopum pertinet impeditum aliqua causa, ex relatis in cap. inter cætera, de offic. Ordin. 3. 289. 5
 Prædicatoris electio, & deputatio ad solos Episcopos in eorum Cathedralibus spectat, nulla habita ratione cujuscumque consuetudinis, etiam immemorialis. *ibid.* 6
 Capitulum in electione Concionatoris in Ecclesia Cathedrali nihil potest. *ibid.* 7
 Prædicatores pro Ecclesiis à solo Episcopo absque Capituli consensu deputari possunt. *ibid.* 8
 Prædicatoris munus obire per se volentes, qui animarum curam habent, non debent prohiberi. *ibid.* 9
 Prædicator pro sola obligatione concionandi potest exigere pretium, locando libertatem suam. *ibid.* 12
 Prædicatores deputandi sunt impensis eorum, qui eos præstaret enentur, vel solent. *ibid.* 11
 Consuetudo ubi urget, quod populus solvat concionatori, est servanda. *ibid.* 12
 Prædicatorum solita merces nulla ex parte à pensionariis est exigenda, atque minus si populus hos sumptus facere solebat. *ibid.* 13
 Prædicatoribus mercedem solitam exhiberi communitas dare debet, si ex consuetudine immemoriali constat eam olim fuisse illis exhibitam. *ibid.* 14
 Prædicator pro Quadragesima quorum expensis sit conducendus quando dubitatur, debet Episcopus interim proprio sumptu conducere illum. *ibid.* 15
 Parochus quando nullum adest solitum, nec consuetudo, si habeat redditus sufficientes, solvere tenetur prædicatori, si verò sit pauper, tenebitur populus. *ibid.* 16
 Prædicatores Regulares prædicare volentes in Ecclesiis sui Ordinis, debent à Superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbari, & obtenta ab eis licentia, cum ea personaliter se coram Episcopo præsentare, & ab eo benedictionem petere. *ibid.* 17
 Regulares prædicare volentes in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam impetrare coguntur. 3. 290. 18
 Regulares quando in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volunt, obtenta suorum Superiorum licentia, debent ab Episcopo petere benedictionem, si tamen eam minimè obtinuerunt. *ibid.* 19
 Regulares prædicatores quando in Ecclesiis suorum Ordinum invitati, aut contradicentibus Episcopis prædicare non possunt, ostenditur. *ibid.* 20
 Prædicatori idoneo non est deneganda licentia prædicandi, nec potest eum Ordinarius ad libitum, & sine rationabili causa suspendere à prædicatione. *ibid.* 21
 Prædicatorem si Episcopus suspendat, non tenetur causam examinare quare ad hoc prohibendum moveatur. *ibid.* 22
 Prædicatores Regulares an possint de doctrina examinari ab Episcopis, ostenditur. *ibid.* 23
 Regulares in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia prædicantes, non ab eo, sed à suis Superioribus puniri debent. *ibid.* 24
 Parochus ut in sua Ecclesia prædicetur, potest dare licentiam approbati ab Ordinario. *ibid.* 25
 Parochus pro duabus, aut tribus vicibus potest impunè prædicandi licentiam concedere alicui viro docto, & noto Regulari, sive sæculari nondum præsentato coram Episcopo, saltem si semel fuerit approbatus ab aliquo Ordinario, & Episcopatus constitutio non prohibeat. *ibid.* 26
 Religio Societatis Jesu habet privilegium, ut sui prædicatores ab aliquo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus deputati, possint prædicare verbum Dei, non repugnantibus Curatis, in oppidis & locis ubi non adest Episcopus. *ibid.* 27
 Regulari potest Episcopus interdici ne prædicet, licentia non petita, etiam non reddita causa. 3. 291. 28
 Constitutiones Pij V. quibus concessum erat Regularibus ut

Index Rerum,

- irrequisto, & contradicente Episcopo prædicare possent, & per Gregorium XIII. revocata, & ad terminos juris, & Concilij Trident. reducta fuerunt. ibid. 29
- Prædicare debent, vel facere prædicare Episcopi tempore Quadragesimæ, & Adventus Domini. ibid. 30
- Episcoporum arbitrio relinquuntur an tempore Quadragesimæ, & Adventus quotidie, vel tribus diebus in hebdomada, vel minus prædicandum. ibid. 31
- Correctores civitatum facere possunt, etiam renitente Vicario Generali, ut saltem omnibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo prædicatio fiat. ibid. 32
- Professionem Fidei exigere debent Ordinarij à Regularibus antequam officium prædicandi assumant. ibid. 33
- Parochiæ suæ interesse unusquisque tenetur pro audienda prædicatione, si commodè fieri potest. ibid. 34
- Prædicatores verbi Dei quales esse debeant, ostenditur. 3.292.47
- Prædicatoribus errores, aut scandala disseminantibus in populum, quamvis Regulares sint, potest Episcopus prædicationem interdiceret, etiam in suis monasteriis. ibid. 48
- Contra Prædicatores etiam Regulares hæreses prædicantes procedit Episcopus ibid. 49
- Prædicatori ab præstandam elemosynam potest Episcopus cogere laicos, qui eam præstare tenebantur. 3.320.7
- Prædicatorum Ordo exemptus fuit à Gregorio XI. 3.452.12
ve. l. Prædicatorum.
- Præminentia.*
- Præminentiarum in materia ant possit compromitti. Vide *Lis, Controversia.*
- Præminentia in sedendo in Synodo diocesana nullum præjudicium in futurum sedentibus operatur. 3370.16
- Prælatio, & Prælatura.*
- Prælationum, & dignitatum gradus ex Ecclesiæ institutione, & ab ipso jure humano processerunt. 1.36.23
- Prælationes Primatum, & Archiepiscoporum ad jus divinum esse referendas qui teneant, ostenditur. ibid. 24
- Prælaturis contra temerè se ingerentes invehuntur SS. Bernardus, & Gregorius. 1.52.7
- Prælatuæ acceptatio procedere debet ex quadam intima stimulatione sollicitante nos æmulari fraternam salutem. 1.53.21
- Prælaturam eorum suscipientes in civitate diversarum linguarum qui sunt linguæ suæ, priusquam suscipiantur à proprio Episcopo in adiutorem suum, incurrunt excommunicationem nemini reservatam. 3.31.193
- Prælati.*
- Prælati Ecclesiarum Episcoporum nomine nuncupantur, quia præcipuum eorum munus est pro subditorum spirituali salute diligenter invigilare. 1.34.14
- Prælatorum Ecclesiasticorum gradus ad imitationem Gentilium, eorumque Flaminum, & Archiflaminum Divum Petrum ordinasse, qui teneant, ostenditur. 1.37.2
- Prælatorum Ecclesiasticorum gradus ad Cælestis Hierarchiæ similitudinem institutos fuisse, verior tenet sententia. ibid. num. 3
- Prælati peccans tot moribus dignus est, quos ad subditos suos perditionis exempla transmittit. 1.65.24
- Prælatum declinare ad austeritatem vitæ in mensa, vestibus, & numero servitorum, est expeditius, & efficacius. 1.76.12
- Prælati à personarum acceptatione cavere debent. 3.96.14
- Prælati intueri debet ne dum immoderatus custoditur virtus humilitatis, solvantur jura regiminis. ibid. 15
- Prælati non severitate, sed benevolentia subditos corripere debent. ibid. 17
- Prælati Regulares habentes jus Baculum deferendi, & Mitram, minores Ordines conferre possunt aliis Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Superiorum, & specialem consensum Episcopi loci habuerint. 2.189.13
- Prælati inferiores dimissorias concedere nequeunt, nisi ex consuetudine legitime præscripta, aut alio peculiari jure potestatem acquisivissent eas dandi. 2.205.6
- Prælati Regularis an dispensare possit cum suo subdito Ordinato ante ætatem, absolvendo illum à suspensione, ac etiam cum eo in irregularitate contracta dispensando ex administratione illius Ordinis, durante suspensione. 2.254.26
- Prælati Religionum an possint sine approbatione Ordinarij audire secularium confessiones. 2.303.54
- Prælati Regulares bene possunt reconciliare Ecclesias quacunque causa violatas, & pollutas aqua per ipsos benedicta, si Episcopus, qui illam benedicat, distet ultra duas dietas. 2.335.64
- Prælati inferiores habentes jurisdictionem Episcopalem, vel quasi, possunt in juramentis, & votis dispensare, & in aliis casibus in quibus Episcopi dispensare valent. 2.388.11
- Prælati Regulares, tam Generales, quam Provinciales & locales, ab Ordinario exempti, possunt dispensare cum suis subditis in votis, & juramentis. ibid. 12
- Prælati Religionum ex privilegio, & speciali jure possunt dispensare in votis volentium intrare suum Ordinem. ibid. num. 13
- Prælati etiam Regulares, nec ratione sui muneris, nec vi privilegiorum dispensare possunt cum novitiis, aut professis, in bigamia vera, & interpretativa etiam quoad Ordines minores. 2.453.28
- Super impedimento bigamiæ similitudinariæ Prælati Regulares cum novitiis ac professis sibi subditis dispensant in illis casibus, quibus id Episcopis licitum est. ibid. 31
- Prælatos ne sua jurisdictione utantur impediens, qui illorum, & delegatorum judicia elidentes ad Curam sæcularem recurrunt, aut contra illos decernunt, præstantesque auxilium, excommunicantur. 3.15.73
- Prælati quicumque sibi subditum absolvere poterit ab omni excommunicatione juris nulli reservata. 3.28.181
- Prælatos, vel alias personas Ecclesiasticas compellentes ut submittant Ecclesias, vel earum bona, &c. laicis, &c. 3.32.208
- Prælati ad Romanam Curiam venientes, & inde discedentes absque licentia Romani Pont. 3.35.236
- Prælati quicumque potest absolvere sibi subditum à censuris nemini reservatis, siue sine latæ, & appositæ per Concil. siue per quemcumque Summum Pont. 3.40.281
- Prælati dicitur Vicarius Episcopi ratione jurisdictionis quam habet cum administratione. 3.119.135
- Prælati Regulares intra duos menses ab adepta possessione suæ præfecturæ tenentur Fidei professionem facere. 3.196.7
- Prælati sæculares jurisdictionem habentes quasi Episcopalem, non possunt suppressere ejus beneficia, etiam in casibus in quibus Episcopi possunt in sua diocesi. 3.219.11
- Prælati Regulares suppressere non possunt beneficia Regularia suarum Ecclesiarum. ibid. 13
- Prælati omnis jus habens conferendi, instituendi, & à beneficio quocunque clericos amovendi, potestatem habet liberarum beneficiorum resignationes adjuvandi. 3.223.4
- Prælati quilibet etiam inferior, dummodo habeat Episcopalem potestatem, potest juris patronatus acquisitioni consensum præstare. 3.224.30
- Prælati conferens beneficium jure devolutionis, tenetur servare naturam beneficij. 3.252.109
- Prælati inferiores jus instituendi possunt habere ex privilegio, præscriptione, seu consuetudine. 3.260.184
- Prælati inferiores habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, uti proximiores Ecclesias sæculares exemptas non visitant. 3.275.10
- Prælati exempti Episcopalem jurisdictionem habentes, non verò inferiores, & quæ sunt Episcopis, gaudent privilegio primæ instantiæ. 3.314.4
- Prælati nullus Papa inferior potest censum perpetuum, aut pensionem perpetuam imponere. 3.337.2
- Prælati, qui habent jurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesia, debent Canonica portio de relictis ipsi Ecclesiæ. 3.341.8
- Prælati Episcopi inferiores non possunt de jure subsidium charitativum exigere, sed privilegio, vel consuetudine. 3.349.17
- Prælati qui potest charitativum subsidium exigere, debet prius congregato Clero cum charitate, & humilitate ei exprimere causam suæ indigentia. ibid. 26
- Prælati religionis quamvis habet quasi Episcopalem auctoritatem in Regulares sibi subditos, jure ipso non potest indulgentias concedere. 3.358.19
- Prælati Mendicantes, quorum Ecclesiis cura animarum non est annexa, venire non tenentur ad Synodum diocesanam. 3.370.7
- Ratio ostenditur quare Prælati inferiores Summo Pontifici possint inducere consuetudinem contra Jus Canonicum, & non possint contra illud statuere. 3.372.20
- Prælati ubi tenentur stare loci locutioni prædecessoris, potest de novo exigere à conductore pensionem prædecessoris anticipatè solutam. 3.374.5
- Prælati sciens se repudiatum prælaturam, non obligat successorem, etiam si faciat locutionem nomine Ecclesiæ. ibid. 6
- Prælati, siue Rector, si ex causa renunciationis, vel permutationis liberè dimittat suum beneficium, ejus hæredes, & fidejussores in locutione de eo facta tenentur de evictione locatoribus. ibid. 12
- Prælati quando bona sui beneficij locat tanquam libera, tunc ejus hæredes, & fidejussores de evictione tenentur. ibid. 13
- Prælati Regulares in subditos excommunicationes pro rebus deperditis dirigere non possunt, 3.189.13
- Prælati Regulares in Monasteriis exemptis, & sibi subjectis, non possunt facultatem concedere novitiis disponendi de suis bonis temporalibus. 3.406.2
- Prælati habentes jurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subjecti possunt in suis diocesis licentiam concedere

& Verborum.

concedere novitiis ad disponendum de suis bonis temporalibus. ibid. 6

Prælati Regulares in Monasteriis exemptis, & sibi subjectis non possunt facultatem concedere novitiis disponendi de suis bonis temporalibus. ibid. 7

Prælati religionem licitum est concedere Religiosis peculium ad nutum eorum revocabile ex causa legitima ad solos usus honestos, & pios: quod correctum non est per Concil. Trid. cap. 2. 3.442.5

Prælati Religiosorum non habent facultatem degradandi, seu deponendi suos subditos, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Rom. Pontifice toleratam. 3.486.25

Prælati, quorum præsentia in degradatione Clerici necessaria est, ex dispositione Concil. Trid. sess. 13. de reform. cap. 4. debent cum proprio Episcopo in cognitione, & examine causæ tanquam iudices ferre suffragium. ibid. 26

Prælati Ecclesiæ, qui procurant ut Clerici capiantur à dominis temporalibus, ut beneficia renuntient, vel ut citati ad Apost. S. dem ad ipsam ire non possint, suspenduntur à perceptione fructuum suarum Ecclesiarum ad triennium. 3.487.29

Prælato injustè negligentè instituere bene præsentatum, aut confirmare bene electum, nullus certus terminus à Iure præfinitur. 3.547.52

Prælati inferior potest præscribere, ut in sua parochia præcedat Episcopus. 3.558.7

Prælato excommunicato existente, tam contra Ecclesiam quam contra ipsum præscriptio non currit. 3.569.4

Prælati regulares, vide *Abbas*.

Præpositus.

Præpositus, sive præfectus totius Ordinis regularis potest charitativum subsidium petere à Monasteriis Ordinis sui pro sumptibus necessariis ad gubernationem Ordinis, si aliunde non habeat bona. Vide *Charitativum subsidium*.

Præscriptio.

Præscripta universitate, præscribitur & juspatronatus illi adherens. 3.239.42

Præscriptio omnis extinguens omninò obedientiam Episcopo diocæsano jure communi debitam, indistinctè prohibetur. 3.558.3

Præscriptio quæ juri, seu bono publico nocet, repugnantiam, confusionem, aut inordinationem continet, prohibetur. ibid. 4

Præscriptio per quam obedientia Episcopo debita non extinguitur, sed transfertur ad alium, non excluditur. ibid. 5

Præscriptio etiam immemorialis nõ potest extinguere omninò obedientiam Episcopo diocæsano jure communi debitam. ibid. 11

Præscriptio contra visitationem multis modis contingere potest, aliquando absolūtè illam extinguendo, aliquando verò transferendo. 3.560.8

Præscriptio tollens omninò visitationem jure communi iunctam, meritò prohibetur, quamvis admittatur quæ illam transfert, vel aliis accumulatur. ibid. 9

Præscriptio omninò visitationem tollens quare prohibetur, ostenditur. ibid. 10

Præscriptio quæ transfert visitationem, vel alij accumulatur, nullo jure prohibetur. ibid. 11

Præscriptio omnis prohibetur contra procuracionem ratione visitationis jure communi debitam, manente visitandi onere, 3.561.5

Præscriptio an admittatur de jure communi contra patrem procuracionis. ibid. 8

Quid attentò Concil. Trident. ibid.

Præscriptio intra fines diocæsuum, provinciarum, seu parochiarum admittitur ad effectum, ut præscribens intra illos obtineat jurisdictionem, vel Iura Episcopalia, seu parochialia. 3.561.6

Præscriptio etiam immemorialis prohibetur in præscribendis finibus diocæsuum, provinciarum, & Parochiarum. ibid. 10

Præscriptio admittitur, ubi de finibus non apparet. ibid. & seq. 12

Præscriptio ipso jure dormit contra Ecclesiam quocunque modo vacantem. 3.565.1

Præscriptio ipso jure dormit contra Ecclesiam Pastore viduatâ, non solum in rebus ad Ecclesiam vel mensam Prælati pertinentibus, verum etiam in iis, quæ Ecclesiæ, vel Prælati insimul cum Capitulo, & clericis communes sunt. ibid. 5

Præscriptio non currit interim dum vivit Prælati, qui rem Ecclesiæ temerè alienavit. ibid. 6

Præscriptio cõtra vacantem Ecclesiam dormit non ex eo quod deficit is, contra quem præscribitur, adest enim Ecclesia, sed quoniam ea vacante non est qui agere possit. 3.566.9

Præscriptio an, & quando progrediatur contra hæreditatem jacentem, ostenditur. ibid. 10

Præscriptio ipso jure dormit contra eos qui non Iure, sed fa-

Barbosa de Episcop. Pars II.

cto aliquo impediuntur, ubi hujusmodi facti impedimentum commune fuerit, seu generale. 3.567.18

Præsentis.

Præsentis qui. 3.97.143

Non intelligens dici potest præsentis. 2.362.79

Præsentatus.

Præsentantes minus idoneum, vel indignum peccant mortaliter, & si sunt patroni Ecclesiastici, privantur ea vice jure præsentandi; si autem laici possunt intra quadrimestre aliud præsentare, nisi scienter præsentaverint. 3.251.105

Præsentare, & Præsentatio.

Præsentare non potest Vicarius generalis beneficium juspatronatus ad Episcopi præsentationem pertinens, absque ejus speciali mandato. 3.115.82

Præsentare seipsum non potest clericus patronus. 3.250.85

Præsentare potest pater filium, avus nepotem, seu alios consanguineos. ibid. 93

Præsentari possunt in juspatronatus, omnes, qui prohibiti non reperiuntur. 3.248.72

Præsentari ad beneficia qui ut indigni non possint. ibid.

Præsentationem habens in præbenda Penitentiariæ unita, poterit in ea postea præsentare electum ab Episcopo. 3.127.12

Præsentatio in beneficio juspatr. fit per patronos, quando Ecclesia vacat. 3.243.3

Præsentationes multiplicatæ probant juspatronatus, dato etiã quod essent interpolatæ, & non successivæ. 3.244.30

Præsentationes multiplicatæ dicuntur ad minus duæ, ibid. 31

Præsentationes continuatæ, quæ omnes effectum sortitæ sunt, de substantia requiruntur in probatione juspatronatus, quod ex usurpatione præsumitur. 3.247.55

Præsentationes effectum sortiri dicuntur, si sint confirmatæ. ibid. 56

Præsentatio est exhibitio personæ per patronum Episcopo, vel alteri ad quem institutio pertinet legitime facta. 3.252.113

Præsentatio de absente facta non valet nec ordinarius tenetur præsentatum admittere, qui se personaliter non exhibet. ibid. 114.

Præsentatio patronis laicis, vel clericis ratione proprii patrimonij faciendâ est intra quadrimestre, & ab Ecclesiasticis intra semestre. 3.254.126

Præsentatio si fuit admissa, præsumitur facta in tempore. 3.255.142

Præsentatio intra tempus datum à jure fieri potest quocunque die etiam feriato. ibid. 144

Præsentatio est actus extrajudicialis, & voluntarius. 3.256.146

Præsentatio potest fieri extra territorium, & diocæsimum habentis instituire. ibid. 147

Præsentatio coram Episcopo loci, vel coram habente instituire faciendâ est. ibid. 148

Præsentatio quando fieri debet coram Episcopo, Sede Episcopali vacante, fieri potest coram Capitulo. ibid. 149

Præsentatio Ecclesiasticorum vim habet electionis, in qua non cadit variatio. ibid. 154

Præsentationis actus ubi non fuit perfectus, poterit tunc patronus Ecclesiasticus iterum canonicè præsentare. 3.258.165

Præsentatio, & institutio quando pertinet ad Episcopos diverso capite, separatè fieri debent, secus verò quando ad Episcopum, tanquam Episcopum pertinet præsentatio juspatronatus, vel ad eum ex devolutione devolvitur; quia tunc in ejus arbitrio erit unico, vel duplici actu negotium expedire. 3.262.196

Præsentatus.

Præsentatus ad aliquod beneficium, si ante confirmationem per se, vel alium administraverit, eo ipso privatur jure sibi quæsito, & beneficium vacat ut prius. 3.167.214

Præsentatus, seu electus ad beneficium, potest absens institui ab Episcopo, si ei notum sit esse idoneum notoriè. 3.188.85

Præsentatus Episcopo personaliter exhiberi debet. 3.251.110

Præsentati cur personaliter, & non per procuratorem se debeant Episcopo præsentare, ostenditur. ibid. 117

Præsentatum absentem potest Episcopus instituire, si ei notum sit esse idoneum notoriè. ibid. 118

Præsentati ad beneficia simplicia, si Episcopo eorum idoneitas nota non sit, à nullo, etiam Apostolicæ Sedis Nuncio institui debent, nisi prius fuerint ab Ordinario examinati. 3.253.124

Præsentatus à laico requirit tantum jus ad rem. 3.256.155

Præsentatus à duobus compatronis, uno clerico, alio laico, est instituendus, quamvis laicus variando alium præsentet. 3.258.166.

Præsentatû si Ordinarius sine legitima causa admittere nolit, patronus non tenetur alium præsentare. ibid. 167

Index Rerum,

- Præsentatis pluribus à diverſis patronis, ille debet institui, qui à majori parte fuit præſentatus. 3.262.197
- Præſidens.*
- Præſidentes, & Officiales omnes Montium pietatis ſtatus Eccleſiaſtici, qui pecunias ad dictos Montes quomodolibet ſpectantes in alios, quàm pauperum uſus diſponere præſumunt, in excom. Papalem incidunt. 3.27.169
- Præſul.*
- Præſules, pro Episcopis. 1.7.5
- Præſules, Superioresque majori reprehensione digni futuri, ſi peccaverint, quo majoris fuerint dignitatis. 1.61.5
- Præſtimonium.*
- Præſtimonium poſſidens, inibi domicilium habere dicitur, & ab Episcopo loci, ubi eſt ſitum præſtimonium, ordinari poteſt. 2.196.48
- Præſtimonia inter Eccleſiaſtica beneficia connumerantur. ibid.49.
- Præſtimonium, vel fratantiam habens, gaudet eodem fori privilegio. 2.231.11
- Præſtimonij ad titulum poteſt quis promoveri, ſi detur in perpetuum, ſecus ad tempus. 2.235.25
- Præſtimonia qualia veniunt ſub diſpoſitione regulæ novæ Cancellariæ, oſtenditur. 3.158.149
- Præſumptio.*
- Præſumptio eſt pro patrono, ut dicatur præſentari in tempore, & ignorari vacationem, niſi ſciſſe probatum fuerit. 3.255.136
- Prætor.*
- Prætor habet poteſtatem puniendi ſuos officiales pro delictis in officio commiſſis. 3.475.14
- Prævenire.*
- Præveniendi voluntas colligitur ex clauſula contenta in literis, Dummodo tẽpore datæ non fuerit alicui jus quaſitum. 3.141.11.
- Preces.*
- Preces ſolemnes, & publicas fundere non licet defuncto non canonizato. 3.400.13
- Presbyter.*
- Presbyter, præſente Episcopo, ſine ejus aſſenſu nec quidem ſimplicem benedictionem dare poteſt. 2.324.66
- Presbyteris, ſeu aliis in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutis an liceat jus civile publicè legere, necnon ad Cathedras Cæſarei juris in aliqua Univerſitate ſe apponere. 3.134.34 uſque ad 48
- Prima instantia.*
- de Primis instantiis Ordinariis non adimendis materia frequentiffima, & quare. 8.314.1
- Franciſcus Salgado de Somoza quid circa hanc materiam in lucem noſſiſſimè ediderit, oſtenditur. ibid.2
- Ius ordinariis competens cognoscendi in primis instantiis de cauſis ſubditorum ſuorum, fuit in favorem utrorumque introductum. ibid.
- Prælati exempti Episcopalem juridiſtioneſ habentes non verò inferiores, & qui ſubſunt Episcopis, gaudent privilegio primæ instantiæ. ibid.4
- Abbatibus qui gaudeant hujusmodi privilegio. 3.315.5
- Vicarius generalis Episcopi venit appellatione Ordinarij in præſenti materia. ibid.6
- Capitulum Sede vacante habet privilegium cognoscendi cauſas in prima instantia. ibid.7
- Recuſationis cauſa legitima ubi probata fuerit Ordinario, non præſervatur illi prima instantia. ibid.11
- Prima tonsura*
- Prima tonsura propriè Ordo non dicitur, ſicut reliqui. 2.185.18
- Primam tonsuram, & cæteros minores Ordines de jure cõmuni poſſunt conferre Abbates, non ſolum Monachis ſuis, ſed etiam ſæcularibus in quos ordinariam habent juridiſtioneſ. 2.188.5
- Prima tonsura à Parochis, ſimplicibusque Sacerdotibus, & à Guardianis, ac Prioribus poterat conferri: quod hodie non procedit, cum Eccleſiæ uſus reſiſtat. 2.189.16
- Prima clericalis tonsura, ſecundùm aliquos poteſt conferri ab Episcopo ſuis ſubditis in aliena diœceſi. 2.203.15
- Prima tonsura non conferretur niſi habenti ætatem ſeptem annorum. 2.226.1
- Prima tonsura non eſt conferenda niſi oſtendenti ſe legere, & ſcribere ſcire in lingua ſaltem vulgari. ibid.2
- Primam tonsuram ſec piens ante ſeptennium non peccat mort. ſi nondum pervenit ad uſum rationis, Episcopus tamen ſic, nullam verò ſuſpenſionem incurrit ſuſcipiens Ordines minores ante prædictam ætatem. ibid.3
- Primam tonsuram ſi invito homini conferat Episcopus, ipſo jure ſit ſuſpenſus. ibid.
- Primam tonsuram ſi Episcopus infanti præſumat conferre, per annum ab ejus collatione ſuſpenditur. ibid.4
- Prima tonsura non danda niſi oſtendenti ſe legere, & ſcribere ſcire, in lingua ſaltem vulgari. ibid.5
- Primam tonsuram illiterato conferens Episcopus, ab ejus collatione per annum ſuſpenditur. 2.217.6
- Primam tonsuram ſi Episcopus conferre præſumat homini alienæ diœceſis ſine licentia ſuperioris, ab ejus collatione per annum ſuſpenditur. ibid.7
- Primam tonsuram conferentes titulares Episcopi alieni non habenti literas dimiſſorias, incurrunſ ſuſpenſionem per annum à Pontificalibus. 2.228.11
- Prima tonsura in omni tempore poteſt conferri. 2.230.23
- Prima tonsura eſt Ordo, & clericalis character indelebilis. 2.279.3.
- Primas.*
- Primates, ut verior tenet ſententia, licet Patriarchæ poſſint appellari, non tamen omnes Primates verè ſunt Patriarchæ, nec idem habent officium, eandemve authoritatem. 1.33.7
- Reprobatur opinio dicentium tempore tantùm Suevorum Regum primatiam in Bracharenſi Eccleſia conſtituiſſe. 1.512.47
- Primatia.*
- Primatia jus Bracharenſi Eccleſiæ ineſt ex institutione ſancti Iacobi. 1.152.48.
- Primatiam Hispaniarum Toletanæ Eccleſiæ de jure competere exiſtimarunt Summi Pont. 1.153.68
- Primatia contentio inter Archiepiscopos Bracharenſem, & Toletanum, à quo tempore inceperit, oſtenditur. 1.155.78
- Principes.*
- Principes ſæculares aliquando authoritate propria electionem & nominationem Episcoporum faciebant, aliquando verò ipſa Romana Eccleſia poteſtatem, eis eligendi, & nominandi Episcopos concedebat. 1.11.6
- Principibus aliquando conſeſſum fuit, ut electio à Clericis facta valida non eſſet, niſi Principis accedat conſenſus. ibid.8
- Principes ſunt inſtar lucentium gemmarum. 1.62.10
- Principes plus corrumpunt exemplo, quàm peccato nocent. 1.64.22.
- Principis vita cenſura eſt ad quam dirigimur, & ad quam convertimur. ibid.23
- Princeps debet eſſe Reip. quod oculus corpori, quod intellectus animæ. 1.65.27
- Princeps nullum majus judicium bonæ mentis poteſt oſtendere, quàm ut adjungat ſibi viros virtute, & famâ celebres. 1.102.9
- Princeps res Regiæ Coronæ alienare nequit. 1.130.70
- Principes omnes, qui in Eccleſias munifici, & liberales exiterunt, de hoſtibus ſuis triumpharunt, & imperium, ſeu regna ad longiſſimam poteſtatem traduxerunt. 1.131.81
- Principi ſoli competit legem condendi poteſtas. 3.11.35
- Principes, & Officiales, qui tertio admoniti ab Episcopis, vel Eccleſiaſticis perſonis recuſant facere juſtitiam ſuper eorum cauſis. 3.31.191
- Principes, & alij Domini, ac Iudices non obſervantes contenta in cap. ſœlicis, de poenis lib.6. contra percutientes Cardinalem. 3.33.219
- Princeps ſæcularis non poteſt ſubditis ſuis indicere, & præcipere obſervantiam alicujus feſti ſine authoritate Episcopi. 3.455.38
- Princeps privilegium exemptionis concedens, aut judex de exemptione ipſa ſententiam proferens, quando apponuntur verba quod Eccleſia ſit juris B. Petri, aut ad Eccleſiam Rom. pertineat, tunc exemptio plenè probatur. 3.530.17
- Prior.*
- Prior in Luſtania dicitur prima dignitas in Collegiata. 1.108.33
- Prior in aliquibus Hispaniæ partibus Collegiatarum Eccleſiarum principalis dignitas dicitur, in aliis verò vocatur Abbas, alibi Præpoſitus. 3.152.97
- Prior Fratrum Prædicatorum, ſi illi electio pauperum commiſſa ſit, poteſt eligere Fratres ſuos, quamvis ipſi filij ſint ſpurij. 3.330.25
- Priores, ſeu Guardiani Mendicantium conſervatores eſſe non poſſunt. 3.464.15
- Prioratus.*
- Prioratus, Abbatias, Præpoſituras, beneficiaque Regularia ſolus Papa commendare poteſt. Vide *Commenda.*
- Prioratus, Præpoſitura, ac alia dignitates Conventuales, ac Præceptoriarum generales Ordinum quorumcunque, ſed non Militarium, comprehenduntur ſub reſervatione regulæ quartæ Cancellariæ. 3.153.103
- Prioratus, & dignitates Conventuales, non Clauſtrales, cadunt ſub reſervatione Regulæ quartæ Cancellariæ. ibid.105
- Prioratus per Vicarium perpetuum deſerviri ſolitus non dicitur beneficium curatum. 3.161.165
- Prioratus Religionis S. Auguſtini, & S. Dominici, & alij ſimiles, qui non ſunt perpetui, non comprehenduntur ſub reſervatione regulæ novæ Cancellariæ. 3.162.175
- Prioratus Regularis habentes curam animarum, ſoliti commendari ſæcularibus, concurſu non conferuntur. 3.182.34
- Prioratus

& Verborum.

Prioratus Militum Hierosolymitanorum Ordinarium visitare non possunt. 3.276.27

Priorissa.

Priorissa, vide *Abbatissa.*

Prioritas.

Prioritas, seu preventio causatur non solum per unum diem anterioritatis, sed etiam ratione unius horæ. 3.302.34

Privatio.

Privati non potest Episcopus à Concilio Pontificali. 3.495.2

Privatio beneficii ipso jure non inducitur nisi in casibus à jure expressis, 3.169.258

Privilegiarius.

Privilegiarius si occasione oblata suo privilegio non utatur, quando illud amittat. 2.314.14

Privilegiatus.

Privilegiatus per non usum, aut contrarium usum quoniam tempore privilegio suo renuntiare videatur. 2.315.18

Privilegiatum quod non est, si perveniat ad privilegium, amittit naturam antiquam, & efficitur privilegium. 3.158.130

Privilegium.

Privilegia quæ Patriarchis ex jure concessa reperiuntur, quatuor tantum primariis & veris competunt, non verò aliis, qui improprie hoc nomine usitata voce appellari solent. 1.116.37

Privilegia habens ad instar alicujus privilegiati, habet etiam illud privilegium, quod privilegiatus instar alterius obtinet. 1.144.16

Privilegia si quæ sunt Primatibus jus alicui Prælati concedentia, non operantur in tertij præjudicium. 1.153.68

Privilegium, seu gratiæ ex precibus non veris ipso jure sunt nulla. 1.154.70

Privilegium concessum à Summo Pont. intelligitur sine tertij præjudicio. ibid.71

Privilegium obtinens à Sede Apostol. ad recipiendos Ordines à quolibet Episcopo, non indiget novis literis dimissorialibus, sed testimonialibus tantum proprii Ordinarii de vita, & moribus. 2.207.15

Privilegium qua ratione amittatur?

Privilegium concessum alicui Religioni ad ædificandum Monasteria sine licentia Ordinarii, an ex non usu amittatur. 1.313.10

Privilegium amittitur per modum, & viam præscriptionis, vel per viam tacite renunciationis, & non usum, & inter unum, & alterum modum constituuntur differentia. 2.314.12

Privilegium non amittitur per usum, si occasio, & opportunitas non se obtulit utendi illo. ibid.13

Privilegium ut amittatur, quando videatur sufficiens unicus actus contraventionis privilegio contrarius. 2.315.15

Privilegia merè voluntaria per ullum tempus non amittuntur. ibid.19

Privilegium habentes dispensandi in casibus Episcopalis, etiam matrimonialibus, non possunt dispensare in prædictis. 2.385.12

Privilegium solus Papa potest concedere, ut quis solvatur à lege, qua quisque decimam partem fructuum solvere cogitur. 3.11.45

Privilegium Regi, & Principi solus Papa concedit, ut beneficia in Ecclesiis lux ditionis sita obitu beneficiarii destituta conferre queant. ibid.46

Privilegia omnia, etiam Mare magnum, Confessariis Regularibus olim concessa absolventi à casibus Episcopo reservatis, sunt revocata. 3.72.8

Privilegium Episcoporum, ut per universum mundum possint prædicare, intelligitur nisi in alienis diocesis prohibeantur ab Episcopis locorum. 3.289.3

Privilegium à se concessi revocatio de plenitudine potestatis solius Principis est. 3.361.10

Privilegium fori, & Canonis per degradationem verbalem nunquam amittitur. Vide *Degradatio.*

Privilegium exemptionis concessum personis per viam legis, seu in corpore juris clausum, an per delictum amittatur. 3.528.6

Privilegium exemptionis quando conceditur personis respectu delictorum, ut scilicet pro illis ab Ordinariis puniri non possint, tunc si exempti delinquant, conveniri poterunt coram Ordinariis locorum in quibus deliquerunt. ibid.8

Privilegium, sententia, aut scriptura quando non sunt principaliter super exemptione, seu libertate, sed incidenter propter aliud narrans aliquam Ecclesiam, vel personam esse juris D. Petri, tunc per talia verba exemptio non probatur. 3.530.16

Privilegio exemptionis renunciari non potest etiam in præjudicium exempti. 13.533.44

Privilegio quæ acquiri possunt, acquiruntur etiam præscriptione. 3.553.2

Probare.

Probandi onus incumbit asserenti licentiæ proprii Parochi in *Barbosa de Episcop.* Pars II.

contrahendo matrimonio requisitam non intervenisse, quando contra eam opponitur à tertio. 2.367.136

Probatio.

Probationes in jure patronatus quare tam exacte requirantur, ostenditur. 3.244.21

Probatio juris patronatus per authenticas scripturas est facienda, ita ut per testes non sufficiat. ibid.25

Probatio temporis immemoralis quando fit per scripturas, & instrumenta, centum requirantur anni; si verò per testes, sufficiunt sexaginta. 3.245.38

Immemoralis per testes non dicitur sufficienter articulata, si testes non dicant, quod non audierunt, nec viderunt contrarium. ibid.39

Probatio quæ requiratur in jure patronatus, quod ex usurpatione præsumitur. 3.246.54

Probatio quinquagenaria quæ per scripturas authenticas requiritur in jure patronatus ex usurpatione, non potest fieri per testes. 3.247.57

Probatio quam exigit Concil. Trident. in jure patronatus ex usurpatione acquisito, non requiritur, si agatur non contra Ecclesiam, sed inter ipsosmet patronos. 3.248.68

Probatio descendentiæ patronorum ad effectum præsentandi non requiritur, stante quasi possessione præsentandi. ibid.71

Probationis annus.

Probationis annus ante professionem emittendam debet habere Religiosus, aliter professio esset nulla. 3.418.16

Probationis annus incipit à die susceptionis habitus, sive ab eo die, quo communis sequitur aliorum Religiosorum vitam. ibid.19

Probationis annus debet esse continuus, & non sufficit interpolatus. 3.418.23

Probationis anni pars si extra Monasterium justa de causa cum habitu de Superioris licentia habeatur, non per hoc dicitur discontinuatus. 3.419.27

Probatio debet fieri in habitu monachali. 3.420.30

Probationis annus potest impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum ætatis. ibid.31

Processionaliter.

Processionaliter possunt insimul incedere pater, & filius, unus tanquam beneficiatus, alter tanquam capellanus diversarum Ecclesiarum. 3.210.22

Processio.

Processiones à procedendo, & cundo dicuntur. 3.298.1

Processiones publicæ sunt, quæ fiunt in Litanis majoribus, & minoribus, aut pro bono publico, vel in adventu novi Episcopi, vel in festo sanctissimi Corporis Christi. ibid.2

Processiones publicas nemo valet indicere, nisi Ordinarius sit. ibid.3

Processiones publicæ dirigendæ sunt quò voluerint Episcopi cum consilio Capituli. ibid.4

Vicarius generalis, absente Episcopo potest publicas processiones indicere. ibid.5

Processiones privatæ sunt quæ à Capitularibus, & clericis, ac Cathedralibus tantum fiunt ob aliquas causas. ibid.6

Regulares absq; Episcopi licentia processiones etiam privatas facere non possunt, præterquam intra Ecclesiam, ejusque, & monasterij ambitum. ibid.7

Clerici exempti tam sæculares, quàm Regulares, etiam Monachi, ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt. 3.299.8

Clerici omnes diocessani, quantumcumque exempti, si beneficia habent, etiam simplicia, in diocesi, vel obtineant officium in Ecclesiis, possunt compelli accedere ad publicas processiones. ibid.9

Clerici qui sunt nullius diocesis, vel extra civitatem in locis in quibus habent plebem, non possunt compelli accedere ad publicas processiones. ibid.10

Clerici inservientes Ecclesiis Religionis Hierosolymitanæ, nulla immunitate se tueri possunt quin ad processiones vocari non debeant. ibid.11

Canonicos, & alios Presbyteros beneficia, vel officia Ecclesiastica obtinentes, potest Episcopus cogere, ut accedant ad processiones publicas, aut indictas pro bono publico, vel honore. ibid.12

Sacerdotes nullum officium, aut beneficium Ecclesiasticum obtinentes in civitate, vel diocesi, non sunt ab Episcopo compellendi ad ullas processiones accedere. ibid.13

Regulares quantumvis exempti tenentur accedere ad omnes, & quascunque processiones publicas, & consuetas, aut indictas pro bono publico, vel honore. ibid.14

Regulares, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt, non possunt compelli accedere ad processiones. ibid.15

Conventus, in quibus Fratres sub arctiori clausura degunt, ita ut nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant, non sunt compellendi accedere ad processiones. ibid.16

Regulares absentes à civitate per dimidium milliare, non sunt compellendi ab Episcopo accedere ad processiones. ibid.17

Regulares, vel alij habentes ex privilegio, ut non teneantur

Index Rerum,

- tur ad processiones ire, non sunt compellendi, quamvis semel, vel sæpius fuerint. ibid. 22
- Religiosi Soc. Iesu habent ex privilegio, ut non teneantur ad processiones accedere. 3. 300. 23
- Confraternitates laicorum an possint per Episcopum compelli accedere ad processiones publicas, ostenditur. ibid. 24
- Regulares non accedentes ad processiones in casibus quibus tenentur, an poenis, & censuris valeant per Episcopum puniri, ostenditur. ibid. 25
- Processus.*
- Processus super vita, genere, moribus, & scientia eligendorum in Episcopos, quomodo formandus, ostenditur. *Vide Electio.*
- Procurare.*
- Procurator pro sustentato, & procuratio pro sustentatione. 3. 561. 1
- Procurandus à nemine est Episcopus, dum exit ut sacramentum Confirmationis tantum conferat. 3. 272. 53
- Procuratio.*
- Procuratio vel debetur ratione visitationis, vel ex vi consuetudinis, aut alterius juris specialis, vel tandem ex pacto legitime celebrato tempore suæ foundationis. 3. 270. 43
vers. Ecclesia.
- Procuratio visitationi annexa qua ratione fuerit statuta. ibid.
- Procuraciones plures in anno exigere an possit Prælati, si plures quam semel in anno visitaverit. 3. 271. vers. Vtrum autem.
- Procuracionis pro solutione an redditus Ecclesiæ sint tantummodo obligati, an verò laici quoque contribuere teneantur. ibid. vers. Vtrum redditus.
- Procuratio nulla debetur Episcopo, vel alij visitatori, dum loca specialiter exempta à præstanda procuracione visitat. 3. 272. 47.
- Procuratio attentio hodierno Concil. Trident. iure præscribi potest, nec petitur, ubi illam non dandi viget consuetudo. ibid. 48
- Procuracionem semoto privilegio, vel præscriptione, nullus remisisse videtur, etiam si testatus fuerit se condonare debita sibi obsequia, sive servitia. ibid. 49
- Procuracionem nullus visitator accipere potest ab Hospitalibus, & aliis locis leproforum, domorum Dei, pauperum, & infirmorum. ibid. 50
- Procuracionem à pauperibus clericis potest exigere. ibid. 51
- Procuracionem pecunia redimere liberum est visitatis, si velint. ibid. 56.
- Procuratio in iure Canonico dicitur sustentatio, vel refectio illa quæ Ordinariis ratione visitationis, vel Legatis Apost. iure legationis debetur. 3. 561. 2
- Procuraciones ab Ecclesiis visitatis præstandas esse Episcopis, & Archiepiscopis visitantibus, quanam ratione lex Canonica constituit, ostenditur. ibid. 3
- Procuraciones, quæ ratione visitationis iure aliquo speciali debentur, præscribi possunt. ibid. 6
- Procuratio manente visitandi onere præscribi non potest, secus insimul cum illo. ibid. 7
- Procuratio ratione visitationis iure communi debita non potest præscribi immemoriali præscriptione, manente visitandi onere. 3. 562. 9
- Procuratio respectu modi potest præscribi. ibid. 10
- Procuratio futura licet præscribi non possit, potest tamen præscribi præterita, id est, annorum præteritorum. ibid. 11
- Procuraciones visitationis factæ per visitatorem à Capitulo Sede vacante deputato, quomodo reservandæ Episcopo, futuro successori. 3. 570. 17
- Procurator.*
- Procuratores Generales nullo modo cogi possunt ut apud Sedem Apostolicam, & in Curia Regis Catholici negotia peragant, durante illorum deputatione. 3. 102. 179
- Procurator constitutus à patrono ad præsentandum, non potest ipsum patronum præsentare. 3. 250. 88
- Procurator constitutus à patrono ad præsentandum, non potest seipsum præsentare. ibid. 89
- Procurator nominans indignum ad beneficia, non præiudicat patrono. 3. 251. 106
- Procuratorem pecunia redimere liberum est visitatis, si velint. 3. 272. 56
- Procurator non tenetur invitatus suscipere mandatum. 3. 306. 35
- Procurator non censetur habere liberam, & generalem administrationem, nisi id in mandato exprimat. 3. 571. 24
- Ratio differentiarum datur. ibid. 25
- Professio Religionis.*
- Professionem Religionis potest Papa irritam facere, certa formula minime servata. 3. 12. 48
- Professio Fidei faciendæ est à provis de beneficiis quibuscuque curam animarum habentibus, in manibus Episcopi, vel eo impedito, coram generali ejus Vicario, ultra quam quod provis de dignitatibus, & Canonicatibus in Ecclesiis Cathedralibus, tenentur etiam eam emittere in Capitulo. 3. 196. 1
- Professionis Fidei forma ubi referatur, ostenditur. ibid. 2
- Professionem Fidei qui teneantur emittere. ibid. 3
- Professio Fidei faciendæ est à promovendis ad Episcopatum. ibid. 4
- Professionem Fidei denuò deobligantur emittere, qui in ademptione alterius beneficii similis eam jam emisissent. ibid. num. 8
- Professionem Fidei emittere tenentur, qui denuò consequitur Parochialem dignitatem, vel præbendam, quam antea habuerat, & dimisit. ibid. 9
- Professionem Fidei non tenentur emittere Canonici, & dignitates Collegiarum Ecclesiarum. 3. 197. 15
- Professio Fidei coram Vicario generali, etiam Episcopo non impedito, fieri potest. ibid. 16
- Professionem Fidei possunt facere provis de Dignitatibus, vel Canonicatibus Cathedralium in Capitulo, præsentante Episcopo, seu ejus Vicario, qui fortè est Canonicus, ita ut eam iterum non cogantur foris coram eodem emittere. ibid. 17
- Professionem Fidei Sede Episcopali vacante non sufficit fieri coram Capitulo, sed coram ejus Vicario. ibid. 18
- Professionem Fidei per procuratorem fieri non posse declaravit Sacra Congregatio. ibid. 19
- Quid attentio iure sit resolvendum. 3. 198. 21
- Professio Fidei emissa creditur, quando collatio beneficii est decennalis. ibid. 20
- Professionem Fidei omittentes facere intra duos menses à die adeptæ possessionis, fructus suos non faciunt, nec illis suffragatur possessio. ibid. 22
- Professio Fidei post dictos duos menses facta, ad fructus temporis præteriti post lapsum duorum mensium quærendos provis non suffragatur. ibid. 23
- Professionem Fidei non emittentes intra duos menses, ita fructus suos non faciunt, ut in conscientia teneantur illos restituere, etià non interveniente aliqua sententia. 3. 199. 28
- Professionem fidei per ignorantiam, seu inadvertentiam intra duos menses non facientes, quamvis in foro exteriori non excusentur, in foro conscientiarum non obligantur ad restitutionem. ibid. 29
- Professionem Fidei exigere debent Ordinarij à Regularibus, antequam officium prædicandi assumant. 3. 291. 33
- Professio Fidei, & decreta Concilij Trid. de residentia, intelligibili voce leguntur in Synodo diocæsana. 3. 370. 17
- Ordinarius potest professionem ante expletum decimum sextum annum factam nullam declarare. 3. 416. 1
- Professionis nullitas si proponatur coram Ordinario, & superiore Regulari, debet intra biennium terminari, quia subintrat dispositio Concilij sess. 24. de reform. cap. 20. ibid. 2
- Profiteri nullus valet expresse, nec tacite ante decimum sextum annum expletum, & professio antea facta ipso iure est nulla. ibid. 3
- Professio Monachi facta ante decimum sextum annum est nulla. 3. 417. 12
- Professionem quorum dierum defectus nullam efficit, ostenditur. ibid. 13
- Professionem ante decimum sextum annum expletum, vel intra annum probationis valide emittere potest, qui ex voto Religionem ingreditur. ibid. 14
- Professio, quæ in quibusdam Religionibus faciendæ est in decimo octavo ætatis anno, si fiat ante illud tempus, post tamen decimum sextum à Concilio Tridentino expressum, valida est. ibid. 15
- Professio intra annum probationis emissa nullum obligat, nec in specie, nec in genere Religioni, nec etiam in foro conscientiarum. 3. 418. 17
- Professio durante anno novitiatus emissa non potest haberi rata, nisi accedat Papæ dispensatio de consensu recipientium, & receptorum. ibid. 18
- Professio facta in ultimo anni die non est invalida. ibid. 22
- Professio Monachi ob non servatum annum probationis intra claustra monasterij dicitur nulla. 3. 419. 26
- Professio facta ante expletum probationis annum est nulla, neque hujusmodi terminus ex consensu partium potest remitti. 3. 420. 32
- Professio Monachi erit nulla, quando facta fuit non servata Constit. Sixti V. pro informationibus faciendis edita. 3. 422. 42.
- Professio nulla ex causa metus ita est proponenda coram superiore, & Ordinario copulative, ut nullo modo possit superior per se solum de illa cognoscere. 3. 445. 14
- Professionem asserens fuisse metu factam, & causam metus durasse etiam post quinquennium, exaudiri poterit per viam restitutionis. 3. 446. 18
- Professio nulla an ratificetur à persistente in religione, ignorante tamen nullitatem, ostenditur. ibid. 19
- Professio facta ante expletum probationis annum est nulla, neque hujusmodi terminus ex consensu partium potest remitti. ibid.
- Professio Monachi erit nulla quando facta fuit non servata forma

& Verborum.

- forma præscripta à Sixto V. pro informationibus faciendis edita. 3.422.42
- Professus.*
 Professus in Religione, & sacris initiatus, si castitatem violat, & votum sacri Ordinis & Religionis differunt specie, utramque circumstantiam tenetur confiteri, aliàs secus. 2. 248.5
 Professi temerè de claustris exeuntes, incurrunt excommunicationem nemini reservatam. 3.33.20
 Professi matrimonium contrahentes. ibid.
 Professi de claustris exeuntes ad audiendas leges, vel physicam, excommunicationem nemini reservatam incurrunt. 3.31.193
 Professus Religiosus non potest testamentum ante professionem revocare. 3.408.14
 Professi nulliter, quia in eorum informatione non fuit servata forma præscripta à Sixto V. possunt etiam post quinquennium reclamare. 3.422.42
 Professi nulliter, quia non fuit in eorum informationibus servata forma præscripta à Sixto V. possunt etiam post quinquennium reclamare. 3.447.20
- Prohibitio.*
 Prohibitio generalis ultra quartum gradum non potest esse rationabilis. 1.107.25
- Promissio.*
 Promissio de vendendo venit appellatione alienationis. Vide *Alienatio.*
 Promissio facta per patronum de beneficio vacaturo per mortem beneficiarii non convalescit. 3.243.6
- Promittens.*
 Promittentes, dantes, vel recipientes aliquid pro justitia incurrunt excom. Papalem. 3.28.177
- Promotio, & Promotus.*
 ad Promotionem infra annum arctatur, qui curatæ Ecclesiæ plenum detinet exercitium, tamen si nondum liberam possessionem, ac pacificam majoris partis fructuum adeptus sit. 2.264.22
 Promotus ex dispensatione Papæ ad Sacerdotium die Dominica, non potest eadem die consecrari Episcopus. 2.182.46
 Promotus ante legitimam ætatem est ipso jure suspensus. 2. 252.10
 Intellige de promotis ad majores Ordines. ibid. 14
 Promotus ante legitimam ætatem, & in susceptis Ordinibus ministrans sit irregularis. ibid. 11
 Promotus ante legitimam ætatem ascendendo ad altiorem Ordinem incurrit irregularitatem. ibid. 13
 Promotus extra tempora, an sit suspensus ipso jure, resolvitur, & de promovente. 2.256.9
 Promotus per saltum incurrit suspensionem ab executione susceptorum Ordinum, & ministrando sit irregularis. 2. 445.1
 Referuntur Doctores, qui asserunt promotum per saltum incurrere irregularitatem. ibid. 2
 Promotus per saltum recipit Ordinem, & ipsius characterem. 2.446.3
 Beneficium obtinere non potest per saltum promotus. ibid. 4
 Episcopus vigore privilegij sibi concessi à Trid. sess. 24. de reform. cap. 6. potest dispensare cum promotis per saltum, etiam postquam ministraverint. ibid. 5
 Promotus per saltum ministrans, sive scienter, sive ignoranter, indiget Apostolica dispensatione, quamvis in minoribus ministrat. ibid. 9
 Promotus per saltum quando prætermissum Ordinem recipit, an in eo casu possit cum illo Episcopus dispensare, ut ministrat in susceptis, & ad superiores ascendat. ibid. 11
 Promotus ad Ordines ab Episcopo hæretico, vel schismatico, verum suscipit Sacramentum, dummodo hujusmodi Episcopus in forma Ecclesiæ gerat quod agit. 2.447.4
 Promotus scienter ab Episcopo hæretico, vel schismatico, à solo Romano Pont. dispensatur. 2.448.7
 Promotus ad Ecclesiam Parochialem, quæ est unita accessorie alicui non Parochiali, minimè tenetur lege posita in cap. licet canon, de elect. lib. 6. 3.217.45
- Promovendus.*
 Promovendi antiquitatis continentiam expressè cogebantur polliceri. 2.247.2
 Promovendus ad Episcopatum in omnibus sacris Ordinibus debet esse constitutus, juxta Bullam Gregorij XIV. 2. 181.36
- Proponens.*
 Proponentes populo indicem casuum, & gratiarum cum indulgentiis, incurrunt excommunic. Papalem. 3.28.181.182
- Propositum.*
 Propositum aliò migrandi, & non redeundi præsumitur ex eo quod quis recedit, ab aliquo loco cum suppellectili, vel familia sua. 2.195.59
- Protonotariatus, & Protonotarius.*
 Protonotariatus dignitas ad effectum reservationis acquiritur etiam ignorantibus. 3.277.33
- Protonotarii primi sunt, & Notariorum principes dicuntur. 3. 277.30
 Protonotarii à jurisdictione Ordinarii sunt exempti. ibid. 31
 Protonotarii sive sint creati à Papa, sive à Legato, sunt comprehensi in Extravag. Ad regimen, de præbend. 3.277.32
- Proventus.*
 Proventus Ecclesiastici sanguis Christi, & Sanctorum. 1.32.6
Provincia, & Provincialis.
 Provincia, cui præest Archiepiscopus, quas sub se debeat habere civitates, & Episcopos, ostenditur. 1.33.11
 Provincias Patriarchales redituras ad Catholicos Patriarchas prædixit Sancta Brigitta. 1.117.45
Provincialis.
 Provinciales Ministri, atque visitatores quando possint intrare Monasteria Monialium sibi subditarum, ostenditur. 3. 433.45
Provisio, & Provisus.
 Provisio per Episcopum facta in principio, vel in medio mensis Ordinarii, erit legitime facta, veluti in tempore habili, etiam si postea in sine recesserit. 3.89.63
 Provisio facta de beneficio incarcerati propter crimen hæresis an sit valida ante sententiam criminis declaratoriam, ostenditur. ibid.
 Provisus de Parochiali Ecclesia per concursum, censetur approbatus idoneus minister ad audiendas Confessiones dumtaxat in ea civitate, vel oppido, ubi sita est Parochia. 2. 296.18
 Provisus de Parochiali, an sit ubique intra eandem diocesim eligibilis virtute jubilæi ad Confessiones audiendas. ibid. 19
 Provisus de Ecclesia, vel Monasterio vacante à Sede Apostolica, provisionis auctoribus aliquid dans, promittens, promissumve solvens, in excom. Papalem incidit. 3.22.113
- Prudens, & Prudentia.*
 Prudens est qui intelligentia tua aliquid cognoscit, sciens verò qui alterius judicio rem percipit. 1.72.5
 Prudentes sicut serpentes, quare Prælati requirantur, ostenditur. ibid. 6
 Prudentiam virtutum Abbatissam nuncupat S. Bernardus. 1. 72.1
 Prudentia non existente, nulla est virtus. ibid. 2
 Prudentia Prælati in quibus consistat, ostenditur. ibid. 4
 Prudentia est in Episcopo, ut non sit facilis ad credendum. 73.9
 Prudentia in Episcopo est, ut in negotiis arduis non sit facilis ad determinandum. ibid. 10
 Prudentia in Episcopo requiritur ad reconciliandos peccatores. ibid. 12
 Prudentia Episcopi est in malignorum calumniis patiens esse. ibid. 13
 Prudentia magna in Episcopo debet esse circa collationem beneficiorum & spiritualium officiorum. ibid. 15
- Psalmista.*
 Psalmistæ officium, forma, & materia. 2.227.8
- Pseudopatriarcha.*
 Pseudopatriarchæ de facto in Patriarchalibus provinciis constituti aliquando diversis legationibus, ac procuratoriis mandatis Romano Pont. obedientiam dederunt. 1.117.41
- Publicanus.*
 Publicani, qui pedagium, gabellam, vel vectigal à Regularibus Ordinibus Mendicantium exegerint, in excommunicationem Papalem incurrunt. 3.25.142
- Publicum.*
 Publicum, vide *Oeculum.*
- Pudicitia, & Pudicus.*
 Pudicitia in primis est habenda, qua amissa omnis virtus corrumpitur. 1.78.3
 Pudicitia frustra ostentatur sine temperantia. 1.79.6
 Pudicus ille est qui non modo corpus illibatam conservat, sed qui neque intuitu, voce, vel gestu levitatem ostendit. 1.78.2
- Puella.*
 Puellæ voluntatem habitum regularem suscipere, aut professionis votum emittere volentis ex generali commissione Vicarius explorare non potest. 3.116.88
 Puellæ causâ educationis in Monasteriis Monialium an, & quando recipi possint, ostenditur ex S. Congregationis decisione. 3.405.10
 Puellis quæ sumpserunt sacrum habitum in aliquo Monialium monasterio debet ab Ordinario certus dierum numerus præfigi, intra quem debent declarare, utrum velint professionem emittere, vel non. 3.412.3
 Puellæ Deo dicendæ voluntas exploranda est per Episcopum, tam ante susceptum habitum, quam postea ante professionis emissionem, tam in Monasteriis sibi subjectis, quam in aliis ab ejus jurisdictione exemptis. 3.413.4
 Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in Monasterio ad petitionem illius, qui vult illam in uxorem ducere, sed expectandum tempus faciendæ professionis. ibid. 5

Index Rerum.

Episcopus non ingreditur clausuram, sed stat ante fenestellam cancellorum, cum explorat puellæ voluntatem. *ibid.* num. 6
 Puella inclusa per vim in Monasterio, debet inde deduci, si tamē Monialis effici velit, desiderij sui compos est faciendā, sicet ejus pater contradicat. *ibid.* 7
 Puella ad professionem ante decimum sextum annum admitti non potest. 3.417.9
 Dispensari non potest, ut puella, quæ duodecimum annum non complevit, possit habitum in monasterio suscipere. *ibid.* 10
 Puella in ætate duodecim annorum matrimonio conjuncta, si religionem sit ingressa, cogendus sponsus per quatuor annos expectare usquedum illa profiteatur. *ibid.* 12
 Puellæ educationis gratiā licet sacro vestitu indutæ non sint, possunt in monasteriis Monialium retineri cum certis conditionibus. 3.435.62
 Conditiones, quibus licitum est retinere puellas educationis gratiā in monasteriis Monialium, referuntur. 3.436.63
 Puellæ causā educationis in monasteriis Monialium recipi non possunt minores septennio, & majores vigesimo quinto. *ibid.* 64
 Puella educationis gratiā in monasteria Monialium recepta, si statim postquam præterit vigesimum quintum annum non egreditur, nec ipsa, nec alia quævis incidit in excommunicationem. *ibid.* 65

Puer.

Puer in cunis si consecratur Episcopus, tenebit factum. 2.179.29
 Puer ante usum rationis, vel amens, an validè possit ordinari. 2.184.15
 Pueri, imò & infantes ipsi, si doli capaces sunt, & judicium sufficiens ad peccandum mortaliter habeant, contrahunt hujusmodi cognationem, si quem in Baptismo, vel Confirmatione teneant. Vide *Cognatio.*
 Puero affirmanti se esse sodomitarum in nullo creditur. 2.436.16
 Pueri ad Seminarium admittendi quales esse debeant, & quæ ibi discere teneantur, ostenditur. 3.297.34

Punire.

Punire potest Archiepiscopus deviantes à consuetudine Metropolitanæ Ecclesiæ in divinis officiis. 1.161.33

Pupillus.

Pupillus ad emphyteusim quare possit nominare, ostenditur 1.13.20

Pygmæi.

Pygmæi quando irregulares sint. 2.430.53

Q

Quæstor, Quæstuarij.

Quæstores elemosynarum per totam provinciam mittere potest Archiepiscopus pro fabrica Ecclesiæ Metropolitanæ. 2.161.37
 Quæstorum sacre pecuniæ qualitates describuntur. 3.481.1
 Quæstores elemosynarum admittendi non sunt sine Episcoporum, vel Apostolicis veris litteris. *ibid.* 2
 Quæstorum usus qua ratione extinctus fuerit, ostenditur. *ibid.* num. 3
 Quæstores non obstante qualicumque exemptione, potest Ordinarius incarcerare, excommunicare, & castigare. *ibid.* num. 4

Quæstuarj.

Quæstuarj propriè dicuntur, qui quæstum sibi referunt. *ibid.* 6

Qualitas.

Qualitates quæ in eo requiruntur, qui est eligendus Episcopus, referuntur. 1.17.44
 Qualitates in fundatione beneficiorum appositæ, nec de consensu patroni Episcopus tollere potest. 3.329.15

Qualitercumque.

Qualitercumque, est universale, & comprehendit majora expressis. 2.163.177

Quarta.

Quartam decimarum, mortuorum, & synodaticum Vicarius generalis absque speciali mandato imponere non potest. 3.118.123
 Quarta Canonica quod ex iis quæ Confraternitatibus relinquuntur, non debeat, qui teneant, ostenditur, eorumque fundamenta adducuntur. 3.284.43
 Quarta Canonica solvitur ex iis, quæ relinquuntur Ecclesiis, vel piis locis, non verò pauperibus, vel quando relinquuntur ad perpetuum cultum divinum, seu pro ornamentis. *ibid.* 44
 Quarta Canonica, ut debeat, duo requiruntur; alterum, quod loco relinquatur; alterum quod locus religiosus sit. 3.285.45
 Quarta Canonica, quod non debeat ex his, quæ Confrater-

nitatibus relinquuntur indistinctè, qui teneant, ostenditur. *ibid.* 46
 Sed distinctione, & per certos casus quæstio dissolvitur. *ibid.* 47
 Quarta Canonica an debeat ex his, quæ relinquuntur Confraternitatibus devotionis causâ Episcopi auctoritate institutis, quæstio est in duas opiniones divisa. *ibid.* 48
 Quarta Falcidia non potest deduci ex his, quæ Confraternitatibus, sive cum Episcopi auctoritate, sive absque ea institutis relinquuntur. 3.286.49
 Quarta Falcidia de legatis ad pias causas non deducitur. *ibid.* 50
 Quarta Falcidia de legatis pro alimentis, & ex relictis pro studio, non solvitur. *ibid.* 51
 Contrariis respondetur. *ibid.* 52
 Quarta Trebellicana non deducitur ex fideicommissis universalibus, quæ ad pias causas relinquuntur. *ibid.* 53
 Quarta de Missis relictis, an & quando debeat, remissive. 3.343.22
 Quarta decimarum Episcopo debita unde initium sumpserit, ostenditur. 3.344.33
 Episcopus de jure communi in quarta decimarum fundatam habet intentionem. *ibid.* 34
 Quarta decimarum jure communi debetur Episcopo ab Ecclesiis curatis, non autem ab ipsis Parochianis. 3.345.35
 Quarta decimarum est legis diocesanæ, à qua exempria sunt Monasteria. *ibid.* 38
 Quarta decimarum potest in totum tolli consuetudine, vel præscriptione, & idem de canonica portione. *ibid.* 39
 Quartæ decimarum in exactione pro sua portione Pontificali habet Episcopus intentionem fundatam de Jure intra limites suæ diocesis. 3.556.35

Quinquennium.

Quinquennium intra quod dici potest professio nulla, incipit à die, quo quis expressam emisit; in tacita verò à die, quo fecerit actus solummodò professis proprios. 3.446.16
 Quinquennio elapso potest audiri Regularis deducens causam nullitatis suæ professionis, si intra illud non potuit reclamare. *ibid.* 17
 Quinquennium intra quod Regularis potest deducere causas nullitatis suæ professionis, an currat minori, ostenditur. 3.447.21

Quomodolibet.

Quomodolibet, universale est, & omnes casus comprehendit. 1.144.19

R

Raptores.

Raptores mulierum ac omnes dantes eis auxilium, &c. 3.35.243

Ratio.

Nihil minus ferendum, quàm rationem ab altero vitæ reposcere eum, qui non possit suæ reddere. 1.96.16
 Ratio ubi eadem viget, ibi debet esse eadem juris dispositio. 3.209.4
 Ratio fabricæ Ecclesiæ Cathedralis quomodo reddenda, vide *Fabrica.*
 Rationes Ordinariis sunt reddendæ de administrationibus piorum locorum, tam Ecclesiasticis, quàm laicis. 3.287.57
 Rationes Episcopo sunt reddendæ de omnibus locis piis, sive ea sint publica, sive privata. *ibid.* 58
 Ordinarij possunt ab administratoribus rationes administrationis exigere, donec coram eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus expressè cautum sit. *ibid.* 59
 Capitulum Sede vacante potest exigere rationem ab administratoribus piorum locorum, sicut Episcopus. *ibid.* 61
 Appellans à decreto reddendæ rationis suæ administrationis, licet admittatur appellatio, non impeditur tamen executio. *ibid.* 62
 Rationes pluries in anno Episcopus potest exigere ab administratoribus piorum locorum, quando ei constiterit illas dolosè redditas fuisse, vel quando redditio non fuit finalis, & plena cum restitutione reliquorum. *ibid.* 63
 Rationes administrationis quando possit Episcopus pluries in anno exigere, ostenditur. 3.327.54

Rebaptizatio.

Rebaptizans, & rebaptizatus, accedente culpa irregulares fiunt. 2.342.29

Reclamatio.

Reclamatio de nullitate professionis faciendā est habitu religionis retento. 3.445.13

Reconciliatio.

Reconciliatio ubi haberi non potest per Episcopum, quia longè abest, & venire non potest, an idem Episcopus ex justa causa concedere possit, ut in Ecclesia polluta ante reconciliationem celebretur? 2.335.61

Quid

& Verborum.

- Quid tamen in hoc securius sit servandum, ostenditur. *ibid.*
num. 62.
- Reſtor.*
Reſtor beneficij, qui poteſt Miſſam per alium celebrare, ſatis eſt ut tribuat Sacerdoti celebranti elemoſynam congruam ſecundum morem civitatis, vel provincie. 2.245.7
Reſtores Eccleſiarum, & Mendicantes in Germania exiſtentes, qui pacem inter ipſos factam violant. 3.35.237
Reſtor beneficij in unione facienda non eſt vocandus, maxime quando unio debet ſortiri effectum poſt eius obitum. 3.214.20
Reſtoris, vel deſenſoris vocatio in diſmembratione beneficij requiritur, & alie ſolemnitates in alienatione rei Eccleſie requiſite. 2.220.17
Reſtor beneficij ut designet ſibi ſucceſſorem qui beneficium obtineat ſine aliqua alia institutione Ordinarij, poterit in fundatione caveri. 3.234.35
Reſtor Eccleſiam habens in una diœceſi, prædia vero in alia; tenetur ſolvere charitativum ſubſidium Episcopo, in cujus diœceſi ſita eſt Eccleſia. 3.351.51
Reſtores Parochialium nullius diœceſis tenentur accedere ad Synodum viciniorem. 3.369.6
- Recurrrens.*
Recurrentes ad iudices laicos pro obtinendis inhibitorijs, & alijs impedimentis, ſunt ipſo jure excommunicati. 3.304.4
- Recurſus.*
Recurſus ad curiam ſæcularem probatur ex juribus minus firmiter extractis, propter difficultatem illa extrahendi ſervatis ſervandis. *ibid.* 5
- Recuſatio.*
Recuſationis cauſa legitima ubi probata fuerit Ordinario, non præſervatur illi prima inſtantia. 3.315.11
- Redditus.*
Reddituum beneficij generalis adminiſtratio quando competit coadjutori oſtenditur. 3.205.13
Redditus Eccleſie quando coadjutori, & ægrotanti beneficiario non ſufficiunt, quid faciendum ſit, oſtenditur. *ibid.* 15
Redditus Eccleſie aucti potius, quam diminuti in dubio præſumuntur. 3.219.6
Redditus alicujus capellæ pro Miſſis celebrandis deputatos, in paramentorum emptionem pro una vice convertere poteſt Episcopus. *ibid.* 15
Redditus annui inter immobilia connumerantur, & ideo ſine cauſa alienari non poſſunt: idem de juribus, & actionibus ad immobilia. 3.382.45
Vide *Præbenda.*
- Referendarius.*
Referendarij ratione beneficiorum, quæ habent in partibus, ſubſunt locorum Ordinarijs. 3.277.29
- Regale.*
Regalia, cuſtodiam, ſive guardiam titulo advocacionis, ſive deſenſionis in Eccleſiaſticis, vel pijs locis præſumentes occupare. 3.344.32
Regalia Baronum deſunctorum, quæ conſiſtunt in lecto, equo, pileo, &c. ex antiqua conſuetudine ſolent dare hæredes Episcopi, in cujus diœceſi habent Baroniam. *ibid.*
- Rex.*
Regis dignitatem præ cæteris convenit anteferri. Vide *Papa.*
Reges cur in humero ungantur, & non in capite, oſtenditur. 1.28.11
Vide *infra.*
- Regimen.*
Regimen omne, omniſque adminiſtratio auctoritate & amore continetur. 1.94.4
Regiminis Eccleſie argumentum ex dexteritate regiminis politici deſumitur. 1.102.11
- Regina.*
Reginæ, & Fundatrices monaſteriorum aliquorum Fratrum poſſunt ea ingredi abſque incurſu alicujus cenſuræ. 3.441.96
- Regula.*
Regula de octo, eſt reſervatoria menſum. 3.87.49
Regulas aliquas Cancellariæ tulit eaſque in ſcriptis redegit primus omnium Ioannes XXI. 1.146.58
Regulæ Cancellariæ expirant morte cujuſque Pontificis, reviſcuntque per novos Papas renovantur. *ibid.* 60
Regula quælibet Cancellariæ facit legem ſeparatam, diverſamque reſervationem. *ibid.* 61
Regulæ Cancellariæ ut ligent, non eſt neceſſaria illarum publicatio, quia ſtatim ab initio quando ſunt factæ, ligant, quamvis publicatæ non ſint. *ibid.* 62
Regula I. Cancellariæ quæ ſit. 3.147.63
II. quæ contineat. 3.150.81
Cur aucta fuerit de novo à S.D.N. Gregorio XV. *ibid.* 82
III. reſertur. 3.151.84
IV. quæ diſponat. 3.152.914
V. proponitur. 3.156.15
VI. aſſignatur. 3.157.117
- VII. adducitur. *ibid.* 129
VIII. quæ decidat. 3.158.132
IX. deſcribitur. *ibid.* 140
Ea non eſt perpetua, ſed expirat, & extinguitur morte Paſæ illius conditoris. 3.164.190
Regula de annali tucti non poteſt ad fructus retinendos Fidei profeſſionem non emittentes, nec longiſſima poſſeſſio illis prodeſt quoad dictos fructus percipiendos. 3.198.27
- Regularis.*
Regulares ex Prædicatorum Ordine ad Episcopalem dignitatem aſſumpti, tenentur ante conſecrationem libros, & bona Ordini relinquere. 1.211.16
Regulares poteſt Archiepiſcopus tanquam Sedis Apoſt. delegatus convocare, in cujus provincia Monaſteria ſub immediate Sedis Apoſt. protectione ſita ſunt, ſi ſint negligentes exequi decretum Concil. Trid. *ſeſſ.* 25. de *Regul. cap.* 1. 1.1634.57
Regulares Prælati habentes jus Baculum deferendi, & Mitram; minores Ordines conferre poſſunt alijs Regularibus, qui diſmiſſorias ſpeciales ſuorum Superiorum, & ſpecielem conſenſum Episcopi loci habuerint. 2.189.13
Vide *Prælati.*
Regulares ſi degunt in monaſterijs ſicis in locis nullius diœceſis, debent ordinari ab Episcopo viciniore. 2.197.61
Regulares non poſſunt hodie ab Episcopis ordinari, etiam in ſuis domibus, ſine licentia diœceſanorum, in quorum diſtrictu eorum monaſteria ſita ſunt. *ibid.*
Regulares Superiores ſuis monachis diſmiſſorias concedunt. 2.207.18
Diſmiſſorias cum antiquitus Episcopi dabant, non cum examinabant cui concedebant, at illum Ordinario examinandum dimittebant. *ibid.* 19
Regulares à divinis ſuſpenſi propter admiſſiones ſæminarum poſſunt abſolvi ab Episcopo vigore Concilij Trid. *ſeſſ.* 24. de reform. ſi ſuſpenſio ſit occulta. *ibid.*
Regulares promoti abſque diſmiſſorijs ſui Superioris Regularis, quas penas incurrant. 2.213.16
Amplia ad monachos, & Religioſos exemptos. *ibid.* 17
Regulares, & Equites ex Ordinibus militaribus Chriſti Domini, & D. Jacobi, etiam eximuntur à gabellis, & tributis. 2.243.14
An hujusmodi exemptio à tributis concedatur uxoribus viduis prædictorum militum. *ibid.* 15
Regulares, ſicut & clerici ante legitimam ætatem Ordines ſuſcipientes ſunt ſuſpenſi ipſo jure. 2.254.24
Regulares qui poſſint non ſervantes interſtitia ordinari. 2.259.11
Regularis tam non profeſſus, quàm nulliter profeſſus, ſine titulo ad ſacros Ordines promoveri non poteſt. 2.262.5
Regularis non profeſſus ſine titulo promotus, in ſuſcepto Ordine miniſtrans efficitur irregularis. *ibid.* 6
Regulares cum ſæcularium etiam ſacerdotum conſeſſione audire cupiunt, indigent Episcopi approbatione, & reſertur conſtitutio Piſ. V. ſuper hæc re edita. 2.301.45
Regulares Confeſſarij ab Ordinarijs ſemel approbati, non poſſunt ab ipſis ab audiendis Confeſſionibus ſuſpendi, niſi ex nova cauſa, eaque ad Confeſſiones ipſas pertinente. 2.302.50
Regularium juridiſctio ad audiendas Confeſſiones reſtingitur, ſeu dilatarur per ipſam approbationem Ordinarij. 2.303.52
Regulares ſemel approbati extra diœceſim Episcopi approbantis non poſſunt Confeſſiones audire. *ibid.* 54
Regulares non indigent approbatione Episcopi ad audiendas Confeſſiones, cum Regularium peccata audire cupiunt. 2.306.64
Regularis extra Religionem conſiteri non poteſt tempore Iuſtblæi, quo ei conceditur facultas eligendi quemcunque idoneam Confeſſorem. *ibid.* 66
Regulares Prælati quando ſacras veſtes benedicere poſſunt. 2.322.44
Regulares Prælati bene poſſunt conciliare Eccleſias quacumque ex cauſa violatas, & pollutas, aqua per ipſos benedicta, ſi Episcopus, qui illam benedicat, diſtet ultra duas dieſtas. 2.335.64
Regularis poteſt de licentia Parochi matrimonio aſſiſtere. 2.364.108
Regulares matrimonium adminiſtrantes, ſeu ſolemnizantes, non habita ſuper his parochialis Præbyteri licentia ſpeciali, ultra prædictam ſuſpenſionem, ipſo facto ſunt excommunicati excommunicatione Sedi Apoſt. reſervata. 2.374.192
Regulares Prælati, tam Generales, quàm Provinciales & locales, ab Ordinario exempti poſſunt diſpenſare cum ſuis ſubditis in votis, & juramentis. 2.388.12
Regulares Prælati non poſſunt diſpenſare cum novitijs, aut profeſſis in bigamia vera & interpretativa. 2.453.28. cum ſeq.

Index Rerum,

- Regulares matrimonia ministrantes, sive solemnizantes non habita super his Parochialis Presbyteri licentia speciali, ipso facto in excommunicationem Papalem incidunt. 3. 20. 99.
- Regulares, qui ex Insulis Philippinis & aliis Indiarum partibus ad Iaponicas commeant, incidunt in excom. Papalem. 3. 27. 165.
- Regularium Superiores quorum casuum absolutionem sibi reservare possunt. 3. 74. 18.
- Regulares Ordinum Medicantium professi, aut in strictiori religione exiitentes, ab Episcopo vicarij institui non possunt. 3. 108. 14.
- Vide *Vicarius*.
- Regulares subiciuntur Episcopis in dependentibus à cura animarum. 3. 276. 20.
- Regularis Parochus delinquens extra Sacramentorum administrationem, & curam animarum, non ab Episcopo, sed à suis Superioribus punitur. *ibid.* 21.
- Regularium monasteria quoties Episcopo visitandi facultas conceditur, si dum ingredi vult ob causam visitationis, fores claudantur, ei licet vim inferre, ac eas frangere. *ibid.* 22.
- Regulares prædicatores prædicare volentes in Ecclesiis sui Ordinis, debent à superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbati, & obtenta ab eis licentia, cum ea personaliter se coram Episcopo præsentare, & ab eo benedictionem petere. 3. 289. 17.
- Regulares prædicare volentes in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum, etiam Episcopi licentiam impetrare coguntur. 3. 290. 18.
- Regulares quando in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare volunt, obtenta suorum Superiorum licentia, debent ab Episcopo petere benedictionem, tamen eam minimè obtruncant. *ibid.* 19.
- Regulares prædicatores quando in Ecclesiis suorum Ordinum invitati, aut contradicentibus Episcopis prædicare non possunt. *ibid.* 20.
- Regulares prædicatores an possint de doctrina examinari ab Episcopo. *ibid.* 23.
- Regulares in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia prædicantes, non ab eo, sed à suis Superioribus puniri debent. *ibid.* 24.
- Regulari potest Episcopus interdiceret ne prædicet, licentia non petita, etiam non reddita causa. 3. 291. 28.
- Vide *Prædicator*.
- Regulares absque Episcopi licentia processiones etiam privatas facere non possunt, præterquam inter Ecclesiam, ejusque & Monasterij ambitum. 3. 298. 7.
- Regulares quantumvis exempti, tenentur accedere ad omnes, & quascumque processiones publicas, & consuetas, aut indictas pro bono publico, vel honore. 3. 299. 14.
- Regulares qui in strictiori clausura perpetuò vivunt, non possunt compelli accedere ad processiones. *ibid.* 15.
- Regulares absentes à civitate per dimidium milliare, non sunt compellendi ab Episcopo accedere ad processiones. *ibid.* 21.
- Regulares, vel alij habentes ex privilegio, ut non teneantur ad processiones ire, non sunt compellendi, quamvis semel, vel sapius iverint. *ibid.* & seq. 12.
- Regulares non accedentes ad processiones in casibus, quibus tenentur, an pœnis & censuris valeant per Episcopum puniri, ostenditur. 3. 300. 25.
- Regulares exempti possunt ab Episcopo compelli ad reddendam coram se gestæ executionis rationem, & ab eo puniri si malè gesserint. 3. 326. 48.
- Regulares an & quando possint esse testamentorum executores 3. 327. 50.
- Regulares, sive Religiosi exempti possunt ab Episcopo compelli ad reddendam coram se gestæ executionis rationem, ac ab eo puniri, si malè gesserint. *ibid.*
- Regulares an, & quando possint esse testamentorum executores, ostenditur. *ibid.* 50.
- Regulares qui eximantur à solutione quartæ funeralium Episcopo debita ostenditur. 3. 341. 17.
- Regulares volentes libros imprimere ultra Episcopi, & Inquisitoris examinationem & approbationem, licentiam quoque à suis Superioribus impetrare tenentur, juxta suas constitutiones. 3. 363. 14.
- Regulares ipsorum bona alienare possunt ex pluribus privilegiis sibi concessis. 3. 384. 60.
- Regulares indigentes victu, nec reperientes qui credito illis tribuat, si nec possunt consensum expectare summi Pont. an possint absque dicto consensu, & absque incursu censurarum res pretiosas in pignus tradere, seu pecunias ad cambium sumere, si aliter non reperiant. *ibid.* 62.
- Regulares Prælati in Monasteriis exemptis, & sibi subjectis non possunt facultatem concedere novitiis disponendi de suis bonis temporalibus. 3. 406. 7.
- Regulares se adinvicem percutientes, per eorum Prælatos absolvi possunt cum certis declarationibus, Episcopus tamen de æquitate eos etiam exemptos absolvit. Vide *Percussio, Prælati*.
- Regulares cujuscumque Ordinis prohibentur accedere ad Monialium monasteria. 3. 437. 72.
- Regularis absque legitima licentia accedens ad monasterium monialium Regularibus subjectarum, ibique in loco colloqui destinato cum moniali colloquens, à diocesano Episcopo tanquam Apost. Sedis delegato coerceri & puniri potest. *ibid.*
- Regulares adentes monasteria Monialium absque Episcopi licentia, an incidant in excommunicationem, etiam si Episcopus suo edicto proposuit, ostenditur. 3. 438. 73. 75.
- Regulares utriusque sexus non possunt tenere propria, sed omnia dare debent suis Superioribus, ex quibus primò subveniendum est eorum necessitatibus. 3. 442. 3.
- Regularis nullus superior potest concedere facultatem retinendi aliquid ad usum irrevocabilem. *ibid.* 4.
- Regularibus non licet possidere agros, aliæque bona stabilia, vel mobilia superflua ex dispositione inferiorum summi Pont. 3. 443. 13.
- Regularis prætendens se per vim ingressum Religionem, aut nulliter professum fuisse, intra quinquennium tantum potest causas nullitatis suæ professionis coram Ordinario, & Superiore Religionis deducere. 3. 453. 8.
- Regularis deducens intra quinquennium nullitatem professionis, tenetur eam probare conjunctim coram proprio Superiore Regulari illius Monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario illius loci, ubi existit monasterium, in quo professus est. *ibid.* 12.
- Regulari prætendenti professionem esse nullam, sicut licet causas nullitatis coram Superiore suo, & Ordinario proponere, an ita ipse Superior coram eodem Ordinario illas deducere possit, ut è monasterio Religioso dimittat, illo nihil proponente, remissive. *ibid.* 15.
- Regulares tere omnes sunt hodie exempti ab Ordinariorum potestate ex summorum Pont. privilegiis. 3. 450. 3.
- Regularium Superiores ob exemptionem ab Ordinariorum potestate ea omnia exercere possunt in suos, quæ Episcopi in subditos. *ibid.* 4.
- Regularium monasteria à quo tempore fuerint exempta à potestate Episcoporum, ostenditur. 3. 451. 11.
- Regulares an illis casibus, in quibus subsunt Episcopis, valeant ab eis puniri, ac censuris involvi, ostenditur. 3. 452. 13.
- Regularis etiam extra monasterium degens, si deliquerit, ab Ordinario loci visitari, puniri, & corrigi valet. *ibid.* 14.
- Regularis qui potest puniri ab Ordinario loci, si extra monasterium degat, intelligitur dum non vivit sub Superiori conventualiter. *ibid.* 16.
- Regularis manens de Superiorum licentia sub Regulari observantia in aliquo membro, vel grangia sui monasterij pro religionis servitio, si delinquat, non ab Ordinario, sed à suo Superiore puniri debet. 3. 453. 17.
- Regularis intra monasterij claustra degens, si extra notorie deliquerit, instante Episcopo à suo Superiore, vel eo negligente, ab eodem Episcopo puniri potest. *ibid.* 18.
- Regularis intra claustrum monasterij degens, & extra illud delinquens, an possit antequam remittatur ad suum Superiorem, ad carcerem Episcopi duci, ostenditur. *ibid.* 19.
- Regulares absque Ordinarij approbatione, ultra licentiam à suis Superioribus impetratam, libros imprimi facere non possunt. 3. 454. 24.
- Regulares suæ diocesis cogere potest Episcopus, uti à Sede Apostolica delegatus, ut lectionem sacræ Scripturæ in monasteriis suis habeant, si commodè fieri potest. *ibid.* 25.
- Regulares in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, prædicare volentes, ultra suorum Superiorum licentiam, Episcopi etiam licentiam impetrare coguntur. *ibid.* 26.
- Regulares quamvis exempti, subiciuntur Episcopis quoad Ordines suscipiendos. 3. 455. 27.
- Regulares etiam exempti, si in loco non exempto Ecclesiam ædificare voluerint, id facere non possunt sine Episcopi diocesani consensu. *ibid.* 30.
- Regulares omnes, etiam exempti, subjacent Episcopis in celebrandis festis. *ibid.* 32.
- Regulares peccant contra præceptum observationis festorum ab Episcopis præceptorum. *ibid.* 33.
- Regularium ritus in diebus festis quoad Missas celebrandas, & cætera divina Officia ab ipsis in eorum Ecclesiis persolvenda remanere debent. *ibid.* 34.
- Regulares interdicta, & censuras ab Episcopo promulgata in eorum Ecclesiis publicare, ac servare tenentur. 3. 456. 43.
- Regulares ad publicas processiones accedere per Episcopos compelli possunt, iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuò vivunt. *ibid.* 44.
- Regulares

& Verborum.

Regulares omnes quoad renuntiationes faciendas Episcopis subijciuntur. 3.457.46

Regularis quicumque præcedens per vim, metum, aut quid simile ingressum esse Religionem, debet intra quinquennium causam nullitatis coram Superiore suo, & Ordinario proponere. ibid.48

Regulares de manibus laicorum Ecclesias recipere sine consensu Episcopi non possunt, & quomodo id intelligatur, ibi ostenditur. ibid.49

Episcopus potest compellere Regulares, sive Religiosos exemptos ad reddendam coram se gesta testamentorum executionis rationem, ac eos punire, si malè gesserint. ibid.50

Regulares si extra loca ubi monasteria existunt, queritare voluerint, tenetur suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere. ibid.51

Regulares omnes etiam exempti, in causis hæresis subjacent Episcopi iudicio. ibid.56

Regulares Superiores non possunt hodie judicare suos subditos in causa hæresis, sed tenetur eos denunciare Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis. ibid.57

Regulares puniunt Episcopus, qui sibi Episcopalia arrogat. 3.459.63

Regulares administrantes clericis, vel laicis Sacramentum extremæ unctionis, Eucharistiæ, vel matrimonij, sine licentia Parochi, possunt ab Episcopis excommunicari. ibid.68

Regulares sine Ordinarij licentia indulgentias publicantes subijciunt Episcopi jurisdictioni. ibid.69

Regulares Sabbato majoris hebdomadæ, antequam campana Cathedralis, vel majoris Ecclesiæ pulsetur, campanas in Ecclesiis suis pullantes, ab Episcopo in pœnam centum ducatorum condemnantur. ibid.70

Episcopus amota omni appellatione componit controversias omnes inter Regulares in processibus pœnicis contingentes. ibid.71

Regulares Mendicantes, ac Fratres S. Antonij, aut pro eis querentes elemosynas, non comprehenduntur decreto Concilij sess. 21. de reform. cap.9. 3.482.7

Regulares quæstantes tenentur Episcopo fidem facere per literas authenticas de licentia ad hujusmodi quæstuationem à suis superioribus sibi data. ibid.8

Regulares Ordinum Mendicantium nequaquam possunt ab Episcopis prohiberi, quominus per se ipsos in dioc. sibus, ubi habent Conventus, elemosynas querant. ibid.10

Regularis effectus Episcopus an possit revocare testamentum factum ante professionem, remissivè. 3.504.21

Vide Episcopus.

Vide Monachus.

Relegatus.

Relegatus ad certum tempus pro tempore iudicis arbitrio mensurando, tenetur contrahere coram paroco loci, in quo est relegatus. 2.358.63

Relegatus domicilium retinet in eo loco unde exit originem, & in eo in quem relegatus est. 2.195.35

Vide Vagabundus.

Religio.

Religio non est in habitu, sed in corde. 1.75.5

Religionum Superiores, qui Bullæ Pauli V. editæ anno 1606. non paruerint, incidunt in excommunicationem Papalem. 3.27.168

Religionem intrare non potest Episcopus sine Papæ licentia. 3.83.23

Religionem vovens an possit fieri Episcopus non ampletò voto, ostenditur. ibid.25

Religionem ingredientem, aut matrimonium contrahentes habent justam causam resignandi coram Ordinariis, dummodo re ipsa id exequantur. 2.27.43

Religio Societatis Jesu, vide, *Societas Jesu.*

Religio illa debet præcedere, quæ est prior in institutione & approbatione. 3.02.36

Religionis status non precibus, vi, aut metu est assumendus, sed cum maxima libertate. 3.444.2

Religio est primum & præcipuum regnorum, & potestatum vinculum. 3.40.11

Religiosus.

Religiosus in Episcopum potest eligi. 1.11.47

Religiosi prohibentur Ordines suscipere ab alio Antistite, quam ab Episcopo illius loci, cui à superiore Regulari deputati fuerunt. 3.197.60

Religiosi à propriis Regularibus superioribus dimissiones obtinentes ordinari debent ab Ordinario loci, in quo situm est Monasterium. ibid.61

Religiosi, sive clerici Regulares, more Regularium in communi viventes, qui nunquam, seu non nisi ad certum tempus professionem, emittunt, si ante professionem se faciunt promoveri ad Ordines sacros absque titulo beneficij Ecclesiastici, seu patrimonij, sunt suspensi ipso jure ab executione Ordinum, & si in illis ministrant, irregularitatem

incurrunt. 2.277.33

Excipiuntur Patres Soc. Jesu. ibid.34

Religiosus, qui semel fuit generaliter approbatus, si recedat à diocesi in qua fuit simpliciter approbatus, & postea iterum redeat, non tenetur novam quærere approbationem, dummodo Episcopus facultatem non revocet. 2.30.44

Religiosus præsentatus à Prælato, & ab Episcopo approbatus, an possit virtute Bullæ eligi, postquam ei à suo Prælato prohibitum est ne confessiones secularium audiat. 2.305.63

Religiosi Confessores non approbati ab Episcopo, secularium qui sunt de familia suorum Monasteriorum Confessiones audire non possunt. 2.306.65

Religiosus Confessarius ex deputatis à Prælato, vel electus virtute Bullæ Cruciata, vel alicujus Jubilæi ab alio Religioso ejusdem Monasterij pro aliquo casu Sedi Apost. reservato, an teneatur etiam approbati ab Episcopo, ostenditur. ibid.67

Religiosi exempti si in loco non exempto voluerint ædificare Ecclesiam, tenentur Episcopi Diocesani consensum requirere. 2.311.3

In erigendis Regularium Monasteriis non sufficit prædictus Episcopi consensus, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat. ibid.4

Religiosus, qui percusserit clericum secularem, debet ab Episcopo absolvi, quando percussio est levis. 2.423.18

Religiosi bene legentes, & cantantes, etsi in lingua Latina aliquatenus deficiant, tuta conscientia possunt ab Episcopis ordinari. 2.445.14

Religiosorum novos Ordines solus Summus Pontifex approbat. 3.11.47

Religiosi professi, ut cœnobium egressi ad audiendas Leges, vel Medicinam, ad Ordines promoveri queant, solus Papa concedit. 3.12.49

Religiosus non potest eligi in Abbatem, vel Prælatum alterius Religionis, vel habitus, sine licentia Papæ. ibid.52

Religiosus, qui clericis, aut laicis Sacramentum unctionis extremæ, vel Eucharistiæ ministrant, vel matrimonia eorum solemnizant, non habita prius à Paroco speciali licentia, &c. in excommunicationem Papalem incidunt. 3.19.96

Religiosi Minores, qui tempore interdicti admittunt in suis Ecclesiis Fratres tertij Ordinis ad audienda divina officia, in excommunicationem Papalem incidunt. 3.20.102

Religiosus sancti Francisci de Observantia, qui contemptis Superioribus suis ad Tribunalia appellaverit, & ad ea confugerit, in excommunicationem Papalem incidit. 3.26.154

Religiosus Eremita S. Augustini Congregat. Lombardiz, qui obedire constitutioni neglexerit de exemptione Monialium ejusdem Ordinis, incidit in excommunicationem Papalem. ibid.155

Religiosus Ordinis Cisterciensis, qui aliquid commiserit contra Constitutionem edictam de exemptione Monialium ab eodem Ordine, in excommunicationem Papalem incidit. ibid.156

Religiosi qui violant constitutionem illis prohibentem aliquem inducere ad vivendum, ut sepulturam apud eorum Ecclesias eligat, vel electam non mutet, in excommunicationem Papalem incidunt. ibid.1

Religiosi quando excommunicationem Papæ reservatam incidant. 3.29.186

Religiosi professi de claustris exeuntes ad audiendas leges Civiles, vel Physicam, si infra duorum mensium spatium non redierint. 3.31.193

Religiosi qui habitum suæ Religionis temerè dimittunt. 3.33.210

Religiosi qui sibi appropriant novalia, aut decimas Ecclesiis debitas. 3.34.222

Religiosi Mendicantes, qui sine licentia Papæ loca de novo accipiunt ad habitandum, &c. ibid.230

Religiosi non servantes interdictum auctoritate Apostol. vel ordinaria impostum. 3.35.232

Religiosi, qui recipiunt aliquid à novitiis dum sunt in probatione. 3.36.246

Religiosi quando excommunicationem homini reservatam incurrunt. 3.38.267

Religiosus potest ab Episcopo cum consensu Abbatis, vel superioris Vicarius creari. 3.108.12

Religiosis in Ecclesiis, quæ pleno jure eis subijciuntur, pertinet institutio. 3.261.188

Religiosi Societatis Jesu habent ex privilegio, ut non teneantur ad processiones accedere. 3.300.24

Religiosorum, & mulierum numerus in quolibet Monasterio is tantum constitui debet, qui ex propriis monasteriorum redditibus, vel consuetis elemosynis sustentari possit. 3.403.1

Religiosus professus non potest testamentum ante professionem revocare. 3.408.14

Religiosus, aut Religiosa solemniter professa nihil potest habere

Index Rerum,

- bere, quod in rigore verè sit proprium in particulari. 3. 441. 1
 Religiosum leviter percurientem clericum sæcularem absolvit
 Episcopus. 3. 457. 52
 Religiosos non professos absque patrimonio promovens ad
 sacros Ordines, suspenditur per annum à collatione illorum
 Ordinum, quos hujusmodi personis contulit. 3. 490. 16
Reliquia.
 Reliquias sacras, qui sine concessione Summi Pontif. in pro-
 vinciam Mediolan. asportaverit, in excommunicationem
 Papalem incidit. 3. 26. 158
 Reliquias Sancti etiam antiqui, nondum canonizati, non licet
 Episcopo approbare. 3. 399. 10
 Reliquiæ inventæ alicujus Sancti in Sanctorum numerum jam
 diu relati, cognoscere & approbante Episcopo, etiam pu-
 blicè coli possunt. 3. 400. 11
 Reliquias Sancti ab Ecclesia canonizari competit Episcopo in
 sua diœcesi approbare. 3. 401. 15
 Episcopus extra suam diœcesim existens potest facultatem
 concedere, ut in ea publicè reliquiæ alicujus Sancti cano-
 nizati collocentur venerandæ. *ibid.* 16
 Reliquiæ, quæ antiquæ fuerint, habendæ sunt in ea veneratio-
 ne, qua hæctenus fuerunt. *ibid.*
 Reliquias noviter inventas approbandi an sint Sanctorum jam
 canonizatorum, refertur modus. *ibid.* 17
 Reliquiarum sancti canonizati quæ certitudo veritatis requi-
 ratur, ut hujusmodi reliquiæ venerari possint, ostenditur.
ibid. 18
 Decretum novissimum S. Congreg. refertur. *ibid.* 19
Remissio.
 Remissio clerici facienda est sine ejus dedecore, ob reveren-
 tiam clericalis dignitatis. 2. 237. 33
Remuneratio.
 Remuneratio ob causam multâ diœcesanus Episcopus po-
 test, quæ non aliàs liceat. 3. 342. 12. & seqq.
Renunciatio.
 Renunciatio coram Ordinario ea intentione, vel spe concepta,
 quod Ordinarius conferat beneficium cui ipse velit, quan-
 do nihil est in conventionem deductum, non peccat mortali-
 ter, nec aliqua simoniæ labe maculatur. 3. 228. 50
Renunciatio.
 Renunciatio beneficij, ad cujus titulum quis sacris fuit ordi-
 natus, facta cum pensione sufficienti ad congruam susten-
 tationem, non est valida, nisi facta mentione, quod ad illius
 titulum fuit promotus. 2. 267. 42
 Renunciationem beneficij gratiâ alterius factam solius est
 Summi Pont. admittere. 3. 10. 23
 Renunciatio beneficij facta in manibus potestatem non ha-
 bentis, est nulla. 3. 226. 26
 Renunciationes factæ absque justis causis sunt nullæ, Ordina-
 rij verò illas admittentes nullam pœnam incurrunt. 3. 227. 46
 Renunciatio, seu donatio honorum facta ab existente adhuc in
 sæculo, prætextu & intuitu ingressus religionis, stante Con-
 cilij Trident. dispositione *sess. 25. de Regular. cap. 16.* an vali-
 da sit, non observata illius forma, ostenditur. 3. 409. 16. 17
 Renunciatio beneficij, cujus titulo quis est ordinatus, ante
 susceptionem habitus est omnino invalida. 3. 410. 20
 Renunciatio Beneficij an infra duos menses ante professionem
 possit à novitio fieri, ostenditur. *ibid.* 21
 Renunciationem officiorum publicorum temporalium com-
 prehendit decretum Concilij dicto loco. 3. 411. 23
 Vide *Resignatio.*
Reparatio.
 Reparationi Ecclesiarum existentibus fructibus quarta pars
 est assignanda. 3. 206. 1
 Reparatio Ecclesiæ, ubi quarta pars, portio, aut sumptus depu-
 tatus non est, facienda est à Rectore & aliis, qui in ea bene-
 ficia habent, & contribuere debent pro rata reddituum. *ibid.* 4
 Reparatio Ecclesiæ Cathedralis pertinet ad Episcopum, nisi
 egeat magna reparatione, & fructus sint tenues, quia tunc
 supplet Capitulum, deductis prius sibi necessariis. *ibid.* 5
 Parochiani ad fabricam Ecclesiæ reparandam compelli pos-
 sunt, si ad hoc non supersint ipsius redditus, deducto neces-
 sario beneficiatorum alimento. *ibid.* 6
 Nobiles, & alij exempti ad Ecclesiam reparandam tenentur,
 ubi beneficiatorum redditus non supersunt. 3. 207. 7
 Episcopi Parochianos ad Ecclesiam reparandam in casibus,
 quibus tenentur, cogere possunt. *ibid.* 8
 Vicarius generalis cum speciali mandato potest parochianos
 cogere ad Ecclesiam reparandam. *ibid.* 9
 Forensis alio in loco domicilium habens, potest collectari ra-
 tione bonorum immobilium, quæ habet in loco, in quo Ec-
 clesia construitur. *ibid.* 10
 Parochianus non tenetur contribuere ad fabricam Ecclesiæ
 noviter constructæ in loco opportuniori, ex quo vetus Ec-
 clesia sufficiebat. *ibid.* 11
 Parochianus non tenetur ad refectionem Ecclesiæ, si per eam
 forma antiqua mutaretur. *ibid.* 12
 Reparari quando nequeunt Ecclesiæ vetustate collapsæ, sive in
 totum destruendæ. 3. 208. 19
Representatio.
 Repræsentationes in Ecclesiis fieri prohibentur. 2. 288. 25
Repræsentare.
 Repræsentare, propriè significat præsentiam sui facere. 3.
 252. 111
 Repræsentari dicitur, qui exhibetur sensibus corporeis. *ibid.* 112
Repressalia.
 Repressalias concessas contra Ecclesiasticos extendentes in-
 currunt excommunicationem nemini reservatam. 3. 33. 218
 Repressalias sine speciali mandato concedere non potest Vi-
 carius Generalis. 3. 117. 114
Reprobatus.
 Reprobatus & rejectus semel, potest iterum admitti. 3. 190.
 vers. *Utrum autem.*
Repudiare.
 Repudiare legatum, vel hæreditatem, aut rem Ecclesiæ non
 incorporatâ potest Prælatas absq; solemnitatibus. 3. 383. 52
Res.
 Res omnis ad ultimum statum reduci debet. 1. 155. 80
 Res Ecclesiasticas dispensare ac moderari spectat ad Episco-
 pum. Vide *Episcopus.*
 Res omnis per qualemcumq; causas nascitur, per easdem dis-
 solvitur. 3. 111. 41
 Res semel effecta alienabilis cum solemnitate, efficitur per-
 petuò alienabilis absque solemnitate, dummodo solitum
 non alteretur. 3. 380. 52
 Res prætoriarum mobiles, cum immobilibus æquiparentur, sine
 causa, & solemnitate alienari non possunt. 3. 381. 39
 Res exigui, seu modici valoris, quæ dicantur, arbitrio judicis
 relinquuntur. 3. 383. 51
 Res sacræ quæ propriè dicantur. 3. 553. 4
Reservatio.
 Reservationes, quæ continentur in primâ parte *Extravag. ad
 regimen, de præbendis, inter communes.* 3. 86. 47
 Reservatio illa de octo mensibus, non tollitur per alternati-
 vam Episcopo concessam, & ab eo acceptatam. 3. 87. 49
 Reservationes generales, & speciales, quæ dicantur. 3. 142. 18
 Reservata sunt dispositioni Rom. Pont. omnia beneficia vacan-
 tia apud Sedem Apostolicam, vel in Curia. *ibid.* 19
 Reservatio quando inducitur ratione personarum, si benefi-
 cium vacet Sede Apost. vacante, collatio spectat ad futu-
 rum Papam. 3. 147. 63. vers. *cum autem.*
Residens.
 Residens in parochiali, quæ non longè abest à Collegiata,
 in qua Canonicatum obtinet, diebus feriatis ad Ecclesiam
 Collegiatam accedere, & in ea divinis inservire potest. 3.
 91. 84
Residentia.
 Residentia in Episcopis, & Parochis est de jure divino. 3. 78. 2
 Residentia Episcoporum facienda est in loco, ubi est ipsa Ec-
 clesia Cathedralis. *ibid.* 3
 Residentia est de jure divino. 3. 80. 18
 Autoritas D. Cypriani refertur. *ibid.* 19
 Residentia Episcoporum non solum in assidua corporis pæ-
 sentia, sed potius in mentis sollicitudine, & charitatis stu-
 dio consistere debet. *ibid.* 20
 Residentia Episcopi gaudens alternativa, non sequuta initio
 mensis, illicò totus mensis sit affectus, neque superveniens
 residentia in ipso mense tollit eam affectionem. 3. 85. 43
 Residentia non constituitur ex sola præsentia, seu ex commo-
 ratione continua. *ibid.*
 Residentia Episcoporum facienda est in loco, ubi est ipsa Ec-
 clesia Cathedralis. *ibid.*
 Residentia in alternativa desiderata debet esse mense integra-
 lite facta. 3. 89. 60
 Residentia facienda est in Ecclesia digniori, ubi fuerint duæ
 quæ principaliter unitæ, quòd si non constat, quæ sit dig-
 nior, in frequentiori: quòd si una fuerit extra, & altera in-
 tra Urbem, residendum est in ea, quæ est intra. 3. 90. 75
 Parochus, cui datus est coadjutor propter insufficientiam, non
 potest abesse à residentia. 3. 205. 8
Residere.
 Residere debent Parochi in suis Ecclesiis, etiamsi beneficium
 sit modici valoris. 3. 90. 70
 Et etiamsi in illa tres, vel quatuor essent incolæ. *ibid.* 72
 Residere compelli potest Rector, non obstante consuetudine
 residendi in loco distantî à parochia per sex milliaria.
ibid. 76
 Residere personaliter tenentur Capellani, & coadjutores Re-
 ctorum Parochialium, auctoritate Apost. instituti. *ibid.* 78
 Residere non tenentur habens Parochialem vivente Vicario
 perpetuo, quem in ea legitime institui obtinuit. *ibid.* 79
 Residere tenentur baptismalem Ecclesiam obtinens, cui in-
 cumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi. *ibid.*
 80
 Residere potest habens duas parochias unitas quæ principa-
 liter, in qua maluerit. 3. 91. 82
 Residere

& Verborum

Residere tenetur in Parochiali Inquisitoris officium sustinens. *ibid.* 87
Residere tenetur in Parochiali subcollectionis generalis officium exercens. *ibid.* 88

Resignare.
Resignandi Episcopatum non est iusta causa, si Episcopus velit ingredi Religionem approbatam, cauta mutandi statum, & vitam. 3.83.24
Resignandi coram Ordinario causa iusta est, si Beneficiatus unum, aliud, aut plura obtinuerit beneficia. 3.227.41
Resignandi coram Ordinario causa iusta est, si contingeret Beneficiarium ad aliud beneficium promovendum. *ibid.* 42
Religionem ingredientes, aut matrimonium contrahentes, habent iustam causam resignandi coram Ordinariis, dummodo re ipsa id exequantur. *ibid.* 43
Resignandi jus coram Ordinario iusta causa est, si Beneficiatus nequeat, aut non audeat propter capitales inimicitias, in loco beneficii securus resignere. *ibid.* 44

Resignans.
Resignanti beneficium non facta mentione, quod ad illius titulum fuit promotus, competit actio sponsa. 2.266.33
Resignantes beneficia in Curia Romana per mutationis causa, si moriantur extra Curiam ambo, vel unus eorum ante completam permutationem, ea beneficia in Curia vacare dicuntur. 3.142.23
Resignans quando non supervixit per viginti dies, juxta regulam 19. Cancellaria, vacat beneficium, ponitur etiam declaratio ad predictam regulam. 3.167.243
Resignantes duo sua beneficia ex causa permutationis, & facta collatione uni, si alter decedat ante factam sibi collationem, superites non habet regressum ab beneficio a se dimissum. 3.219.52
Resignans ad favorem coram Sanctissimo non mittit possessionem, nisi postquam resignatario est penitus quaesita. 3.230.65
Resignans dicitur possidere ante acquisitionem possessionis resignatarii. *ibid.* 59

Resignare.
Resignare, vel cum alio permutare potest quicquam Ordinario, quamvis nondum adeptus sit possessionem. 3.225.36

Resignari.
Resignari coram Ordinario potest beneficium, etiam ad favorem, litteris expeditis, non adepta tamen possessione. *ibid.* 18
Beneficium litigiosum super quo pender lis, non potest resignari, vel permutari, nisi lis esset super privatione beneficii. *ibid.* 19
Resignari, vel permutari coram Episcopo beneficia juris patronatus possunt, accedente patronorum consensu. *ibid.* 20

Resignatio.
Resignatio alicujus in sacris constituitur in Curia non admittitur, nisi cum clausula, quod resignans aliunde habeat unde commodè vivere possit. 2.267.41
Resignationes beneficiorum sine speciali mandato, non admittuntur, & approbare non potest. 3.114.66
Resignationes admittendi data facultate absolute & simpliciter, non intelligitur data facultas resignata beneficia conferendi. *ibid.* 67
Resignationes factas causa permutationis facultatem habens Vicarius approbandi, non potest resignata beneficia permutantibus conferre. *ibid.* 68
Resignationibus reciprocis debet Episcopus obviare. 3.211.1968
Resignationes reciprocae post Concilium in favorem filiorum faciendae prohibentur. *ibid.* 19
Resignatio beneficiorum libera, & simplex coram Episcopo, vel alio Superiore ordinario fieri potest. 3.223.1
Superior Ordinarius, coram quo fieri potest libera resignatio, debet esse Superior Ecclesiasticus habens spiritualia. *ibid.* 2
Ordinarii consensus in liberis resignationibus faciendis debet ab eo praestari unico contextu, cum sit resignatio. *ibid.* 3
Praelatus omnis jus habens conferendi, instituendi, & a beneficio quoque clericos amovendi, potestatem habet liberas beneficiorum resignationes admittendi. *ibid.* 4
Abbas, quem Ecclesia in temporalibus recognoscit, non potest liberas beneficiorum resignationes admittere. 3.224.5
Coadjutor datus Episcopo dementi potest renunciationem liberas beneficij accipere. *ibid.* 6
Vicarius Episcopi an possit beneficiorum resignationes accipere, remissive. *ibid.* 7
Capitulum sed vacante potest liberas beneficiorum resignationes recipere, tribus concurrentibus. *ibid.* 8

Barbosa de Episcop. Pars II.

Resignationes beneficiorum existentium in diocesi potest Episcopus etiam in Curia recipere, non tamen conferre. 3.225.22
Resignari coram Episcopis poterunt beneficia reservata, non tamen conferri. *ibid.* 23
Resignationes in mensibus, in quibus Collatio spectat ad Cardinalem ratione indulti, potest recipere Episcopus, non tamen conferre. *ibid.* 24
Resignatio beneficiorum coram Ordinariis faciendae requirit causam, quae praesumitur in Episcopo, si eam admittat. 3.226.27
Constitutio Pij V. super resignationibus coram Ordinariis faciendis refertur. *ibid.* 28.29.30
Senes volente resignare, debet Ordinarius suorum beneficiorum resignationes admittere, cum hæc sit causa iusta admittendi resignationem. *ibid.* 31
Resignatio, vel permutatio an ex iusta causa facta praesumatur, ostenditur. 3.227.45
Vide *Renunciatio.*

Resignatarius.
Resignatario in possessionem beneficii iuste, & legitime immisso datur manutentio. 3.230.57

Restitutio.
Restituendi nulla obligatio contrahitur, si digniore praetermisso, dignus eligatur, cum nullum iustitiae jus per oppositionem illi acquiratur. 3.191.98
Restituere in integrum non potest Archiepiscopus adversus sententiam Episcopi. 3.164.70
Restituere non tenetur vi monitorij, qui effectus est impotens ad restituendum. 3.392.447
Restituere non posse commodè dicitur, ille, ubi restituendo damnum altioris ordinis subiret, vel vitae, vel famae. *ibid.* 48
Restituere rem vi monitorij non tenetur ille, qui eam retinet in compensationem iustam: quod quomodo intelligi debeat, ibi declaratur. *ibid.* 49
Vide *Monitoria.*
Restitutionis in integrum causam tractare Vicarius generalis non potest. 3.117.108
Restitutionis in integrum beneficium non denegatur omnibus illis, quorum bona sub aliena cura sunt, vel per administratores gubernantur, ut in Republ. Civitate, Villa, Castro, seu quacunque alia communitate. *ibid.* 3.284.39

Revelatio.
Revelare non tenetur vi monitorij scientes, quando id quod sciunt, saltem uno teste probare non possunt: quod qualiter intelligi debeat declaratur ibi. 3.392.51
Revelare vi monitorij non tenetur, qui de jure compelli non possunt ad testificandum. 3.393.52
Revelare non tenetur vi edicti, quae audivit a personis ignotis, vel a persona nihil certum sciente. 3.395.67

Rex.
Rex Hispaniarum sub mortali tenetur nominare ad Episcopatum non dignum, sed digniorem. 1.15.34
Vide *Hispania.*
Reges cur in humero, & non in capite ungantur, ostenditur. 1.128.11
Rex absque populorum consensu regnum private iure, & honore suo non potest, nec illud, servituti subicere, nec illud bona donare cum magna Regis Coronae diminutione. 1.230.71
Rex non potest castra regni, & civitates alienare absque consensu omnium Principum, & populorum ejusdem regni. *ibid.* 72
Regum, summorumque saecularium cause ex Regis consultatione in Conciliis solebant tractari. 1.152.58
Regi quantumvis scienti non currit tempus quatuor mensium ad praesentandum in beneficiis. 3.255.137

Risus.
Risus gravitatis nervi eliduntur. 1.98.6

D. Rodericus.
D. Rodericus A. Cunha olim Episcopus Portugalesis, tunc Archiepiscopus Bracharensis & Hispaniarum Primas, utriusque iuris prudentissimus. 2.419.43

Roma, & Romani.
Romae dejecto summo idololatiae Pontificatu, subrogatum est caput totius terrestis sanctitatis, Summus scilicet Christianae Religionis Pontifex. 1.137.5
Roma laudatur. 1.121.9
Romae jussu Domini Petrus Pontificiam Sedem fixit. *ibid.* 10
Romam venit Petrus 15. Kalend. Februarij anno Christi 44. *ibid.* 7
Romam vado iterum crucifigi, respondisse Dominum Petro urbe fugienti, qui affirmant, ostenditur. 1.122.11
Romae prima Sedes, & universalis Ecclesiae Primatus jure divino est collocatus. *ibid.* 12
B b b Romae